

NOVI LUDNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Smarje

USPEHI!

Uspodirji so iz Kozjanskega odšli. Buldožerji in delavci pa so še vedno ostali in vancem bo prav kmalu voda v njihove domovine bodo dobili vodo na koncu, kjer so v sredostno spustili v zrak presek taklico pričakovane. To je tudi prvi odsek dolgega vodovoda Fu-Sotla, ki bo končan na koncu leta in ki bo za Kozjano, pa tudi za samo Občino, izrednega pomena. Leta bodo, kot rečeno, to pričakovano vodo uživali prebivalci Kozjanskega Ravnana, ki si bodo lahko napeljali v svoje domove.

Na nedavnjem srečanju aktivistov OF v Kozjem smo izrecno, da bodo v naslednjih letih z gradnjo ozirovnikom in konstrukcijo ceste Lepo-Virštan. Cesta bo do novo, asfaltno preljevo, in bo dokončanega še leta zaenkrat še ni znano. Tukaj pač bo, Kozjanec se v silehernega metra, ki bo rešil prahu. V sklopu tega zmag ob občinskem življenju v Šmarski občini večnosti, še dokončno asfaltiranje trga Podčetrtek, ki ni precej časa trin peti letnini pa tudi turistom bojim večnim prahom. S skorajtrom je asfaltiran tudi trg, večje naselje na celjskem in v Obsotelju, bil brez asfalta. Preostalo je trg Plištanj, za katerega so dobili občani zahtev, da bo asfaltiran na koncu leta ob primerni soobčbi občanov.

Znemben uspeh Šmarske občine je tudi 25-letnica tovarne KORS Rogaska Slatina. Vemo, da je bil KORS še nedavna skromna obrtna podjetja, ki ni zmogla večje razvojnega. Danes je KORS razširjeno podjetje, ki monopolnih proizvodov prodaja na celjem tržišču. KORS bo slavnost, tik pred občinskim

skim praznikom, proslava pa bo pred novozgrajenimi prostori podjetja.

S tem pa seveda delovnih uspehov ni konec. V torek so v Rogatcu odprli nov otroški vrtec, o katerem smo že poročali. Obenem pa tudi trgovski lokal, ki ga je uredilo trgovsko podjetje Jelša iz Smarja.

MILENKO S.



Velika manifestacija v Kozjem je bila nedvomno lepa, morda nekoliko pozna oddolžitev nekdanjim kozjanskim aktivistom OF. Na velikem zborovanju v nedeljo se je zbralo okoli tri tisoč ljudi z vseh krajev občine, prišli pa so tudi najvišji predstavniki slovenske skupščine, da bi prisostvovali podeželjiti domicila kozjanskim aktivistom OF. Podelitev domicila občine obvezuje v marsičem, to pa pomeni, da bo poslej na njihovih ramenih še večja skrb za tovariše, ki so v prvih tednih vojne nesebično stali na strani naroda in ideje.

M. STRAŠEK

OBVESTILO O KOLERI

Gledate na vprašanje občanov v zvezi s pojavom kolere v Italiji, dajemo naslednje pojasnilo:

Vsi potniki, ki potujejo v Italijo ali preko njene ozemlja, morajo biti cepljeni proti koleri in imeti o tem ustrezno mednarodno potrdilo — rumeno knjižico. V nasprotnem primeru se lahko zgodi, da jih za 6 dni zadržijo v karanteni.

Proti koleri se lahko cepite v Zavodu za zdravstveno varstvo Celje, Gregorčičeva ulica 5, stavba Zdravstvenega doma II. nadstropje vsak delavnik od 7. do 13. ure, kjer dobite tudi mednarodno potrdilo in vse potrebne informacije. Tudi vse druge informacije v zvezi s kolero dobite pri tem zavodu v času od 6. do 18. ure.

Neposredne nevarnosti za pojav kolere na celjskem območju sicer ni, vendar moramo upoštevati vse potrebne preventivne ukrepe, da vnos te bolezni preprečimo.

Zavod za zdravstveno varstvo, Celje

ALI BO DOVOLJ MESA?

Dokler ne bodo urejene odkupne in prodajne cene meseta, toliko časa bo otežkočena preskrba z mesom. Medrepubliški sporazum o cenah meseta ne zadovoljuje. Republiški organi morajo zagotoviti, da bo sporazum spodbudil proizvajalce mesa. Podvzeti morajo tudi ustrezne ukrepe, da bo urejena politika cen meseta.

To so bistveni povzetki razgovora, ki ga je sklical oddelek za gospodarstvo in družbene službe pri celjski občinski skupščini s predstavniki proizvajalcev, trgovine, odborniki sveta za blagovni promet, Hmezada in političnega aktivista. Razgovor je bil prejšnji teden. O sklepih razgovora pa je delegacija občinske skupščine obvestila republiškega sekretarja za gospodarstvo.

Oskrba z mesom je na celjskem območju, predvsem pa v Celju že dalj časa zelo slaba. Resda mesna kriza ni posebnost jugoslovanskega kmetijstva. Vendar pa je pomajkanje tega osnovnega prehrambenega artikla tako občutno, da morajo odgovorni dejavniki razmire urediti.

Sedaj so potrebe po govejem mesu pokrite le s 50 odstotki. Svinjine ni, teletine pa v prodaji že dolgo ne bo. Pravijo, da je potrebo živilino pitati, sicer bo kasneje govejega mesa še manj. Najugodnejše cene dosegajo proizvajalci z izvozom mesa in s prodajo v turističnih krajih. Na domačem tržišču ga prodajajo z izgubo. Ceprov kmet je trdijo, da so odkupne cene sedaj premajhne in se jim zato ne splača rediti goveda. Enako velja za prašice.

Predvidevajo, in to je omenjeni razgovor pokazal, da

bij z ureditvijo odkupnih in prodajnih cen omilili oskrbo z mesom. Govedine bi lahko bilo več. Še vedno bi občutno manjšalo svinjine, ker je reja prašicev že velika rednost. Vendar bi z uvozom iz južnih republik malo popravili sedanjo neurejenost na tržišču. Pogoj — spremembu cen. Zanimivo je, da zaenkrat v trgovinah ne zmanjkuje mesnih izdelkov. Uvožena sovjetska in kitajska svinjina pomagata, da je klobas dovolj. Tudi perutnine ne manjka.

Kaže pa, da bodo razmere z oskrbo drugače le, če bodo popravljene cene. Samo v tem primeru lahko upamo na manj praznih kavljev v mesnicah. Vsaj upanje je. A vseeno bi bilo dobro kdaj vprašati, kdo je tako dobro in domiselnno načrtoval v kmetijstvu — mesno politiko.

shop
**ŽAMLADE
MLADO**

VELEBLAGOVNICA

IZ VSEBINE:

ustavno kramljanje: da ali ne smrtna kazen — v Šmarski občini se vremena jasnijo, pravi župan beno božiček — bodimo pozorni: kolera pred vrati — kozje pozdravilo aktiviste OF — izpoved: zemlja je povedala — ob začetku šolskega leta: veliko veselja, malo strahu — trikotnik z narobe koncem — se Jane fonda ženi iz političnih razlogov

z urednikove mize

Ali se niste vši z dopustom? Ali je morda dela preveč? Ali je kaj drugega vzrok, da ne sprejemam dovolj vaših kuponov nove nagradne igre »Vaša ocena«. Pet starih tisočakov pa je le nekaj, čeprav nem, kako je s cenami.

Danes pa na uho šepetam — kmalu veliko milijonsko presenečenje. Da, v Novem tedniku!

Vaš urednik

Najprej personalna novica. V redakciji smo izgubili Edita Goršiča, glasbenega urednika Radio Celje. Prevzel je delovno mesto vodje glasbene šole v Šentjurju in smo mu zaželeli, da bi se v novi službi prav dobro izkazal. Se vedno pa se bo v našem radijskem programu in v NT oglasil s prispevki iz glasbenega življenja na celjskem območju.

V prihodnjih dneh bodo praznovali občinski slavnostni dan v Smarju pri Jelšah in v Mozirju. Zato smo nekaj več prostora oddali prav Šmarskim dogodkom. O mozirskih uspehih pa nekaj več v prihodnjem NT.

V Celju statut v razpravi

Tudi delovna skupina za pripravo statuta občine v Celju je že skoraj končala z delom. Jutri je zadnji rok, da osnutek statuta dobi dokončno podobo, o kateri bo v nedeljo začeli z razpravo na zborih občanov. Na tretji seji delovne skupine, bila je pred dnevi, so Ivan Mravlj, Bojan Volk in Boris Rosina že podali prvi celovit predvsem spremembe v šolski mreži, nove šolske ustanove in reelekcija.

Prve razprave pa so vedno opozorile, da manjka osnutku celovitosti komunalnega samoupravnega sistema. Ustavne spremembe krepijo vnišje ravnotežje samoupravljanja — krajevno skupnost, temeljno organizacijo združenega dela, samoupravno interesno skupnost in druge organe. Iz njih mora s pomočjo delegatov razmerij rasti skupšinski sistem. V prvem osnutku pa je bil izpostavljen predvsem skupšinski sistem, ki doživlja izredne spremembe.

Po novem naj bi celjsko občinsko skupščino sestavljalo pet zborov — gospodarskih, prosvetno-kulturnih, socialno-zdravstvenih, enotnih zborov združenega dela in zbor krajevnih skupnosti. Gospodarski zbor bi sestavljalo 46 delegatov (ključ je en delegat na 600 zaposlenih), prosvetno kulturni 23 (prosveta 15, kultura 8; ključ je za prosveto en delegat na 70 zaposlenih), za kulturo in telesno kulturno pa delegat na 25 zaposlenih) in socialno-zdravstveni zbor tudi 23 delegatov (socialna 8, zdravstvo 15 delegatov; delegat na 35 zaposlenih v socialnem in otroškem varstvu in delegat na 110 zaposlenih v zdravstvu).

Enotni zbor združenega dela bi torej štel 100 delegatov (z vključno osmimi delegati iz državne uprave), zbor krajevnih skupnosti pa 30.

Najpomembnejšo vlogo bi imel enotni zbor združenega dela. Gospodarski zbor bo enakovredno odločal o razmerjih v delitvi dohodka in razpoložljivih sredstev, o izločitvi dela dohodka za skupne in splošne družbene potrebe ter o namenu sredstev. Brez njegove privolitve o teh rečeh ne bo mogel odločati noben zbor. Zbor krajevnih skupnosti odloča o stvareh, ki zadevajo življenje v krajevnih skupnostih. Oba spodročna zabora (prosvetno-kulturni in socialno-zdravstveni) pa bosta delovala predvsem znotraj enotnega zabora.

Pomembno je predlagano določilo o vlogi skupščine samoupravne interesne skupnosti za določeno področje družbene dejavnosti. Ta skupščina bo namreč igrala enakovredno vlogo kot zbor — kodo bodo na tapeti vnenje problemi.

Osnutek prinaša še druge zanimivosti. O vlogi občinskega sveta, splošnega zabora občine, svetu predstavnikov občinskih upravnih organov, delegatov življenju in drugem. Javna razprava jih bo zagotovo obširno in konkretno osvetlila.

Šmarje

SPREMENBE V ŠOLSTVU

V občini Šmarje pri Jelšah pričenjajo letos šolsko leto z nekaterimi spremembami. Novi učni načrt za prve štiri razrede velja seveda za vso Slovenijo in ni le značilnost šmarske občine, pomeni pa važno pridobitev v modernizaciji osnovne šole. Za šmarsko občino so pomembne predvsem spremembe v šolski mreži, nove šolske ustanove in reelekcija.

Modernizirano šolsko mrežo so v šmarski občini načrtali že pred leti, vendar je vrsta objektivnih zavor preprečevala hitre spremembe. Zdaj pa se proces združevanja šol bliža svojemu uspešnemu zaključku. Velik del uspeha pa gre pripisati svetu za šolstvo, prosveto, kulturo in telesno kulturo občine Šmarje, saj je vse preteklo šolsko leto zelo prizadetno delal. Mirovali niso niti v po-

čitnicih.

Ko se je občinska skupščina odločila za reelekcijo ravnateljev in za dokončno ureditev šolske mreže, je to pomnilo za svet za šolstvo zmago njegovih idej in popolno podporo njegovemu programu dela.

Ob koncu pouka, torej v juniju, je občinska skupščina imenovala ravnatelja šol, pri čemer je prišlo do nekaterih sprememb v vodstvu šol zaradi odhoda prejšnjih ravnateljev v pokoj. Na zadnji seji (ta ponedeljek) pa je svet za šolstvo na podlagi analiz vzdružja v delovnih kolektivih in političnega stanja v kraju odločil o nekaterih spremembah šolske mreže. Tako so se odločili, da postane osnovna šola Dobovec podružnična šola Rogatca, en razred pa so s pričetkom šolskega leta prešola v Rogatec, nato

pa postopoma še ostali višji razredi — vsako leto eden. Podobno je v Kostrivnici, saj postane šola podružnica osnovne šole Rogaška Slatina, en višji razred pa se prešola v Rogaško Slatino. Tudi iz Pristave se prešola v Podčetrtek šesti razred, nato pa postopoma še ostali višji razredi. Ko bo prešolanje končano, postane šola v Pristavi podružnica Podčetrcka. Na področju Kozje — Lesično zaenkrat ni prišlo do upravnega združitve, ker še niso podani pogoj za to. Vendar pa si obetajo, da bo novo vodstvo poskrbelo za plodno sodelovanje med obema šolama, saj je dobro za to sodelovanje vsestransko podporo vseh šolskih in družbenopolitičnih sil v občini. Najteče je na Vinskem vrhu, saj je šola v Slivnici prepolna, da bi lahko sprejela še otroke z Vinske-

ga vrha. Tako tam zaenkrat do sprememb še ne bo prislo.

Iz večine šol v občini počela, da imajo kadrovski problemi in da bodo tudi sicer lahko pričeli s poukom normalno, se pravi v ponedeljek. Le na šoli Vinski vrh se zna kaj zavleči zaradi adaptacije. Problemi so torej znatno manjši kot lani ali predlanskim, ko so bili na začetku šolskega leta pred skoraj nerešljivimi problemi.

Take spremembe šolske mreže seveda zahtevajo več prevozov. Zato je temeljna izobraževalna skupnost nabavila še avtobus in jih ima sedaj šest. Precej pa so že napredovali tudi razgovori s celjskim Izletnikom, da bi prevzel vse šolske prevoze v občini. V tem primeru šole seveda ne bi potrebovale več svojih avtobusov in bi jih Izletnik odkupil, na območju občine Šmarje pri Jelšah pa bi imel svojo poslovničico. Če bodo našli ugoden skupnjezik za oba partnerja — Izletnik in temeljno izobraževalno skupnost — potem bo skrb za prevoz že letos v rokah prometnih strokovnjakov Izletnika.

V najkrajšem času bo prišlo tudi do sprememb v ostalem šolstvu občine. Tako se dogovarjajo za ustanovitev samostojne glasbene šole ali pa podružnice celjske glasbene šole za področje šmarske občine. Najpozneje

v mesecu dni bodo osamjili oddelek posebne dolžnosti samostojen zavod. Prav tudi vzgojno varstvene očke oziroma vrtec v samem jen zavod. Na področju treh dejavnosti je na pripravljalni odbor za osvojitev vrtev, saj so se vedeli referendum v sedem delovnem kolektivu, pripravljajo sploh skoraj vse potrebe za pričetek dela združenega kolektiva, ki bo imel skrat oddelke v Rogatcu, Šmarski Slatini, Šmarju in Četrtku.

Svet za šolstvo je tudi naložil, da bo povabil na priljubljeni sestanek ravnateljev učiteljev, ki so odsi letos v celjski Dobili bodo priznanje delovne uspehe v dolžni teljski službi.

JOZE LIP

Mozirje

DOLINA VABI!

V občini Mozirje bodo v dneh od 9. do 15. septembra praznovani občinski praznik.

Praznovanje bo obsegalo kulturne in športne prireditve. Poteško bo ves teden. Osrednji prireditvi bosta v Solčavi 8. septembra in sklepna prireditve na Redici ob Savinji 15. septembra.

Pomembne pridobitve v nekaterih krajinah moziške občine kažejo na to, da si tukajšnje prebivalstvo prizadeva izboljšati razmere šolanja svojim otrokom. Želijo bolj na široko odpreti vrata v izredno zanimive turistične predelje Zgornjesavinjske doline in kar najlepše urediti ne-

katere komunikacije in okolje.

Praznovanje občinskega praznika bo povezano z obletnico partizanskih napadov na nemške postojanke v kraju Zgornjesavinjske doline. V soboto 8. septembra bo otvoritev nove asfaltirane ceste od Rogovilca do Solčave, ki je nedvomno ena izmed najpomembnejših pridobitev za pozitivitev turizma in Logarske doline.

Zgornjesavinjska dolina, ki je v tem času izredno zanimiva za prijetne izlete, bo v naslednjih dneh nudila še posebno zanimive dogodke. Ce bo prirediteljem naklonjeno še vreme, bo obisk teh krajev v času prireditve zanimiv za vsakogar.

Prav tako bodo na ta dan zakurili kresove na vseh vidinih točkah v tej dolini.

Osrednja prireditve bo v soboto na Redici, ko bo ob otvoritvi nove osnovne šole izveden kulturni program. Podeljena bo občinska nagrada, možen bo ogled nove šole in razstava o NOB v njej, po programu pa bo veselica.

Zgornjesavinjska dolina, ki je v tem času izredno zanimiva za prijetne izlete, bo v naslednjih dneh nudila še posebno zanimive dogodke. Ce bo prirediteljem naklonjeno še vreme, bo obisk teh krajev v času prireditve zanimiv za vsakogar.

Pepi Miklavc

Ustavno kramljanje

Da ali ne smrtna kazen

Zdi se, kot da bo 209. člen osnutka slovenske ustave neopazno zdrsnil mimo vseh, ki jih tako ali drugače poklicno prizadeva problem smrtni kazni. Bržcas pa vprašanje, da ali ne smrtna kazen v samoupravi, socialistični, humani družbi ne more biti le ozko povezana s posameznimi poklicnimi dejavnostmi — s sodstvom in tožilstvom, z organi pregona, z izvrševalci kazni in drugimi.

Smrtna kazen, zakaj, da ali ne, to je poudarjena dilema, v družbi, ki ves sistem gradi na človeku, na njegovem zavesti, sposobnosti in ustvarjalnosti, na človečnosti, na univerzalnem pojmu. Predvsem zato se vendar kaže zaustaviti ob členu, ki najprej pravi, da je »človekovo življenje nedotakljivo«. Nato pa omeji splošno veljavnost te človekove pravice in dodaja: Le za

najtežja kazniva dejanja se sme z zakonom predpisati smrtna kazen. Izreči se sme samo izjemoma za najhujše oblike takih dejanj.

Ustavno besedilo resda posebej poudarja izjemnosti, da krivca ali prestopnika doleti smrtna kazen. Vendar ta omejitev ali izjemnost ne spremeni srži 209. člena. Smrtno kazeno puščamo kot dovoljen ukrep proti človeku, ki je kršil družbene in človeške norme. Ki je iz sebe, tako predpostavimo, izpeljal zadnjo kapijo človečnosti, razumnosti in blagosti. Ki ni postal človek. Se bole — za katerega domnevamo, da človek ne bo mogel nikoli postati. In zato mu prekinemo pot k neizbežnosti, ki ga itak čaka. Kajti vse, kar je živo, mora umreti.

Brali smo srborite in resne, strokovne in laicne razprave o smrtni

kazni. Tudi drugod po svetu si o tem niso enotni.

Dvom v pravilnosti ustavne določbe, ki dopušča ali prepoveduje smrtno kazen, slejko prej ostaja dvom. Toda — morda bi lahko pri nas prav zaradi posebnosti poti, ki ji širimo razdalje v zgodovini človeške družbe, dokončno uveljavili ustavno načelo o nedotakljosti človekovega življenja.

Ne le zaradi tega, ker je pač zakon narave, da je tudi najhujšemu zločincu zapisana zadnja stran v knjigi, imenovani življenje. In da bi bilo potem takrat ravno tako enakovredno omesti krivcu najtežjega kaznivega dejanja prostor gibanja. Tudi do konca, če je krivca tako velika. V poostreni kazenski in sodni politiki, z modrim ravnanjem, ko gre za družbeno milost in odpuščanje, je nasilnost nad človekovim življenjem

nepotrebna.

Že neštetokrat smo zapisali, da socialistična družba ne klije brez konfliktov. Tam, kjer to zatrjujejo, se motijo. Ali pa tega nočajo priznati. Eno so razredni, globalni konflikti, drugo razsežnost pa predstavljajo nasprotja, ki jih vsakodnevno doživljamo, čutimo in jih želimo odpravljati.

Kriminal, kazniva dejanja, brezna poneumljene besa, preračunljivosti in drugih kontrastnih soocenj z družbenimi načeli so sad teh nasprotij. So sopotniki, ki jih iz svoje srede najbrž ne bo povsem izrinila nobena družba prihodnosti. Ce bi samo tako premerjali zločinsko nakleplost, bi skoraj zatrdo pristali pri vseodpuščajočem razumevanju in opravičevanju. Pa ne gre le za to.

V družbi človečnosti, medčloveških odnosov, ki jim je človek največ

ja vrednota in dragocenost, mora ostati človekovo življenje nedotakljivo. Ce bi se tako teh tali vrednost ali namen skost smrtni kazni, se nehoti moramo spoprijeti z neaktualnim, nečloveškim gesлом — zlob za zlob. Ali pa mora z njeni (ne)pedagoško vrednostjo. Z zgledom, ki ni zgled.

Nista to edini karti, ki razglajata podobo smrtni kazni. Morda v času, ki nam teče na proti, o smrtni kazni niti razmisljali ne bomo. Morda pa bi se že danes vprašali, večkrat in nekoliko bolj množično, kako sploh zveni ustavna določba, da je človekovo življenje nedotakljivo. In, ce smo ta zven dobro zaznali, ali je prav, da dopušča možnost smrtni kazni. Zakaj? Važno je predvsem, da ne bi razmisljali preveč poenostavljen.

J. VOLFAND

Predpraznični razgovor s šmarskim županom

VREMENA SE JASNIJO

PREDSEDNIK ŠMARSKE OBČINE BENO BOŽIČEK O NAPREDKU, KI GA ŠE NI ČUTITI, BO PA V NEKAJ LETIH ODLOČILNO VPLIVAL NA ŽIVLJENJE V KOMUNI

Devetega septembra 1944 sta Kozjanski odred in XIII. Bračičeva brigada napadla utrjeno nemško postojanko v Kozjem in tako uničila zadnje veče okupatorjevo oporišče na Kozjanskem. V spomin na ta dogodek praznujejo občani šmarske občine svoj občinski praznik. Letos bo osrednja proslava v Podčetrtek, kjer bodo odprli modernizirano cesto skozi naselje, istočasno pa tudi na novo asfaltirano cesto iz Imenega do Miljane na hrvaški strani. Med dosežke, ki bodo spremljali praznično vzdušje, sodi tudi otvoritev novih proizvodnih kapacetet v kolektivu »Kors« v Rogaški Slatini.

No, to je le nekaj vnanjih manifestacij za praznik. Kaj prinaša selev letosnjega in minulega leta za prihodnja leta? So spoznanja slovenske družbe o zaostajanju nekaterih področij, med njimi tudi Kozjanskega, že rodila sad. O tem je tekel razgovor.

NOVI TEDNIK: Naj nezveni preveč obrabileno, če povzamem misel po pesniku, ki je napovedal Kranjecem boljše čase. Se boljši časi obetajo tudi občanom vaše občine, predvsem Kozjancem?

BENO BOŽIČEK: Se. Kakor smo bili neučakani, včasih celo dvomili v resnost zagotovil in obljub, tako moram danes biti optimist. Položaj se zboljšuje. Se pred tremi leti smo bili v celjski regiji in slovenskih razmerah na zadnjem mestu po naložbah v gospodarstvu. Lani in letos pa je bilo v različne naložbe namenjeno 33 starih milijard dinarjev. To so gospodarske naložbe, kot je »Vital«, v novem obratu »Bohorja«, v Mestnici, v »Kors« v Rogaški Slatini, v Metkin obrat v Kozjem, v steklarino.

NOVI TEDNIK: Za pridobitev tolikih sredstev ste morali imeti trdne programe, saj je vendar znano, da so bili postavljeni dokaj ostri pogoji.

BENO BOŽIČEK: Moram reči, da smo imeli prav, ker smo že pred leti v okviru občine integrirali misli in pobude o tem, kako naj bi se naše območje izvilo iz nerazvito-

sti. Imeli smo na voljo dolgoročen program. Zakon, ki nas je vključil med enajst občin v Sloveniji, ki naj imajo ugodnosti za hitrejši razvoj, nas ni našel neprizapravljene. To je bila velika prednost.

NOVI TEDNIK: Kaj si obeta od investicij, ki so iz naslova za hitrejši razvoj bile vložene in še bo?

BENO BOŽIČEK: Učink naložb seveda trenutno še ni občuten. Toda čez dve leti, torej leta 1975, bo v občini 1.500 novih delovnih mest že zasedenih. Ni tako pomembno, ali na obrobju Kozjanskega ali v njegovem osrčju, kajti s cestami bodo vsa delovna mesta mnogo bliže. Vendar pa z razširitevijo obrata »Metkev«, z gradnjo obrata steklarne, tudi v Kozjem nastaja novo zaposlitveno območje. Tak razvoj predstoji tuži v Obrotelju, predvsem Biestrici.

NOVI TEDNIK: Prevladujoč odstotek kmečkega prebivalstva je bil eden od kriterijev, da je občina prišla v ožji izbor manj razvitih. Je to razmerje še vedno takšno?

BENO BOŽIČEK: Pravzaprav še vedno. Tisti malen-

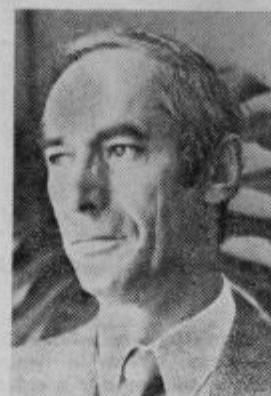
kostni odstotek odliva s podeželja nam je v veliko škodo. Gre za mlade ljudi, ki pa so se zvezne odselili iz naše občine.

NOVI TEDNIK: In kako je z investicijami v družbeni standard, v takoimenovanu infrastrukturo?

BENO BOŽIČEK: Tudi tu je napredek velik. Lani in letos je bila vložena ena milijarda starih dinarjev za 25 kilometrov ceste v Obrotelju, zdaj pa gre v gradnjo cesta Virštajn-Lesično. V objektu družbenega standarda je treba šteti šolo v Podčetrtek. Velik in pomemben objekt pa je tudi akumulacija v Vonarju, kar bo preprečevalo poplavne in hkrati napajalo vodovodno omrežje na Hrvatskem. Razvoj bo na Kozjanskem krenil hitreje, ko bodo ceste, ko bo območje oskrbljeno z vodo in ko bo obnovljena elektro-energetska mreža, da bo kos sodobnim zahitavam potrošnje v gospodarstvu in domaćinstvih.

NOVI TEDNIK: In kmetijstvo? Računate, da bi tudi ono prispevalo k razvoju?

BENO BOŽIČEK: Računamo, in to zelo močno. V občini imamo danes



3.200 čistih kmetov. To so zvezne manjše kmetije. Okoli 2000 je takšnih, ki imajo res zelo nizek kmetijski dohodek. Računamo, da bi okoli 500 do 600 kmetov imelo pogoje za blagovno proizvodnjo, okoli 180 takih kmetij je že v preusmeritvenem procesu. Nekatere so na začetku, druge sredji razvoja. Preden vprašate, kaj bo s preostalimi, kar pojasnim. V občini smo se odločili za takoimenovano polproletarsko usmeritev. To pomeni, da se bodo na bodočih delovnih mestih v industriji in ostalih panogah gospodarstva zaposlovali predvsem ljudje s podeželja. S tako pridobljenim osebnim dohodkom se bo izboljšalo življenje njihovih družin, marsikateri dinar pa bo šel tudi za modernizacijo, izboljšavo kmetije, ki bo v oskrbi preostalih članov družine.

NOVI TEDNIK: Kaj si obeta od spominskega parka, ki naj bi obdajal Kumrovec in dom mladih in borcev v njem?

BENO BOŽIČEK: Mnogo si moramo obetati. Tu ne bo šlo za kakšno muzealsko konzerviranje stanja, kakršno je Narobe. Ob-

močje tja do Kozjega, po Obrotelu do Rogaške Slatine je v načrtu obravnavano kot sodobno rekreacijsko območje, v katerem pa bo seveda vse potekalo močno načrtno. Predlagam pa, da bi o tem načrtu pisali posebej kdaj pozneje.

NOVI TEDNIK: Večkrat smo vas slišali, da ste rekli, češ, izobrazba je edina dota, ki jo mladina v naši občini lahko dobije. Do kod ste uspel uresničiti svoje želje na tem področju?

BENO BOŽIČEK: Naš cilj je, da bi bilo v občini šest centralnih šol. Da bi odpravili kombiniran pouk, se odkrižali manj razvih šol s prešolanjem v razvite. Z izgradnjo šole v Smarju, nekaterimi dozidavami in razširitvami bomo v prostorskem pogledu kmalu uspel. Seveda šole, zaradi pomanjkanja denarja, niso dobro opremljene. Za odročne šole težko dobimo učitelje. Zarpa se ti naši naporji v končnem učinku izgubijo... **NOVI TEDNIK:** Zakaj?

BENO BOŽIČEK: Poglejte. Izobrazbna struktura prebivalstva v naši občini je na zadnjem mestu v republiki. 85 odstotkov ljudi v občini nima populne osemletke. Pa ne pomislite na to, da bi bili naši ljudje manj nadarjeni. Več nam pove podatek, da smo po starostni strukturi prebivalcev 47 odstotkov nad republiškim povprečjem, kar zadeva starostno kategorijo nad 60 let. Tu je zdaj odgovor. Starci ostajajo, mladi z boljšo šolsko izobrazbo odhajajo. Sreča naj jih spremlja, hudo nam pa je, da niso mogli ostati tu doma, blizu svojih, najti ustrezno zaposlitev. No, in

to je naš cilj za prihodnje. **NOVI TEDNIK:** Ste na čelu občine, ki je imela hude proračunske težave, ki ima visok odstotek prebivalstva, potrebnega socijalne pomoči. Kako vežete začetek s koncem?

BENO BOŽIČEK: Težko. Pravzaprav sploh ne. Proračun ni pokrit in še nekaj let ne bo. Socialni zakoni so mnogo ugodnejši za socialno šibke, le pri nas so vsajeni v napadna tla. Več ljudi je upravičenih na podpore in podpore naj bi bile večje. Vse je lepo, le občina, ki naj bo plačnik, nima denarja. Krajevne skupnosti dobivajo že pet let skupaj 30 starih milijonov za njihovo dejavnost. K sreči imajo kolektivi posluh za potrebe krajevnih skupnosti in ljudje sami tudi. Občani svojo solidarnost in visoko zavest izkazujojo ravno v času, ko gradimo v občini dva obsežna vodopreskrbna objekta, od katerih vsak pokriva po nekaj krajevnih skupnosti. V enem in drugem primeru prispevajo občani na gospodinjstvo v denarju in delu okrog pol milijona starih dinarjev. To je za območje, kakršno je naše, velik napor, vendar potreben. Brez vode ni napredka, ni sodobnega kmetijstva, niti kmečkega turizma, na katerega tudi že začenjam počasi misliti.

NOVI TEDNIK: Znani ste po tem, da raje nekoliko dvomite, kot bi preveč upali. To pomeni, da je vaš optimizem na realnih tleh. Lahko zaključiva po pesniku, da se bodo vremena Kozjancem zjasnila?

BENO BOŽIČEK: Majhno, vendar bistveno kontrasto. Se že jasnilo!

JURE KRAŠOVEC

NOVI USTAVI NA POT

V tork se je v Dobrni na posebnem seminarju zbraljo sto političnih delavcev iz občin nekdajega celjskega kraja. Enodnevni seminar je bil namenjen razlagalcem ustava, kot naj bi jo interpretirali po krajevnih skupnostih, delavnih organizacijah in druge. Istočasno je bila tudi razprava v posameznih določilih ustave.

Seminar je organizirala medobčinska konferenca SZDL, njej pa so sodelovali z uvodnimi besedami Milan Kučan, predstavnik republike konference SZDL, ki je govoril o političnih razlogih in bistvu ustavnih sprememb, Tone Bole, predsednik gospodarskega zbora Skupščine SRS (Družbeni odnos) ter Savin Jogan, član Izvršnega odbora predstavnik republike konference SZDL in član ustavne komisije, ki razložil temo Družbeno politični odnos.

Da bi izvedeli, kaj kandidate najbolj zanima, smo odšli do Dobrno. Za sogovornike smo si izbrali štiri predstavnike lokalnih občin in jih povprašali, kateremu vprašanju namesto posvetiti pri svojem skorajnjem razlaganju ustave



STANE KRANJC, Šoštanj: »Meni se zdi, da so najbolj zanimive teme, ki jih nameravam interpretirati: položaj delavca v organizaciji združenega dela, položaj krajevne skupnosti in pa delegatski sistem. Da je temu res tako, so pokazali predhodni razgovori. Seveda bomo govorili tudi o drugih zadevah, vendar ne tako obširno.«



JOZE WEBER, Velenje: »Prva faza bo namenjena splošni razpravi po krajevnih skupnostih. Močan podudarek bo na vlogi krajevne skupnosti. Drugo fazo razlaganja ustave pa bomo namenili TOZD in ekonomskim odnosom ter vlogi in pravicam delovnega človeka. Sledile bodo tudi specjalizirane razprave.«



STANE KOKELJ, Slovenske Konjice: »Največ pozornosti pri razlagi namevamo nameniti krajevnemu samoupravi in organizaciji, povezavi krajevnih skupnosti s skupščino, občinskemu statutu, delegatskemu sistemu in pa seveda organizaciji TOZD. Sprevorili bomo več še o pozavazi TOZD z občino.«



JOŠKO LOJEN, Šmarje pri Jelšah: »V delovnih organizacijah je še vedno najbolj aktualno vprašanje TOZD, zato bomo obravnavali predvsem ta sklop vprašanj. Na vrsto bo prišla tudi občinska uprava, njena struktura v bodoče, delegatski sistem in prisotnosti krajevnih skupnosti. To velja predvsem za financiranje krajevnih skupnosti.«

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

Trije največji delovni kolektivi v celjski občini, Zelezarna, Cinkarna in EMO, so v prvih šestih mesecih dosegli skoraj 70 starih milijard celotnega dohodka. Zelezarna 260.671 tisoč din (indeks 134 v primeri z lani), Cinkarna 217.821 (122) in EMO 212.756 (ali 8 % več kot lani). Dohodka pa imajo v Zelezarni 69.457 tisoč, v Cinkarni 49.324 tisoč din in EMO 59.369 tisoč din.

x

Vrvica, majhen delovni kolektiv v Celju, beleži v prvem polletju odilčne poslovne rezultate. Imajo 2.052 tisoč celotnega dohodka ali 55 % več kot lani, ko so dosegli le nekaj čez 132 starih milijonov realizacije. Zaloge so jim sicer nekoliko porasle, vendar še v znotrjnih mejah. Za osebne dohodke so letos namenili 19 % več sredstev, izplačani povprečni mesečni osebni dohodki pa znašajo 1.875 dinarjev. Na pogojno nekvalificiranega delavca so izplačali 1.064 dinarjev. Za primerjavo — v Metki 1.040, v Elegantu 949, v tovarni volinenih odej v Škofji vasi pa 1.088 din.

x

Tudi Opekarna Ljubljana se uvršča med kolektive, ki se po prvih šestih mesecih lahko pohvalijo z uspehi. Dosegli so skoraj za 2 stari milijardi realizacije — 18.619 tisoč din. Dohodek so prav tako močno povečali — za 44 % in so dosegli 9.669 tisoč din. Zaposlujejo 315 delavcev (lani 286) in izplačujejo mesečno povprečno 1.878 din osebnega dohodka. Družbeni proizvod na zaposlenega je 36.406 din.

x

Celjska Zlatarna je dosegla v prvem polletju 225.883 tisoč din celotnega dohodka. Končne zaloge so za malenkost povečane, ostanek dohodka pa je večji za 6 %. Precej več so morali nameniti za zakonske obveznosti. Povprečno imajo letos zaposlenih 481 delavcev (13 % več kot lani). Povprečni izplačani neto osebni dohodek na zaposlenega pa je visok 2.910 din in je višji za 4 %. Na zaposlenega dognajo 62.293 din družbenega proizvoda.

x

Na letošnjem mednarodnem zagrebškem velesejmu, ki bo odprt od 6. do 16. septembra, se bo predstavilo tudi mnogo delovnih kolektivov s celjskega območja. Svoje izdelke bodo na eni najpomembnejših razstav gospodarskih dosežkov prikazali štorska Zelezarna, tovarna EMO, Cinkarna, Aero, Žična, Libela, Klima, Tehnomercator, Etol, Kovinotehna in Merx. Izmed velenjskih delovnih organizacij bodo na zagrebškem velesejmu Gorenje, Rudnik lignita Velenje in šoštanjski Polipex. Iz Zalca pa Hmezd, Tovarna keramičnih izdelkov Liboje, polzelska Tovarna nogavic in Minerva. Iz konjiške občine se udeležujejo zagrebške velesejme tovarna brusov in nekoven Comet, Kovačka industrija Zreče in tovarna Kovinskih izdelkov in Lavarne Vitanje. Kot edino podjetje iz šmarske občine pa se bo v Zagrebu pojavilo zdravilišče iz Rogaške Slatine. Gospodarstvo celjske regije bo torej na velesejmu kar dobro zastopano.

Dolzela

REZERVE OBSTAJAJO!

Poslovni uspeh polzelske tovarne nogavic je za prvo polletje ugoden. Leta 1971 so na primer prodali v prvih šestih mesecih 7.225.377 parov nogavic. Lani že 8.604.862, letos pa 9.222.947, kar je za 28 % več kot lani. Vse ugodnejši porast kažejo moške volnene in ženske hlačne nogavice. Prodaja je količinsko in vrednostno večja in znaša letos 84.538.735 din. Resda je za malenkost pod planom, vendar sta celotni dohodek in dohodek kar precej nad lanskimi dosežki.

V polzelski tovarni nogavic, ki je največji jugoslovenski proizvajalec teh artiklov, ugotavljajo precejšnje spremembe na tržišču. Kupci so postali zahtevnejši. Nekatera druga gospodarska gibanja pa so vplivala, da tudi pri njih beležijo večje zaloge kot lani. Vendar pa so nizvile celotnemu dohodku na drugem mestu med žalskimi delovnimi organizacijami. Tudi po izplačanih osebnih dohodkih na podlagi opravljenih ur so zadovoljni. Poprečje je 1.860 din, v juliju pa so že presegli 2.000 din, čeprav so za letos načrtovali 1.910 poprečnega osebnega dohodka. Ivan Božnik, direktor tovarne, je povedal, da izvoz sicer ne sodi med njihovo pomembno dejavnost, vendar pa je sedaj že ne. Toda res-



Ervin Janežič, predsednik DS



Ivan Božnik, direktor

no razmišljajo o možnostih povečanega izvoza in bodo morda v sodelovanju z enim izmed tujih partnerjev usvojili proizvodnjo, ki bo konkurenčna tudi na tujem tržišču. Pa tudi nogavice LI, ki so jih sedaj začeli proizvajati, bodo najbrž prijetno presenečenje ne samo za domače kupce. Ce k tem podatkom o polletnih rezultatih se doda, da se likvidnost tovarne izboljšuje, da so morali odpisati 170 milijonov in da načrtujejo nove proizvodne halne, potem lahko sklenemo to informacijo o polzelski tovarni. In prav temu, boljšemu

Toda ne. Razgovor z Ivanom Božnikom in Ervinom Janežičem, predsednikom delavskega sveta, je postal najzanimivejši potem, ko sta poudarila — da imajo v vsaki tovarni skrite rezerve. In da se tega v gospodarstvu premožno zavedamo.

Delavski svet polzelske tovarne je namreč klub ugodnim polletnim rezultatom sprejet 18 sklepov o skritih rezervah. V analizi polletnega poročila so med drugim zapisali, da občuten porast bolniškega staleža zmanjšuje efektivni izkoristek delovnega časa. In prav temu, boljšemu

izkorisčanju delovnega časa, so dali v sklepih poudarjen prostor. Opozorili so na zamjanje na delo. Na predčasno zapuščanje delovnega mesta, Normirali bodo določena dela režijskih delavcev. Začeli bodo odločno borbo proti alkoholizmu. Za to delo bodo še bolj uporabili socialno službo. Predlagali so še druge ukrepe in prepovedi.

Kako so delavci sprejeli tak oster samoupravni kurs?

Ervin Janežič je povedal tole: Bil sem zelo presenečen nad sestanki na zborih delavskih ljudi, ko smo govorili o teh sklepih o večji delovni disciplini in boljši izkorisčnosti delovnega časa. Akcija delavskega sveta je bila dobro sprejeta. Delavci so predlagali še druge ukrepe. Zlasti v zvezi z organizacijo dela. Mislim, da se vse bolj zavzemamo, kaj pomenijo boljši delovni rezultati. Večji zaslužek. Boljši družbeni standard. Seveda bomo spremijali uresničenje sklepov. Nekateri so zelo konkretni, zato bomo zloraka ugotovili, kaj se je načrnilo. Kot predsednik delavskega sveta sem zadovoljen, da smo v zadnjem času izboljšali obveščenost v tovarni. Tudi zbor delovnih ljudi so zaživeli. Caka nas pa je še ena naloga — da bi delavci po zborih odkrito spregovorili, ne samo o drobnih vpra-

šanjih proizvodnje, stanja in osebnih dohodkov, pa več o globalnih, celovitih vprašanjih dela in razvojnega tovarne. V vseh je torej dovolj skritih rezerv.

V naših delovnih organizacijah je žal premalo oznajnjajo skritih rezerv. Nenamerni se prst krivde za slabše delovne rezultate usmerjene organe zunaj tovarne.

redkeje pa se zgodi, da

jo skrite rezerve tam, kjer poslovni rezultati dobr, zato zaslužijo delavci v celjski tovarni nogavice je priznanje. Tudi direktor Ivan Božnik, in predsednik delavskega sveta Ervin Janežič sta prepričana, da konkretni sklepi o skritih rezervah obroblili sadove, gotovo bodo tudi lažje uradili zanimive načrte o prijemu razvoju tovarne. V zvezi pravijo, da je tržna situacija vendarle dobra in so se znali vedno odzvati potrošnikov. Zato so bojijo povečane konkurenčne, ki je v razmerah tržnega spodbodenja razumljiva. Pa storili vse, v proizvodnji v tehnologiji dela, v prodaji, da bi dosegli še več.

Toda eno je najpomembnejše — njihova prepričanost, da rezerve so. Ali ni res, da preveč pozabljamo na tem letu, ki je leto statu?

Zaenkrat dovolj sredstev

ZA POSOJILA!

ZAHTEVA PO ENOTNOSTI TRGA — POMOČ GORENJU — NOVA POSOJILA

Izvršilni odbor celjske podružnice Ljubljanske banke je bil zadnji med izvršilnimi odbori v okviru celotne ljubljanske banke, ki je potrdil pobudo, da bo urejanje kreditnih in drugih razmerij z Narodno banko Slovenije poslej vodila centrala banke in ne vsaka podružnica zase. Ob tem sklepku, ki so ga v Celju sprejeli, le kot začasnini dokument do zborna upravljalcev banke, so se pojavila vprašanja, ali pomeni tak prenos urejanja kreditnih in drugih odnosov na centralno kratek upravljalskih pravic in podružnic ali ne. Celjani so dobili zagotovilo, da v tem primeru ne gre za to, marveč, le za centralizacijo izpolnjevanja nalog ne pa sredstev. Sicer pa bo praksa pokazala, kaj pomeni izvajanje takšnega sklepa. Izvršilni odbori podružnice imajo namreč vso pravico, da bodo takšen sklep preklicali, če se bo pokazalo, da njegovo izvajanje posega v njihove upravljalske pravice.

Zanimivo stran je odprla razprava o potrošniških posojilih. Pri tem ni šlo toliko za to, da bodo podružnice postopno zmanjševale kredite trgovskim delovnim organizacijam in tako sproščena sredstva uporabila za kreditiranje upravljalcev banke, ki proizvajajo blago, ki se lahko prodaja na potrošniške kredite, marveč veliko bolj za zahtevo, da je treba na celotnem jugoslovenskem tr-

veda pa je v sklepku tudi rečeno, kdaj bo centrala vrnila podružnicam tako združena sredstva.

Na seji so odobrili tudi nekaj investicijskih kreditov ter poročev. Iz sredstev zavarovalnic so bili kreditnih ugodnosti deležni kar trije kolektivi: Konus v Sl. Konjicah v višini 400.000 din. Kopitarna v Sevnici v višini 1.000.000 din in Comet v Zrečah v znesku 800.000 din. V vseh treh primerih je šlo za obratna sredstva. Poleg tega je gostilničarka Berta Vedenik iz Prebolda dobila posojilo v znesku 110.000 din za adaptacijo gostinskih prostorov in za ureditev tujiskih sob. Poročeni izjavi pa so potrdili Donatu v Rogaški Slatini in LIP v Sl. Konjicah.

Beseda je tekla tudi o kovački industriji v Zrečah, o izvajjanju del pa tudi o novi investiciji v zvezi s proizvodnjo sintralnih izdelkov. V tej zvezi so kolektivu odobrili posojilo v znesku 3.800.000 dinarjev.

M. Božič

menjena za obratna sredstva.

»Korsa« se je s svojim izvordinim programom dojavil. Specializirano je jetje za plačilo in hlačo oba spola in vse starosti. Cer poenostavlja proizvod v bitko za trg, je pa drugi strani to proizvod sezonskega značaja, vendar kar zadeva prodajo, nudi tudi proizvodnjo. V takih ranih so obratna sredstva ne velik problem.

»Korsa« je kolektiv, ki posluje okoli 86 odstotkov žensk, predvsem pa ženske mladine, ki težko de zaposlitev potem, ko

čašo solo.

V kolektivu je tudi razvito samoupravno in demokratično življenje, se je pokazalo zlasti, da so gradili sportno-akcijski park, urejevali pomagali pri gradnji. Podjetje je zadnjih deset let svoje strani likvidno, njuje vse svoje obveznosti, ima pa nekaj težav s tem, ki se ne držijo dogovorov. Kakšnih 20 do 30 jemanje imajo, ki presežejo 60 dnevni rok.

Veliko v kolektivu za strokovno izobraževanje za občne izobraževanje sestavljenih. Ne glede na to, da je sklep, ki so zaposlene v varni zvečini s podeželjem, vendar v življenju v novo sredino in se tudi grira v kolektiv.

Podjetje s sklepom upravnih organov podpisuje, da je gradnje objektov dosegla standarda v območju, kjer zaposleni živijo. »Korsa« v petih letih sprevajal najmanj 120 starljivov za krajevne sestavne.

**OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik**

Bodimo pozorni

KOLERA PRED VRATI

V zvezi s pojavom kolere v Italiji smo prosili za kratek pojasnilo tudi predstojnika Infekcijskega oddelka bolnice Celje, prof. dr. Janka Lesničarja:

Kolera je pred vratim, zato moremo biti presenečeni, če se bo pojavil kak primer v bolezni tudi v naši državi. Gde na sodobne turistične poti, prenosa kolere v našo državo ne moremo preprečiti. Pač pa lahko preprečimo širjenje kolere v deželi.

To dokazujejo epidemije te bolezni na Svedskem, v Angliji, in v Nemčiji. V teh deželah so bolnike takoj izkrali in zdravili, bolezen so tudi zatrli. V Evropo vdira bolezen iz Afrike in Sred-

njega Vzhoda. Bolniki dospejo v deželo z avtomobili ali letali.

Kolera je bolezen, ki se prenaša z vodo, s hrano, posebno s sadjem. V bistvu gre za obolenje s hudo obliko driske. Bolnik izgubi v kratkem času veliko tekočine in mineralnih snovi. Če se te neglo ne nadomesti, bolnik umre. V primeru pravočasnega in ustreznega zdravljenja so smrtni primeri redki.

Kolero povzroča vibron kolere. Premaša se lahko direktno z bolnika na zdravega človeka, vendar pa je indirektna pot bolj pogosta.

Sirjenje bolezni se preprečuje s prekuhanjem in kloriranjem pitne vode in s

strogo osebno higieno. Posebno pomembno vlogo igra umivanje rok.

Bolniki, ki so zboleli za kolero v evropskih deželah, so se okužili večinoma z vodo in sadjem. Če potujemo v okuženo področje ali na področje, ki je sumljivo, da je okuženo, je priporočljivo piti le sterilizirane sadne skoke ali pa vodo, ki je ustrezena vstekleničena. Tako je vstekleničena voda naših zdravilišč. Uživanje sadja na sumljivih področjih ni priporočljivo.

Osebe, ki potujejo v okuženo področje, ali v področje, ki je sumljivo za okužbo s povzročiteljem kolere, morajo imeti ustrezeno dokumentacijo o cepljenju.

V Celju smo pripravljeni na eventualni pojav kolere. Občinske skupštine celjskega območja so izdale varnostne ukrepe za preprečevanje okužbe s pitno vodo in hrano. Voda se redno klorira. Bolnišnica ima na voljo tekočine in zdravila za zdravljenje bolnikov ter gojišča za hitro diagnozo povzročitelja.

Vse to pa je le del priprav, večji del prispevajo občani, če se držijo danih navodil. Osebe, ki potujejo v okuženo območje in obolijo za driskami, je potrebno obravnavati kot možne bolnike. Pravočasno se morajo priglasiti zdravstveni službi.

Žalec - SZDL pred

RAZPRAVO

Občinska konferenca SZDL Žalec je pripravila pretekli ponedeljek posvet s predsedniki krajevnih organizacij SZDL občine Žalec. Na uvozu je sekretar občinske konference SZDL Žalec Ivo Rošček podal predlog, kako naj izpeljati javne razprave po krajevnih skupnostih o osnutih besedil zvezne, republike stave ter tem statuta občine Žalec. Posebej je poudaril, da bi se moralno razprav udeležili čimveč občanov. Saj ustava vsakogar neposredno zavira in prav sedaj je čas, ko tako vplivajo na predlagana

besedila. Prisotne je Ivo Rošček seznanili o poteku zbiralne akcije za Kumrovec. Od predvidenih 180 tisoč dinarjev, ki jih morajo zbrati delovne organizacije, je do sedaj zbranih 53.670,00 dinarjev oziroma 35 odstotkov. Svojo obveznost so že poravnale TT Prebold, TN Polzela, Institut za hmeljarstvo, Sigma in Savinjski magazin. Za zbiranje sredstev ostalih občanov pa so bile zadolžene krajevne organizacije ZB. Do sedaj je od predvidenih 100 tisoč dinarjev zbranih 44.916 dinarjev. Posebno so se izkazali v Žalcu z 12.212 dinarjev, Braslovčah 5465, Petrovčah 5050 dinarjev itd. Sredstva pa se še vedno zbirajo in dotečajo na žiro račun skladnika.

Razpravljali so tudi o že pred časom razposlanem predlogu o načrtu predavanj po krajevnih skupnostih. Teme predavanj naj bi bile iz zdravstva, gospodarjenja občine, prometu, spolni vzgoji, zunanjih politik itd. V drugem delu posvetu je razprava tekla o javni razpravi Tez o nadaljnjem razvoju Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije ter o programu načrta v pripravah na volitve v delegacije temeljnih samoupravnih skupnosti 1974. leta.

T. TAVČAR

**V vsak dom
NOVI
TEDNIK**

Ijeno pa bo na dva dela: dopoldne v Vitanju, popoldne v Zrečah. Tako razporeditev narekuje predvsem število zborov pa tudi dejstvo, da bo šlo tokrat za nekoliko drugačen nastop kot doslej. Vse zbere bo namreč ocenjevala posebna strokovna komisija, ki sicer tokrat zbere ne bo razvrščala po tekmovalnih dosežkih, ampak bo vsakemu zboru posredovala podrobno pismeno oceno njegove kvalitete in dosedanjega dela. Vsekakor je to korak naprej k kvalitetnemu delu in k stremljenju, da se pevci kar najbolje izkažejo in ne nazadnje v vrsti vokalnih ansamblov dobijo tudi svoje mesto.

Letošnje medobčinsko srečanje pevskih zborov bi sicer moralno biti po tradiciji že pred meseci, vendar zaradi objektivnih razlogov tega ni bilo mogoče izpeljati. Sicer pa pri organizatorjih prevladuje mnenje, da bodo zbori lahko kljub temu solidno pripravljeni, saj bo treba obnoviti le nekaj pesmi iz pripravljenega repertoarja. Zaradi tega področno združenje in občinski svet ZKPO Slov. Konjice pričakujeta številne prijave, saj bodo pevski zbori s svojim sodelovanjem slednjič tudi dokazali tisto, kar smo ugotovili v začetku. Da zanimanje za zborovstvo na našem podeželju raste.

Marjan Malis s svojim plenom (Foto: T. Tavčar)

RIBA - 1,72 KG

Drugo družinsko tekmovanje v ulovu na najtežjo ribo, ki ga je minilo nedeljo pripravila ribiška družina v Semperu v Savinjski dolini je uspelo. Sicer pa, kaj ne uspe, česar se lotijo Semperčani in če so to še ribiči povrnuti? Zdaj je šlo zares. Brez šal in smeja. Zlasti tedaj, ko je 112 članov namakalo svoje trnke v Savinjo in iskalno najtežjo ribo. Med udeležencami tekmovanja so bile tudi tri članice, ki so marsikoga spravile v zadrgo. Dobro so lovile in ulovile.

Po poldrugi uri molčanja in napetega gledanja v vodo so se zbrali in pokazali svoje plene. Zmagal je Marjan Malis iz Šentruperta, ki je ujel 1,72 kg težko ribo. Drugi je bil Rado Roter iz Dobriške vasi. Njegov plen je tehtal 1,14 kg. Na tretje mesto se je uvrstil Božo Perper iz Celja. Ujel je ribo, ki je tehtala 1,05 kg, itd. Med udeležencami je bil tudi častni član ribiške družine Jože Cerkovšek, ki se je v hudem konkurenčnem boju plasiral na četrto mesto.

In še ena zanimivost. Med 112 tekmovalci jih je 34 uspelo uloviti po eno ribo, vsi drugi so ostali brez plena. Skupna teža ulova pa je bila 23,79 kg.

Zaključek tekmovanja so imeli na ribiškem pikniku pred jamo Pekel. Tu so razglasili rezultate in podeliли priznanja. Med ribiči pa je stekla tudi živahnata beseda o delu in problemih. Da, tudi o problemih in v tej zvezi o onesnaženju reke!

Sicer pa je ta dan doživelja jama Pekel svoj rekord — okoli 3.000 obiskovalcev. K temu uspehu je prav gotovo prispevalo tudi lepo vreme. Tako bodo v jami že te dni zabeležili 20.000 obiskovalca. Vsekakor lepo! Razen tega tudi obisk v antičnem parku v Semperu ne zaostaja dosti. Do nedelje, 2. septembra so imeli 13.450 obiskovalcev. Torej, rekord za rekordom. Takšni so pač Semperčani, delavnici in prizadevni na vsakem koraku. MB

ASFALT DO SOLČAVE

Te dni je na cesti od Igle do Solčave več kot živahno. Delavci celjskega cestnega podjetja namreč zaključujejo zadnja dela pri modernizaciji cestnega odseka do Solčave.

Letošnja dela so v glavnem zajela odsek, dolg približno 3 km. To se bila izredno zahtevna dela kot vsa na tem področju. Izvajalec jih je opravil odlično. Nova cesta na tem predelu je lepa in široka.

Navzite temu uspehu, ki je zahteval okoli 500 milijonov starih dinarjev izdatkov, ostaja še približno 5 km makadam do vstopa v Logarsko dolino. Vprašanje je, če bodo zadnja dela pri modernizaciji ceste v Logarsko dolino zmogli v prihodnjem letu. Odločilive še ni, najbrž pa tudi ne sredstev. Na vsak način pa se vsi zavedajo, da bo treba z deli pohititi in tako še bolj odprieti hiser alpske kotičke naše zemlje večjemu številu izletnikov in turistov.

Na novo asfaltiranem cestnem odseku od Igle do Solčave bodo odprli v soboto, 8. 1. m.

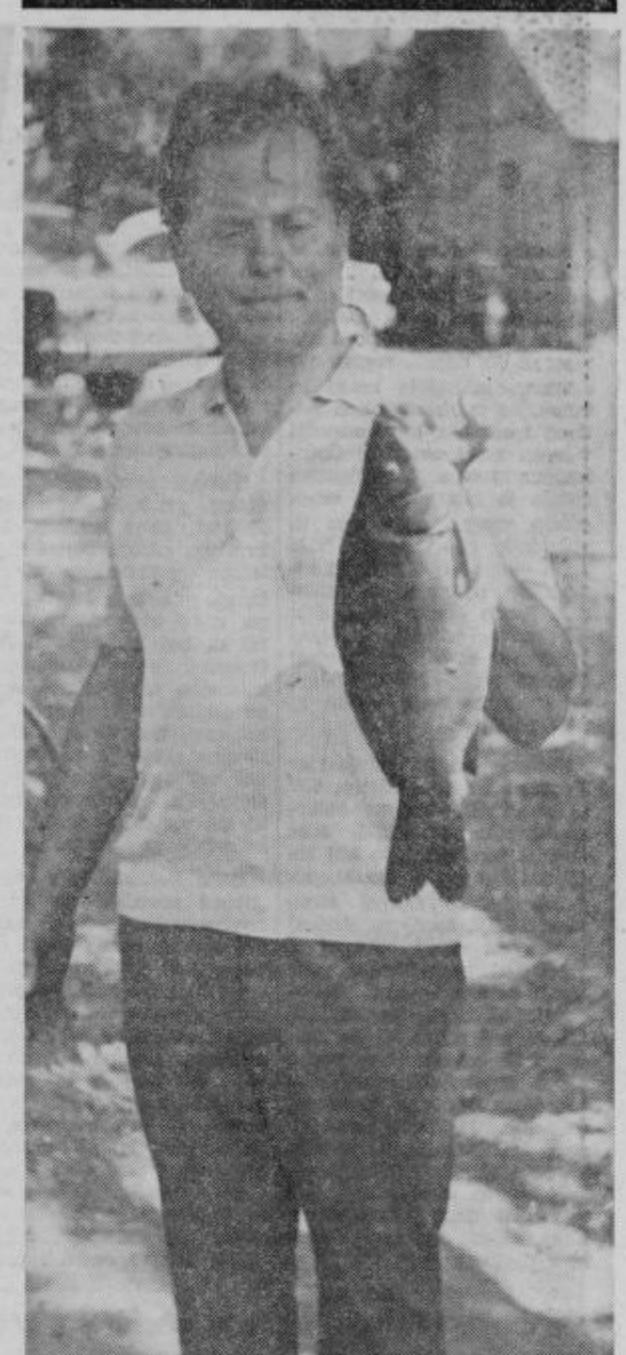


DRAGO VRAČUN

V tej naši rubriki še nismo imeli nikogar, ki bi ne bil razpet s svojim delom na različnih krajih, oziroma tam, kjer lahko po svojih najboljših močeh

dela in ustvarja. Drago Vračun je eden tistih, ki ne pozna osemurnega delavnika in tudi ne utegne izkoristiti udobnega fotelja doma, da bi ob poldnevi zdolgočasen prebitral časopis in dremal. Ko sem ga vprašal, če je rojen Celjan, je s ponosom pripomnil, da je rojen Gaberčem, to pa tudi po svoje veliko pove. Že z desetimi leti je izgubil starše in se preselil k bratu, ta pa se je tiste čase aktivno ukvarjal z atletiko. To so bili pravzaprav usodni dnevi v njegovem življenju, kajti takrat je začel tudi Drago zahajati na štadion, ki je bil takrat, dve leti po vojni še v Čretu. No, medtem se je izučil za ročnega stavca v celjski tiskarni, takrat pa je bila tudi tradicija, da so bili grafičarji dobrí športniki. Danes je Drago predsednik atletskega sodniškega zbora v Celju, pred leti pa je to dolžnost že opravil. Na nedavnem evropskem atletskem prvenstvu v Celju, smo ga lahko videli povsod na stadionu, vedno v središču dogajanj. Prvi interni sodniški izpit je opravil že leta 1954, s svojo aktivnostjo pa je nadpredoval vse do mednarodnega atletskega sodnika, tako da smo ga v tej vlogi srečali že v Beogradu 1962 leta na evropskem prvenstvu v atletiki. Ko se je živo razgovoril o tem poslanstvu, ni bilo težko uganiti, da ves živi za to delo. Od tod tudi občutek odgovornosti na vsakem koraku. Ne samo pri atletiki. Tudi v tiskarni je napredoval v strojnega stavca, pa v korektorja in kalkulatorja, pozneje še v tehnologijo grafične proizvodnje in v pomočnike tehničnega vodje tiskarne in pred zdržištvijo Cetisa z Aerom je tudi bil tehnični vodja Cetisa. Zdaj je vodja Aerom in celjskega atletskega sodniškega zbora v Celju, pred leti pa je to grafične proizvodnje v Aeru in če se ozremo skupaj z Dragom na do sedaj prehajeno pot, nič nenavadnega, če je ob vsem delu uspel biti doma le malo časa, pri svoji družini. Toda menda je zavest tista, ki človeka žene k novim ustvarjalnim ambicijam, opravljeno delo in uspehi, pa tudi neuspehi, ki jim skuša po najboljših močeh kljubovati, nam naj bi bili v pomoč, da bi lažje razumeli takšne osebnosti. In ob vsem tem nam ne preostane nič drugega kot to, da ob tem spoznamo tudi to, da takšne ljudi nemalokrat premačajo cenimo. Atletski strokovnjak, predvsem pa entuzlast in resnično dober tovarš Drago Vračun ali kakor ga znanci kličejo — Dragec, si to priznane nedvomno še kako zasluži!

DRAGO MEDVED

turizem

Srečanje z Alojzom Zavolovškom

Akvarel je trenutek

Srečanje z Alojzom Zavolovškom je odkrivanje sveta, ki tli in živi nekje globoko v njem in se sasom razvivi ob pogovoru o slikarstvu. Toda ko se odpre, postaja vse globlji in globlji, predvsem doživet in to znova potrjuje misel, ki jo je slikar izpovedal ob koncu najinega dialoga: Šel bom delom naprej. To kar sem naredil, še ni nič dorečenega. Obdržal bom pošten odnos in odgovornost do sebe in narave. Tako bom šel naprej in iskal novih poti ...

Imam pa tremo. Se nisem imel takšne kot razstavo.

Res?

Veste, se posebno v zadnjih letih je likovno življenje Celju kar precej razgledalo. Ljudje so že marsikaj vedno bolj postajajo raziskovalci. Danes že širok krog obiskuje likovne razstave, ki je najbolj zanimivo. Vseljivo je to, da je med kar precej mladih. Leta umetnost ni več dobitna ozkega kroga izbrana. Mogoče se počutim tudi bolj sodobnega ...

Zakaj mislite, da se ne dovolj sodobnega in to pogojeno kje druga sodobnost?

Danes so sodobna streha v likovnem ustvarjanju drugačna kot pred. Nisam pa tudi kaj dostikov z ostalimi likovniki, ki bil kje v kakšnem centru in ne v Velenju, imel več stikov. S tem bi se bolj pogovarjali slikarstvu in umetnosti našega. Tako je po eni strani morda »dolgočasna«, po drugi pa je likovno osrednji čista, čista kot krajina.

Največ imate akvarela skaj olj. Ohranil ste tu, ko ste bil še na besedilu likovni akademiji, in se tudi šolanje končali. Nastaja slika?

Akvareli so trenutna doba. Včasih pa tudi niso, se zgoditi, da človek veseli v sebi določeno likovno delo?

Kaj pa tehnika, ali ona ne narekuje »trenutnemu akvarelu?« Moram omeniti da je to naštvena tehnika, da se načini: ali celo osvojiti v kratkem času. Akvarel tehnika je v bistvu zelo našna, da se barve prelivajo v celo zlivajo, vendar tem prelivaju morajo ustvarjati tisto asociacijo, ki jo je umetnik hotel.

Torej imamo poetični in naštveni akvareli?

Vrednost kontrasta je našna. Barvni kontrast ... in, da je primerna likovna vsebina. Kompozicija

Ampak kaj je bistveno v kompoziciji barve?

Ostajajo določene za-

nosti pri ustvarjanju barvne kompozicije. Bistvena je celotna sestavina, ki tvorita. Pri meni so ti kaže podzavestni, celo v teh zavestnih v pogledu na to, da je morda abstrakcija tisti, ki je popustila pri teh sestavilih, čeprav vemo, da recimo Mondrijan razumem barvnih in likovnih konitost?

Mislim, da je po tolikih svojega obstoja abstrakt na preživela. To je čisto našna konvencija. Tista pravila, ki je samonikla in je bila iz nekega barvnega slikarskega procesa. Toda danes, današnja abstrakcija nastaja na osnovi že neke nove abstrakcije in s tem ponoseni ničesar. In kdo bi lahko razlagal?

Človek sam dovolj angažiran pa tudi menjem, da bi sam še bolj sebi razložiti ...?

Videti je, da so tu najaktivnejši poslovni možje,



Ko dobi otrok gotov odtis, je to zanj veliko zadoščenje, plačilo, estetski dogodek.

— Kakšen je po vašem danes položaj slovenskega slikarja?

Vsekakor se mu izboljšuje, je pa tudi bolj priznan, kot je bil včasih. Seveda so tudi nekatere skrajnosti, včasih koga skujemo tudi v idol ... Mislim pa, da vsak, ki pošteno dela, doprinaša po svojih močeh k razvoju slovenske likovne umetnosti.

Besedilo in slika:
DRAGO MEDVED

Iz dnevnika SLG (1)

V novo sezono

Letošnja sezona se je praktično začela že zelo zgodaj. Začela se je s tremi ponovitvami različnih del, vseh iz obilnega železnega repertoarja, ki bo skozi vse leto še na voljo delovnim organizacijam, solam in krajem zunaj Celja. Prejšnjo nedeljo smo igrali Zupančev VERONIKO DESENISKO (igrano jo že tretje leto) v Ločah pri Poljčanah, na dvorišču gradu Pogled. Da je bil obisk izreden, je pripomoglo še lepo vreme. Nekaj dni pred tem, 27. in 28. avgusta, pa smo pokazali na ljubljanskih poletnih prireditvah v Križankah Sofoklovo ANTIGONO in Eliotov UMOR V KATEDRALI. Obe predstavi sta bili zelo lepo obiskani, žal pa je drugo predstavo skazil močan dež, sicer bi bil auditorij — sodeč po prodanih kartah — do kraja zaseden.

V študiju je več novih del hkrati in tako bomo imeli prvo premiero že 22. septembra, ko bo krstna predstava nove pravljice za otroke, ki jo je napisal Juro Kislinger (tudi režira jo sam). To je domiseln izvira IGRA O ZMAJU, ki jo je avtor pripovedno naslonil na ljudsko motiviko, oblikovno in vsebinsko pa obdelal s svojim izjemnim posluhom za otroško psiho. Delo bo na sporednu vsak ponedeljek, redno vsak dan pa bo igrano v dneh pred Novim letom za dedka Mraza. — 28. septembra pa bo otvoritvena abonmajska premiera, novitev Vena Tauferja, pesniška drama PROMETEJ ALI TEMA V ZENICI SONCA, ki jo pripravlja režiser Dušan Mlakar.

Loče

Vzbujene potrebe

Odkar so se pred tremi leti v Ločah pri Poljčanah pričele tradicionalne poletne kulturne prireditve, so se iz dneva v dan bolj vzbujale potrebe po kulturno zabavnem življingu nekega kraja, ki je pritegnil v svojo sredino tudi bližnjo in daljnjo okolico. Prizadetni člani kulturno prosvetnega društva v Ločah z Emilem Zupancem na čelu so se lotili dela, v katero je na začetku marsikdo povzročil. Morda zaradi skepsne na osnovi izkušenj prejšnjih let, ko je kultura, posebno pa še na podeželju, že postajala bogata in skrivnostna teta, ki je laž v perekoma prihajala na obisk. Danes so rezultati tega dela pokazali, da je sposobno aktivno in pri-

zadevno kulturno prosvetno društvo pokazati desetisoč obiskovalcem del naše kulture. Ce naredimo samo bežno primerjavo z Ljubljano, kjer je Festival v Križankah obiskalo dvajset tisoč ljudi, v Ločah pa deset tisoč, potem ni treba posebej poudarjati, kakšna vloga in poslanstvo je bilo opravljeno v Ločah.

S prireditvami je bil vsak zadovoljen, tako mladi kot stari. To je bil tudi namen organizatorjev. In pripravili so večere, kakršnih Celje še ni imelo. Ce se samo spomnimo odličnega nastopa španske folklorne skupine, slovenskega ljudskega gledališča iz Celja z Veroniko Deseniško Otono Zupančiča in druge predstave, potem je podatek,

da na nobeni prireditvi ni bilo manj kot petsto obiskovalcev, pove veliko. V naslednjem letu načrtujejo spet nastop folklorne skupine, tokrat iz Sovjetske zveze, premiero našega telefima Sutjeska itd. Obeta se tudi teden filma, ki po kvaliteti predvajanih filmov ne bo nič slabši od letošnjega. Vrsta dejavnosti, nastopov in predstav je privabila številne obiskovalce na grad Pogled. Leta pa je v tako žalostnem stanju, da ga organizatorji sami skušajo vsaj malo uredit, čeprav trdijo, da so v Konjicah gluhi za njihove prošnje. Sicer pa je nerazumljiv odnos konjiške Kulturne skupnosti do loških poletnih kulturnih prireditiv, saj so v letošnjem letu namenili za ta namen le pol starega milijona. Ostalo finančno podprtje je izdatneje nudil Občinski svet Zvezde kulturno prosvetnih organizacij, ki pa je pri razdeljevanju takih sredstev omejen, saj sam prejema letno dotacijo kulturne skupnosti.

V Ločah ves prisluženi denar vneto zbirajo za nakup nove kinoaparature in obnovno kulturnega doma, ki jim pomeni poleg velike dvoran za kinopredstave in kulturne prireditve tudi knjižnico in shajališče za mlade. Skraka, Loče so v zadnjih treh letih povsem oživele, ravno po zaslugu omenjenih prireditiv.

Kakšna so načrtovanja za naslednje leto? Prav gotovo bodo opustili takšen obseg kot je bil do sedaj, saj je preobsežen. Manj prireditiv bo, a te se bolj kvalitetne, tako da bodo celotne prireditve tvorile zaključeno celoto s trdnimi vsebinskimi zasnovidami. Težko bi rekli, da bodo slabše kot so bile zadnjih tri leta. Izkušnje bodo naredile svoje. Zaupanje sestavljalcem programa so izrekli Ločani že prvo leto in ostalo je do danes. Zdaj velja samo se poziv tistim, ki lahko kakorkoli pomagajo tem resničnim entuziasmom in kulturno prosvetnim delavcem, da jim po vseh svojih močeh pomagajo. Za dobro nas vseh, seveda.

DRAGO MEDVED

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

razpisuje

ABONMAJE

za sezono 1973—1974

Sedem dram in komedij iz domačega in svetovnega repertoarja:

Veno Taufer: PROMETEJ ALI TEMA V ZENICI SONCA

A. P. Čehov: UTVĀ

Ervin Fritz: KRALJ MALHUS

Franček Rudolf: CELJSKI GROF NA ZREBCU

Carlo Goldoni: SLUGA DVEH GOSPODOV

Alfred Jarry: UBU KRALJ ALI POLJAKI

Igor Torkar: POŽAR

Juro Kislinger: IGRA O ZMAJU

ZA STARO PRAVDO

Letošnji abonmaj:

PREMIERA, SOBOTA, TOREK, GLEDALISKI AMATERJI, KULTURNI AKCIJA (delovni kolektivi), DELAVSKA MLADINA, KOZJANSKO, MOZIRJE, UPOKOJENCI, MLADINSKI IN SOLSKI.

Abonmaj je plačljiv v obrokih, 20 do 50 odstotkov popusta! Vpisovanje abonmajev bo od 3. do 15. septembra za stare abonente, za zamudnike in nove pa od 17. do 22. septembra dnevno (razen ob nedeljah) od 8. do 12. in od 18. do 20. ure pri gledališki blagajni.

Iz železnega in mladinskega repertoarja ponovitev, na voljo delovnim kolektivom in solam, naročila sprejemamo že zdaj: Zupančič: VERONIKA DESENISKA, Eliot: UMOR V KATEDRALI, Cankar: ROMANTICNE DUSE, Sofokle: ANTIGONA, Gombrowicz: IVONA, Lawrence: SNAHA in Suhodolčan: FIGOLE FAGOLE.



**SLOVENSKE KONJICE****RAZPRAVA NA TERENU**

Kabinetne priprave na potek javne razprave o ustavnih spremembah v Slovenskih Konjicah so pri kraju. Sirši politični aktiv se bo sestal še enkrat, da temeljito pretrese osnovna izhodišča, potem pa se bodo predavatelji odpravili na teren. Aktiv se bo sestal v dneh od 10. do 12. septembra, na razgovor pa so povabili Zdravko Krivko.

Sicer pa se javna razprava o novi ustawu že seli na teren. Tako so se v Bezini in Gorenju na Pohorju že dogovorili za sestanek, kjer bodo obravnavali osnutek za javno razpravo, za nedeljo, 16. septembra.

To je prvi, konkretni datum za razpravo na terenu. Dogovarjajo pa se še na krajevnih skupnostih v Vitanju, Strancih in Zbelovem, vendar čas in teh krajih za razpravo še ni znan. Od dnevov prihaja najbolj v poštev nedelja, ker v knmečkih predelih ostali dnevi v tednu zaradi jesenskih del na polju skoraj odpadejo.

Občinski statut pa do tega časa še ne bo izdelan, zato bodo do začetka javnih razprav na terenu skušali izdelati osnutek statuta o ustavnih spremembah v krajski občini in takega potem posredovati na sestankih v konjiški občini. Lažje bo potem razpravljati in lažje bodo občani prispevali pripombe na javno razpravo.

ŠENTJUR**PRED RAZPRAVO**

V Šentjurški občini uspešno deluje koordinacijski odbor za organiziranje, vodenje in usmerjanje javne razprave o ustavnih spremembah. Vanj so vključeni predstavniki skupščine, družbeno političnih organizacij in nekaterih delovnih organizacij. O ustavnih spremembah pa je že v juliju razpravljal politični aktiv.

Eden izmed sklepov koordinacijskega odbora s seje dne 22. 8. 1973 je tudi ta, da so neposredni organizatorji javnih razprav na terenu poleg krajevne organizacije SZDL tudi »sa rodstvadružbeno političnih organizacij v kraju, v podjetjih pa sindikati ob sodelovanju ZMS in ZK«.

Javna razprava namenjava, zaradi boljše kvalitete in zajetja večjega kroga občanov, organizirati na različnih nivojih. V okviru političnega akcija v krajevnih skupnostih naj bi opravili posvetovanja do 15. 9. 1973. Istočasno pa bi se dogovorili o akciji, kako vključiti čim večji krog občanov v javno razpravo. Podobna posvetovanja kot na terenu bodo organizirani v podjetjih, s tem da se jih bodo udeležili predstavniki družbeno političnih organizacij v podjetjih ter člani samoupravnih teles. Te razprave bodo zajemale vprašanja, ki so prisotna v delovnih organizacijah.

Javna razprava (zbori občanov in zbori delovnih ljudi) naj bi se odvijala po 15. septembru. Do takrat bo pripravljen tudi osnutek statuta občine, katerega prednostek so že dvakrat obravnavali na sejah koordinacijskega odbora.

Enajst članov odbora pa se bo udeležilo seminarja razlagalcev ustawe, ki ga organizira medobčinska konferenca SZDL za celjsko območje.

SPENDL VIDA

DOBJE**„POKAŽI KAJ ZNAŠ“**

V nedeljo bo v Dobju pri Planini ob 16. uri na prostem zanimiva prireditve s naslovom »Pokaži kaj znaš«. Prosvetno društvo, ki je sicer vedno aktivno, vabi na to prireditve vse ljubitelje petja, recitarje, harmonikarje in instrumentalne skupine. Kdor bo želel nastopiti, mu bo dana priložnost, saj ne bodo organizatorji izvajali nobene avdicije. Po prireditvi bo prosta zabava s plesom, saj za godice ni nobenega problema. Igral bo tudi celjski Instrumentalni kvintet. Tako je s to prireditvijo Prosvetno društvo Dobje priklicilo še en uspeh k svoji bogati dejavnosti. V letošnjem letu so za svoje člane organizirali ogled gledaliških predstav, pred nedavnim pa so se odigrali tudi na ogled Miklove Zale v Savinah. Na obštem zboru so si zadali še nekatere druge naloge. Med njene naj prištejemo Tudi tamburaški zbor ne miruje, saj aktivno vadijo vse leto, v kratek čas novi igre, z vajami pa bodo pričeli v zimskih mesecih, kemi pa bodo imeli samostojni koncert.

DOBRNA**SEMINAR O USTAVI**

Medobčinska konferenca SZDL za celjsko območje je v torki organizirala enodnevni seminar za razlagalce ustavnih sprememb. Na Dobrni se je zbralo okrog 200 razlagalcev iz vseh občin celjskega območja. Predavalci so Jim Milan Kučan, Tone Bole in Savin Jogan o vročih za spremembe ustawe, o družbenopolitičnih in ekonomskih razsežnostih teh ustavnih osnutkov. Razlagalci ustavnih sprememb bodo namreč pred odgovorno nalogo, kako občanom najbolje posredovati temeljne novosti ustawe.

MOZIRJE**J. DEBERŠEK V GORENJU**

Predsednik možirske občinske skupščine Jože Deberšek se je s 1. septembrom zaposliš kot sekretar v velejskem Gorenju. Svojo predsedniško dolžnost bo se naprej opravil amatersko. Na novem deželnem mestu želimo možirskemu županu mnogo uspehov.

ROGAŠKA SLATINA**NOVA RAZSTAVA**

Delavska univerza in kulturna skupnost iz Smarja pri Jelšah že nekaj let uspešno vodi likovni salon v Rogaski Slatini. Pivnica kisler vode, v kateri je likovni salon, ni skoraj nikoli brez likovnih stvaritev. V turistični sezoni imajo navadno razstave originalov, v zimskem času pa razstave reprodukcij.

Tudi letos se razstava redno vrstijo in v petek so odprli novo. Žda razstavlja svoja olja in grafike France Peršin in Gorazd Safran. Oba sta profesorja na Šoli za oblikovanje v Ljubljani. Prvi je imel doslej že sedem samostojnih razstav, drugi pa dve, oba pa sta sodelovala na celih vrstih skupnih razstav v Jugoslaviji, po Evropi in v Ameriki. France Peršin je že dobil za svoja dela nagrado Presernovega skladja, Gorazd Safran pa več nagrad, med njimi tudi prvo nagrado za grafiko na 9. mednarodnem bienalu v Aleksandriji leta 1972. Razstavo si je vsekakor vredno ogledati.

JOZE LIPNIK

**IZPOVED****ZEMLJA JE POVEDALA**

Ze vsedila se je tako, da je bila videti čimborj skromna. Prisodili bi ji nekaj čez petintrideset let. Bila je ena izmed tistih črnolask, ki kralju ostare, zlasti če so doma na kmetiji. Roke so ji bile nabrekle, zgarane, trde, oči mehke, topile, sanjave. Temne oči.

Popravila si je krilo, pogledila lase, pogledala po sotovariših. Le kako bo začela pripovedovati to svojo zgodbo, zgodbo matere — alkoholičarke, zgodbo, ki se je pričela že v zibelj?

Le kako ji bodo šle besede iz ust, ko pa je vajena košev, udonor, zemlje, bokalov, preš in velikanskih sodov?

Tako smo premisljevali, ona pa je začela.

Pri nas je bila pijača pri hiši kar pomnim. Na kmetiji sem doma, visoko nad Laškim. Veliko zemlje imamo, vinogradov in sadja.

Doma pa sem bila, dokler se nisem poročila, še iz večjega grunta. Vedno je bilo dovolj pijače, saj smo jo pridevali doma. Kar pomnim, sem pila. Pri nas pijejo že otroci. Damo jim piti za žejo, ker je doma vino. To ni nič posebnega, tako je. Potem se pije ob vsakem delu, zaliže pa se ob večjih praznikih, kot so košnja, žetev in ob domačih praznikih.

Ko sem se poročila in odšla od doma, sem pila

Večer kot eden mnogih. V majhni sobici se je zbralo nekaj ljudi, ki jih je vezala skupna usoda. Prišli so na sestanek v Klub zdravljencev alkoholikov (zberejo se enkrat na teden), da vzamejo tablete in se z njimi ogrejo skušnjav. Vzdušje je prijateljsko, intimno. Med moškimi je sedelo troje žensk. Ena med njimi se je dvignila in se presedela k mizi, ostali dve pa sta bili ženi zdravljenih alkoholikov, ki sta se udeležili sestanka. Na mizi je ležalo dvoje nageljnov.

zmerno, tako kot drugi ljudje. Moj mož je delavec in veliko od doma. Jaz sem ostala na kmetiji. Ročenja sva petnajst let in imam troje otrok, največji je star 13 let.

Ob tem je postala, se ob misli na otroke raznežila, na obrazu se ji je pojavil nasmeh in ponos.

Ko so bili majhni, je bilo hudo. Ostajala sem sama doma, bilo je veliko dela in sama sem ne vem kdaj začutila, da mi trpljenje pomaga prenašati pijača. Sla sem v klet in si natočila. Pri nas je polno sodov s pijačo, ki jo pridevali doma. Ko sem bila okajena, mi je bilo lažje živeti. Otroci so bili rožnati, mož se mi ni zdel utrujen, ko se je vrnil z dela, polje je lahko počakalo. Počasi, deset let je prihajalo tisto, čemur bi rekla zanemarjenost. Zanemarila sem dom, moža,

gospodarstvo in otroke. Najmanjša stvar, ki jo ni sem naredila ali pa mi ni uspelo, da jo popravim, mi je šla tako na živce in že sem imela vzrok, da sem se poštezena napila. Mož, da mož, je gledal vse to početje, potem pa me je tudi tepel, če ni bilo reda pri hiši.

Roke so zatrepetale, spomnile so se tistih časov, ko je bil pekel pri hiši. Globina v očeh je vzvalovala, poseg v preteklost je bil hud. Morala bi v tem trenutku ponovno dvigniti kozarec?

»Zadnja tri leta pred mojim zdravljenjem pa je bil pravi polom. Mož sam ni mogel opraviti vseh del, bil je v službi, potem pa še kmetija, preveč je bilo zanj. To zdaj vsem, takrat nisem. Vedno sem mislila, da garam le jaz. Moji otroci so bili zapatenci, dekle, ki je najmlajša moja, je jokalo. Ko je pričelo

hoditi v šolo je vse povedala učiteljici. Ta je enkrat govorila z mojim možem, ki je gledal v tla od sramote, da ima ženo pljanko. Zmenila sta se in začel me je nagovarjati za zdravljenje. Bronila sem ga, ko mi je to rekel in se še bolj napila. Jaz pa jem toliko kot drugi sem se opravljevala sama pred seboj.

Ko so me odpeljali na zdravljenje v Vojsko, so me dobili nezavestno pod sodom v kleti. Od tega je minilo dve leti in tri meseca. Pozdravila sem se in pijače, tudi če je doma ne pokusim. Pa so bile skušnjave. Hude. A je šlo Tudi z vašo pomočjo. Hvala vam.

Vidno se je oddahnila, ko je to povedala. Besede niso bile tako izbrane, pa več zapisali, da smo jih mi. Bile pa so iskrene, preproste. Med nje je bila pomešana zemlja, kapljice znoja in ponos, da je zmagala. Zmagala nad tistim, kar so ji dajali v zibelj, da bi mirno spa-

la. Ko je prijela v roke dve nagejne žene za dve leti abstinenčne sta se potocili dve solzi. Pogled se ji ustavlja na sinu, ki je prišel po mater, da jo odpelje do domov. Oba sta bila srečna.

Besedilo
ZDENKA STOPAR
Slike:
DRAGO MEDVEĐ

Njihovo življenje je materinstvo

S SONCEM JE LEPO



Vozila sem se v Loko pri Zusmu in čeprav me je premetavalo po makanski cesti, sem še lahko opazovala drevje in travnike na obeh straneh ceste in naenkrat mi je postal žal, da živim v mestu in ne poznam narave in zraka v vsej čistoti in veličini.

Ob cesti sem zagledala stanko s košem na hrbtu, ki se je skrbno umaknila v travo in pomisila sem, da je morda tudi ona imela veliko otrok, da je moralna pretrpeti mnogo nudega in prenesti veliko zla.

Njena podoba mi je zbledela na križišču v Lazu, ko sem se spraševala, kam naj zavijem. Potem pa sem kar vprašala, »Kje stanuje Cavz Matilda?« Ja, ja, kar naravnost pojrite, pa pri goštini na desno in potem v hosti na levo.«

Tako sem tudi storila in prav kmalu sem videla nekaj zelo lepega. Hišo, skrito med sadnim drevjem, malo dije vinograd in travnik. In vse to je bilo le nekaj sto metrov pod manjo. Kar samo me je neslo po rebbri navzdol in morda sem kar preveč neučakano vdrla v hišo. Podala sem si roko z MATILDO CAVZ, materjo, ki je rodila trinajst otrok. Njene oči so me rezavno opazovale, roke pa sklenila v naročje, ko sta sedeli v sobi in kramljali.

Obudila je spomine na svetočno pomlad leta 1925, ko se je poročila, in na stroke, od katerih so ji trije umrli, ostali pa so se razsuli po svetu. Samo baba Ida je ostala doma, drugi pa so v Celju, Stora, hčerka Marija pa v Švici.

Potem sem jo spomnila na vojno. »Ja, v tistih časih je bilo bolj težko.

Ampak partizani so pri nas našli zavetje, bunker smo imeli, pa jih Nemci niso mogli dobiti...«

Bila je partizanska mama in mama svojim otrokom. Dvojna, prav nič lahka naloga. Toda zdaj je zadovoljna. Vsi otroci so pri kruhu, vsi imajo družine, radi jo obiskujejo, ona pa je srečna, ko lahko objame vseh trinajst vnučkov. Prav takrat, ko sva se pogovarjali o vnučkih, pridirja mali Stani, se privije k starji mami in noč več proč. Pokazal mi je slikanico, stara mama pa ga je spremila z ljubečim pogledom in blagim nasmeškom na ustnicah.

Spet sva se povrnili k njeni mladosti. Težka je bila mladost, revščina je opominjala na vsakem koraku. Pa se je vseeno dalo preživeti, s kupom volje, ljubezni do otrok, ki

dj

so prihajali v presledkih enega ali dveh let, od najstarejšega Francija do najmlajše Ide.

Sedeli smo še nekaj časa pred hišo in škoda, da je megla zakrivala lep razgled. »Spomladi je tu lepo, pa takrat tudi, ko je sonce,« je povedala mati in v besedah je bilo občutiti še neizmerno ljubzen do rodnega doma. 71 let že imam, pa z zdravjem ni vse tako, kot bi moralno biti. Spomladi sem ležala ves mesec.«

Stani se je stisnil k njej in ji položil svetloslo glavico v naročje. Z modrimi očkami je begal sem ter tja, a največkrat se je ustavil na starji mami. In takrat je v njenih očeh zasijalo tisto, kar premaguje vse ovire, trpkе spomine so izbrisale Stanijevne ročice, sklenjene okoli njenega vrata.

dj

SKUPŠČINA OBČINE CELJE

Davčna uprava

OBVESTILO ZAVEZANCEM PRISPEVKА ZA STAROSTNO ZAVAROVANJE KMЕTOV

Vsem zavezancem prispevka za starostno zavarovanje kmetov z območja občine Celje sporočamo, da si lahko ogledajo višino odmerjenega prispevka za leto 1973 na sedežih krajevnih skupnosti. Odmerni razporedi bodo razgrajeni v času od 31. 8. 1973 pa do 10. 9. 1973.

Zavezanci prispevka za starostno zavarovanje kmetov imajo v skladu z 39. in 46. členom zakona o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 13/72) pravico vložiti zahtevek za ugotavljanje zmožnosti plačevanja odmerjenega prispevka. Zmožnost plačevanja odmerjenega prispevka bo komisija obravnavala ekonomsko šibkim zavezancem.

Rok za vložitev zahtevka za ugotavljanje zmožnosti plačevanja odmerjenega prispevka za starostno zavarovanje kmetov je 15 dni po razgrnitvi odmernih razporedov.

Zahtevek oziroma prošnjo je treba poslati komisiji za ugotavljanje zmožnosti plačila prispevka za starostno zavarovanje kmetov pri Skupščini občine Celje, Trg svobode 9.

DAVCNA UPRAVA

SOSED SOSEDU

PONOČ- NJA KINJI

V noč med ponедeljkom na torek, bilo je precej čez polnoč, bi mojega znance skoraj kap. Iz spanja ga je zbudilo kričanje, vzlikanje, smeh, petanje. Zdela se mu je, da so glasovi nenevadno visoki za ponočnjake, ki križarijo po ulicah, cestah in pločnikih. Da nista kakšna smrkača, ki sta se mokra za ušes, si je znanec mislil v vstajal.

Pa je imel kar videti. Na cesti (bilo je to na Otoku) sta

razgrajali dve dekleti. Morda sta bili celo ženi, kajti dananašnji se tako odgovornih dolžnosti počasijo tudi zelo neodgovorni zeleni. No, pa sta dekleti bili nečesa tako zvrhano polni (gotovo ne mleka), da sta v svoji vremi prečakali prenukatev pončnjaški parček. Vpili sta, se krohotili, da ju je upogibalo k temu, vriskali in skušali celo preprecati. To sta ponavljali kar naprej. Obstali sta vsakih deset korakov in repertoar ponovili. Bili sta neutrudni. Se več. Vpiti, krohot in vriskanje niso bila vse, kar sta si pravili za nočni pobod. V hišo, ki se jima je zdele najbolj primerna, sta zbrisali petardo, da se je stresa kot ob bombardiranju.

Lepa reč. Zdaj bo med kramom v damskeh torbicah še eksploziv. Jutri bomo morda slišali, kako kje trop deklet noči fante v nočni temi.

Tako enakopravnost ni bila miljena. Ne v slabem. Namesto da bi nočno razgrajajoče minilo moško mladino in dedce, se jim zdaj pridružuje nejni spol. Bo vsevez nejni spol res postal narodopisna redkost in posebnost?

ek

MIMOGREDE

PRETESNA TRGOVINA

Trgovina Merx na Mariborski cesti v Smarjeti že dalj časa želi razširiti objekt. Številne stranke, ki obiskujejo to trgovino, iz dneva v dan godrnjajo, kajti trgovina je pretesna, nikakor pa ne odgovarja higieniskim predpisom.

Kdor zade v to trgovino, dobi občutek, da je prisel v majhno zobozdravniško čakanico. Ljudje se napolnijo okoli premajhnega prodajalnega pulta, ob večjem prometu pa jih nekaj stoji tudi med vratimi.

Nekateri strokovnjaki imajo probleme kako rekonstruirati markete, tu pa si nihče preveč ne belli glave, kako izboljšati čisto navadno trgovinico. V. J.

Slovenske Konjice

100-LETNICA GASILSKEGA DRUŠTVA

Pravi razmah društvenega življenja je gasilsko društvo doživeljalo šele po osvoboditvi. Nekdanje ozke cehovske interese, poznejši interes čuvanja premoženja in bogastva je društvo usmerilo v spreminjanje odnosov do sočloveka, do dela in skupne lastnine. Tako po osvoboditvi je aktivno pomagalo pri graditvi porušene domovine, svoje članstvo pa strokovno izpolnjevalo v čuvanju družbenega premoženja.

Gasilskemu društvu je nudila družba vsestransko podmoč. Ne samo družbenega podprtja, temveč tudi družbeno priznanje je vilo članom društva nove polete in željo po čim boljšem delovanju. Gasilsku družbo je naredila vsestransko funkcionarjev društva, ki so vodili društvo. To so kapetani: Jožef Rest, Adalbert Valant, Vartin Kovač, in predsedniki: Avgust Otorepec, Anton Kovačec, Adolf Suc, Ivan Varga in Florjan Jančič (sedanji predsednik).

Za svoje neumorno delo je Ivan Leskovar izvoljen za častnega poveljnika. Delo žena v društvu ni neopazno. Za vzgled pa dajemo Jožefu Pekovšek, ki je ena izmed najpožrtvovalnejših članic in pomaga društvu tam, kjer je potrebno, ne glede na čas in delo. Tudi njen pokojni mož Jožef je bil vnet gasilcem.

Skromen opis društvenega delovanja v sto letih še zdaleč ne pokaže vsega tistega, kar se je v društvu dogajalo.

Društvo je danes sodobno opremljeno in sposobno nastopiti ob vsakem času in kjer je potrebno. Strokovno usposobljeno članstvo pa je zanesljiv čuval splošnega premoženja.

V bodoče želi društvo izpolnjevati naloge v požarni varnosti še bolje kot doslej in skrbeti za stalen dotok članstva, predvsem mladine, katero bo vzbujalo v socialističnem in gasilskem duhu.

F. MAUER

ZAVAROVALNICA SAVA

POSLOVNA ENOTA CELJE

posreduje na

PONOVNI JAVNI DRAŽBI

ki se bo vršila 10. septembra 1973 ob 10. uri v prostorih Zavarovalnice SAVA v Celju, ul. XIV. divizije 4, prodajo za naslednja karaboličirana vozila:

1. osebni avto, FORD TAUNUS 17 M,

reg. št. CE 125-42, leto proizvodnje 1967, prevoženo 140.000 km, last SDK Celje, za izklicno ceno 4.500.— din. Zainteresirani naj se zaradi ogleda zglasijo v škodnem oddelku Zavarovalnice SAVA PE Celje.

2. osebni avto, R-16 TL,

reg. št. CE 493-02, leto proizvodnje 1972, prevoženo 10.868 km, last Podplatan Slavka, Hruševce 45, pošta Sentjur, za izklicno ceno 39.000.— din. Vozilo se nahaja v delavnici AVTO Celje, na Ipavčevi cesti.

Obvezen je 10-odstotni polog od izklicne cene vozil.

pisma

»VSTRAN VRŽENI MILIJONI«

Odgovor na članek v Novem tedniku z dne 9. avgusta 1973 pod naslovom: Stran vrženi milijoni!

Naslov je resničen, vse ostalo, kar navaja pisec omenjenega članka, pa ima bore malo skupnega z resnicami.

Za lažje razumevanje posezimo malo nazaj, to je v čas, ko se je Stopinski sek priselil v grapo. Prvo, kar smo pri njegovem delu opazili slabega, je bilo to, da je na nekdaj plazoviti parceli posekal vsa drevesa. Zatem je vozil gradbeni material do hiše v najslabših vremenskih pogojih in to s težkimi tovornjaki. S tem je cesto onesposobil za ves promet, čeprav ni nikče od te hiše pomagal pri gradnji ceste z udarniškim delom ali samoprivokom. Na našo zahtevo je cesto popravil, vendar še zdalec ne v prejšnje stanje.

Ko si je napeljaval vodvod, je kopal jarek tik

ob cesti v dolžini 150 m, izkopano zemljo pa metal na cesto. Odstranil jo je šele po treh tednih, a ne vso. Zemljo, ki mu je ostajala pri zasipavanju jarka, je pustil kar na cesti in so jo morali odstraniti slabii sosedje, če so hoteli po cesti kaj pridelati. Nekako leto za tem je hotel odstraniti vgrinov med hišo in potjo, ki ni imela nič skupnega z gradnjo nove hiše.

Na opozorilo, da nas bo s tem spravil ob cesto, je dejal, da to ve in da namerava takoj zgraditi škarpo. Ker pa je vse ostalo le pri besedah, se mu je po trimesečnem deževju del spodrite ceste zrušil za hišo. Ko je bila škarpa zgrajena, je poleg nje ostala zemlja ob izkopa temeljev, katero je dal odstraniti z nakladcem. Istočasno je vzporedno s škarpo izkopal nekakšen jarek, v katerega je nameraval spinariti zemljo, ki je ni mogel odstraniti z nakladcem. Zatem je jarek napolnila voda, ki je tam tudi ostala, dokler ni

odkar se je naselil Stopinski sek v grapi, nas je prisilil, da smo postali poklicni udarniški cestari. V omenjenem članku je zapisano, da je bil

škarpa na več mestih posila in se ponižala. Takšna je nato kljubovala skoraj leto dni brez vsakega premika. Ce bi bil teren res tako muhast, kot navaja pisec članka, to ne bi bilo mogoče. Pri tem premiku škarpe je na cesti nastalo več razpok, katere smo zasipali slabii sosedje brez Stopinske. Letos je delno razrušeno, toda mirujočo škarpo odstranil z več tisoč kubiki zemlje in s tem povzročil resničen plaz. Tako so nam od ceste ostali le še spomini, kako težko smo jo zgradili in dosedaj koristili.

Zaradi že omenjenih slabih izkušenj s Stopinskim smo pred začetkom zadnjih uničujočih del na cesti intervenirali pri tajniku Krajevne skupnosti Laško, ki pa je dejal, da za rešitev tega problema ni pristoven, ker je Občinska skupščina že dodelila sredstva za izvedbo omenjenih zemeljskih del. Sedaj, ko so se naše domneve uresničile, sprašujemo občani, ki plačujemo tudi samoprivokom za asfaltiranje cest v Lašku, kaj bo z našo cesto? Zahievamo čimprejšnjo sanacijo te ceste, kajti po obljudbah in člankih ne moremo voziti.

Spriznati je po cestah, ki je vsebiščna, sprašujemo občani, ki plačujemo tudi samoprivokom za asfaltiranje cest v Lašku, kaj bo z našo cesto? Zahievamo čimprejšnjo sanacijo te ceste, kajti po obljudbah in člankih ne moremo voziti.

plaz prisoten že ob gradnji ceste in da je zaradi tega imela krajevna skupnost Laško že velike stroške. To je laž, ker plaz do začetka Stopinskove zemeljske del ni premaknil niti kubika zemlje. Precej sredstev pa je bilo vloženih v nasip, katerega sciti škarpa z znamenitim napisom, ki je omenjen v spornem članku. Napis se nanaša na osebo, ki se je sicer ogrevala za gradnjo ceste, toda samo do svoje hiše. Ko smo pripravili gradbeni material za gradnjo škarpe, med drugim tudi les za opaž, je spridnežel na GG Laško in nalačal uslužbence, da imamo les pripravljen za črnow prodajo. GG Laško je zatem les zaplenilo in ga brez naše vedenosti odpeljalo. Seveda ga je potem vrnilo. Mislimo, da je zaradi navedenega zasiužito skromno, toda resnično obeležje vtisnjeno v škarpo.

Da je ob odselitvi Stopinske kdo ploskal, nam ni znano, vemo pa, da je hotela neka starejša ženska ob odselitvi kuriti stare cunje, češ, da se ta ne bi več vrnil. To smo ji preprečili, kajti bila je s časom v zamudi več kot leto dni.

Prizadeti občani

TUDI SODNIK

Po občinskih predpisih je na območju mesta Celje prepovedano rediti ko-

nosi in zajce. Nekateri so bili že kaznovani, ker so redili kokoši in zajce. Vprašam merodajne faktorje, kdo bo kaznoval sodnika za prekrške Andolška, ki stanuje na Ljubljanski cesti in redi kokoši in zajce, dasiravno je to tudi na tem območju prepovedano.

Celjan
Anton Podgornik

SMETI V VREČE

Članek pod gornjim naslovom v NT z dne 19. 7. 1973 pritegne vsakega bračala in potrošnika v radovnost, kaj bo zopet novega. Za vam moram odgovoriti, da novost za potrošnika ni nič kaj razveseljiva. Ce potrošnika o tej novosti kaj vprašate, se takoj vzmemiri in reče: kar nalagajo nam dodatna bremena, saj je to breme za stanovanjskega potrošnika v povprečju okoli 100 % povrčano plačilo, ki predstavlja podražitev.

Kot potrošnik menim, da objava SMETI V VREČE še ni dokončna. Da je nameravana sprejemba objavljena bolj zaradi obvezovanja občanov, kot tudi zato, da se med potrošnikom in izvajalcem odvozov razvijejo pogovori in sprejme sporazum, tako da se iz obstoječih težav izvlečeta oba. Kajti gospodarske težave ne tarejo samo podjetij, temveč ima težave tudi zelo obremenitev.

Naj povem, da je letos na zboru občansko krajevne skupnosti Podgradom za teren Polje podan predlog za zmanjšanje števila odvozov smeti na enkrat tedensko, ker bi to število uskladil z odpovedanjem za polovico tega plačila. Istočasno se je tudi opozarjal (morda ne dovolj precno) na razne suravnine, ki jih občani odlagajo smeti in z njimi kopijo, gore, s katerimi je teželo in veliki stroški, v veku pa zmanjšajo slovenski prostor. Na drugi strani pa industriji so rovin primanjkuje za predelavo in jih tudi uvadči. Prikazano je bilo tudi, da je gorljive odpadke množično uporabiti za kurjenje humozne pa za kompozit za vrtnje in cvetljice grde. Občani so na sestanku predlog podprtli, saj vsakomur znano, da lahko uporablja tudi 80-letno posodo, če bi bilo potrebno. Predlog pa ni bil sprejet. Potrošnik meni, da zaradi že opisane enotnega poslovanja. Ob objavi »SMETI V VREČE« pa je zopet mo-

FRAN ROŠ

GREGA IN GELA

(3)

V tem trenutku se je vznemiril in stemnil Gregov pogled. Kakor v mrazu se je stresel. Telo se mu je napelo v lok in se v sunku skrčilo. Glava mu je rotla bunila ob pod.

Nagli krči so Gregu zvijali telo, oči so se mu obrateli. Stisnil je čeljusti, da so mu zaškrpali zobje. Na ustnice so mu stopile penaste sline. Zavest ga je zapustila.

Spogledala sta se gospodar in hlapec. Sklonila sta se k bolniku. Gela je stokala in se kričala.

»Prim ga za glavo, da si je ob zidu ne obtolčel!« je Lojz več hlapcu, sam pa je božastnega zgrabil za roke.

Se so si sledili sunki, a sibki so postajali, dokler ni Grega utrujen, ves v znoju obležal na slami. V grgočih vzdihih so mu trepetale razgrinjene ustnice.

»Razjeril se je nad ženskami, siromak! Kaj le ima od tega, da se je kdaj rodil?« je menil Lojz. In ko je zdaj pogledal po hiši. Markovke in Kozlovke že ni bilo več.

»Da je vsakomur že v naprej namenjeno tako ali tako, dobro ali slabo, pravijo. Ce je to res, potem človek sproje nesreče ni sam krit,« je pripomnil Tona.

»Grega je prav gotovo ni sam krit,« je odvrnil Lojz. »Pomagati mu bo treba. Moral bo oditi v bolnišnico ali kaže. Pojdova! Danes ga pustiva v miru, da si odpocije! Posljemo mu kaj toplega, da ne poreče, kako smo neusmiljeni. Jutri bom govoril z županom.«

Siromak je ležal na slami, akor da se ne briga za ničesar okoli sebe. Gela je pričela gristi kos trdrega črnega kruha. Ko je videla, da se Lojz s hlapcem odpravil, je tiho rekla:

»Se kaj pridita, če že gresta! Kadar sem sama z Gregom, me je včasih strah. Bojim se, da bi ga spet takole vrglo. Ampak nočem od njega, saj je tudi ubog. K vam pa bom prišla po moko, po zabelo, če mi boste kaj dali, gospodar! Tudi mleko...«

»No, bomo videli!« je prikimal Lojz in ji glasno zarpil na uho: »Grega naj bi šel v bolnišnico! Ti pa tudi ne boš takaj ostala!«

»Ne, ne,« se je branila, »saj je tukaj čisto dobro! Jaz bi kar ostala, Grega pa tudi, ko sreže tukaj...«

Gela se je zganil kakor iz mučne dremavice.

»Veš, Lojz,« je leže rahlo izsepel. »Saj imam rad, kadar me takole prime in drži. Takrat me nič ne boli, ničesar ne čutim, samo da me ne bi izpustilo. Kadar me je otroka takole držalo, me je tvoj starci prepuštil hlapcu, da me je nadiral z bicem. Ni dosti gledal, kam bo padlo, jaz pa tega tudi nisem čutil. Samo pozneje, ko sem se prebudil, so me skele rdeče maramo. Zdaj pa si ti gospodar te koče in bi tudi lahko tako naredil z menoj. Samo izpustiti me ne bi smelo poten: nikdar več. Vse predolgo se mi že vleče življenje...«

»Nikar ne misli na to, minilo je. Da te ne bi spet prijelo...«

Gospodar in hlapec sta se vrnila v vas. Pred hišo sta naletela na Lojzovo ženo, košato mlado Kurandovko. Trdo je vprašala:

»Je Grega z babo že zunaj?«

»Vec,« se je izgovarjal njen mož, »božast ga je prije, nogu mu gnije, hoditi ne more, pa mu Gela streže. Do župana pojdem, naj ga pošlje v bolnišnico. Določno itak ne bo živel.«

»Ni, mu ne prizanašaj! Ni nas vprašal, ko se je vsehol.«

»S takšnim siromakom je težko kaj početi. Občina bo morala poskrbeti zanj. Gela pa je tudi reva. Ali mu ne bi mogli mi tačas poslati kaj kruha ali nekaj toplice? Samo toliko, da bo zdrzel na potol v bolnišnico. Njegova mati je nekoč služila pri naši hiši in tudi sam...«

»Bojte koliko nam je po njihah kdaj že pokradel! Prehemač si, ne znaš ravnat z ljudmi, kakor to zasluzijo, zato te izkoristišajo. Ti bi nemara hotel oba kar pričarati v koči. Ven morata! Kočo bomo podrli! Ce ne ti, bom sama stopila do orožnikov...«

Lojz je na večer krenil v sosednjo vas k županu. Nasel ga je pod kozolcem, kjer so njegovi otroci pričeli stiskati prvo odpadlo sadje. Župan se je branil, da sam kaj storil z Gregom. Cež teden dni da bo občinska seja in tam naj može sklenejo, kar bo potrebno. Sami da ne sme in noče ukrepati o stvareh, ki občino obremenjujejo s stroški.

Neadovoljen z uspehom svoje poti se je Lojz vrnil. Neki je zagledal Gelo, ki je po hišah beračila, a so jo skoraj povsod odganjali, tako je bilo videti. Otroci so se vršeče podili za njo.

»Gela, ne hodi k nam,« je zavil nad njo in ji še z roko pokazal, da ji domov k njemu ni treba hoditi, ker bi ničesar ne dobila. Segel je v žep in ji v roko stisnil kotonec, dvarsetek:

»To je za Grega, za njega. Daj mu!«

Hihataje se je zahvaljevala Gela in božala svetli denar. Zavezala si ga je v robec, nato pa je pohitela skozi vas, menda nazaj k Gregu.

Zvečer je Lojz povedal hlapcu Tona, da je medtem po gospodinjnjem naročilu bil še enkrat pri Gregu. Groziti mu je moral z orožniki, če naslednji dan ne zapusti kočo. Naj kamor koli gre, preseli naj se k županu ali pa v občinski urad. In Grega je obljubil, da se izseli, pri tem pa ni bil prav nič užaljen, nič osoren.

Lojz Kuranda je skomignil z rameni, za hip se mu je zmračilo čelo, a ženi ni reklo besede. Cutil je, da se krivica godi siromaku, ki je nekoč s svojo materjo služil pri hiši, zdaj pa se v njihovi prazni, podrapani koči ne sme prebivati. A zaradi miru z ženo se je z mislimi na vse to smel zdaj vse manj ukvarjati. Na neki način se bo že uredilo tudi to.

Ko je Kurandovka drugi dan opoldne spet poslala hlapca gledat v kočo, se je ta vrnil z zavestjo, da Grega in Gele tam ni več. Odpravila da sta se, a kam, se ni dalo še izvedeti. Skozi vas, kjer bi ju bil gotovo kdaj opazil, nista krenila. Ali sta se nalači izognila Mlačamta si tik pod hribom poiskala stezo do drugih vasi? Da bi se bila napotila v hrib, je bilo prav malo verjetno,

saj se je Grega z bolno nogo komaj mogel premakniti. Sredi popoldne pa je vso vas vznemiril krik. Gela je pribedala do hiš in je kakor brezumna vpila:

»Grega je vrgla božast! V vodi leži!«
S prstom je kazala k hribu, ki se mu je ob vremenu izjugal potoček.

»V Ložje sta hotela, tam je imel žlaha! Pa ga je v potok! Pojdite pogledat, tam leži in vodo pije.«

Gela nih je vodila in so ji sledili občinski sluga Ces Kurandov hlapcu Tona in nekaj otrok.

Minila se ni ura, ko so se otroci vrnili od tam. Po redali so, da je Grega utonil. V komaj dobro ped globoki vodi je našel smrt. S steze tik ob potoku ga božast pognala v strugo, samo tako se je moglo dovoliti. Ob napadu je izgubil zavest, zato si ni mogel pomagati. Gela bi mu bila moralna vsaj glavnih digniti iz vode, je pa zmedena kriče pobegnila v reko.

Gabrov Grega je bil mrtev.

Prisli so oršnik, občinski tajnik in zdravnik. Les Kuranda se jim je pridružil. Zelel je Grega še rediti in ga z dobro mistijo naprositi, da mu oprosti. Saj nato ničesar ni zameril. Nikdar nikogar ni soračnični onih ne, ki so mu kaj slabega storili. Zdaj pa uocakal svoj konec, svoj mir in mu bo lepše, bolj Njemu prav gotovo.

Zvečer so Gregovo truplo položili v krsto, zbitno neotesanih smrekovih desk, ki jo je naročila občina. Podložili so ji dva drogora, da so jo dva kočarja in hlapca iz vasi prenesli čez travnike do ceste, kjer so naložili na kratek voz. Konj je potegnil k fari, koperščaku in mrtvačnici.

Občinski sluga Cenc je bil žegen in je hitro zatrl vlaško gostilno. Pridružili so se mu štrirje, ki so mordili Grega. Zanje je bil župan naročil tri litre jabolčnega hlebec kruha. Pogovarjali so se.

»Grega ni bil lahek. Pa teklo je od njega po malem vso pot, dovolj se je vode napil. Smrdelo mu je v nose, iz ran, po gnoju.«

»Kar dobro je, da je imel hiter konec. Se od Gega ni utegnil posloriti. Dosti je pretrpel. Zdaj pa opravil.«

Cenc si je po novem požirku obriral siveče brke pripomnil:

»Denar je imel pri sebi, pomislite. V njegovem žepu smo našli dvašetek nov kovanec. Za ta denar je Greg občini zmanjšal stroške, se naš jabolčnik bo z njim tančko plačan. Vidite, ni bil slab človek,« se je nasmeril.

»No, prav bo tudi tako. Temu je življenje pač v naselje, drugemu je v nadlega. Ta si ga želi podaljšati, pa vse pač nič ni enako. T

nost, da se takratni predlog uveljavlji.

Za izboljšanje obstoječega stanja je potrebna skromnost in varčnost povsod: od potrošnika pa do najvišje ustanove. Najzavedem primer. Obvezno bi morali ločiti smeti od vseh odpadkov, ki so znotruščeni za predelavo. Točno navodilo naj bi se izdalo vsem stanovalskim potrošnikom, gostinskim in trgovskim ustanovam, kot tudi industrijskim obratom itd., torej povsod, kjer je to možno. Medtem je pa potreben sodelovanje podjetij, ki zbirajo surovine. Podjetja naj bodo zadolžena, da organizirajo podnebne zbiralne baze tam, kjer to potrošniki pogrešajo. Možno je tudi, da odvoznik surovin napove in objavi kraj in čas na den ali mesec za prevoz vseh odpadnih surovin, ki jih kdorkoli želi odložiti, odvoznik pa te surovine odpelje v matično bazo. Prevzem in odvoz surovin mora biti prepričen. Za odmet smeti in surovin na neodvodenih krajih in prostorih pa so potrebna opozorila in kaznovanje kršiteljev za onesnaženje okolja. Ko bodo surovine ločene od smeti, bo nastala velika razlika v kolini smeti in bo zaradi tega seveda potreben, da se sprejme vsak predlog za zmanjšanje števila odvozov smeti. Sorazmerno bi se tudi zmanjšalo platio za odvoz smeti, saj se bo zmanjšala hitrost nastriki smetičnih grmad (te težave so že opisane). Nastala bo potreba, da izvajalec odvozov zmanjša svoj poslovni aparat na nivo, ki mu ne bo ogrožal obstoj.

K objavi, da to imajo le v drugih državah, je potreben pripomniti, da to imajo tam, kjer imajo

to možnost. A mi se slegurno, da bodo pri tem tudi ostali. Kajti vsaka spremembra mora prinesi tudi boljšo in ne slabšo racunico.

V programu za spremembu načina odstranjevanja smeti je treba še razmisljati, kaj bo spremembu prinesla.

Menim, da sem vse iznesel le dobromerino, zato bom eventualno kritiko potrebitivo prenesel. Želim le, da bi se še kateri oglašil in pripomogel k zadovoljivemu spremembu odstranjevanja smeti. A. Cejle

DOBRO ZA »POGLEJMO NAOKROG«

V tako vročih dneh res nisem pričakovala vašega pisma, pa čeprav v službi teče delo daje ne glede na to, kako visoko kažejo termometri. Pa sem ga bila vesela, zato zanj prisrčna hvala.

Zanima vas moje mnenje o poletnih številkah Novega tednika. Na sestonku sourednikov je bilo precej pripomb in predlogov za urejanje časopisa. No, in od takrat dalje sem opazil, da ste zelo dosti upoštevali in temu primerno tudi prilagajali vsebino. Moram reči, da sem z vsem zelo zadovoljen, predvsem pa me veseli, da se je bistveno spremenila zadnjina stran časopisa in pozdravljam zamisel Poglejmo naokrog, saj veliko ljudi prebira časopis od zadnje strani proti prvi strani. Zdi se mi, da ravno domislice in ti kratki zapisi, ki so zbrani na zadnji strani, bralcu navdušijo za nadaljnje prebranje časopisa.

Ne vem, če bi bilo potreben program še popostriti, saj je vsebinsko

časopis skrbno pripravljen. Vendar sem o neki stvari pa že res razmišljala, pa ne vem, če bo izvedljivo. Namreč, ko se na primer piše v časopisu o kakšnem zanimivem dogodku v določenem kraju, tako morda praznovanje občinskega praznika ali o kakšni občetnički ne vem česa že, ali v takšen odstavki ne bi mogli v nekaj stavkih vključiti znamenitosti istega kraja z okolico, morda tudi kratek spis o razvoju kraja, saj bi na tak način bralec lahko od tednika do tednika spoznal kraje v bližnji in daljni okolici.

Morda mi tudi ne boste zamerili, če predlagam, da bi v nekaj številkah napisali razgovor z najstarejšimi upokojenci na celjskem območju. To menda ne bi bilo težko izvedeti pri Zavodu za socialno zavarovanje, kateri so najstarejši upokojenci, da bi nam tudi oni povedali, kako so delali včasih in na kakšen način so prišli do zasluzene pokojnine, ker na starejše ljudi po mojem mišljenju pri nas vse preveč pozabljamo. Saj o borcih iz NOB še kaj napišite, ne vemo pa veliko o ljudeh, ki so trdo delali in služili pri različnih gospodarjih, danes pa verjetno niti nimajo dovolj velike zanima, že prebere še tako drobno branje.

Najbolj me v NT navduši branje, ki opisuje življenje in položaj kmečkega človeka. Zelo je razveseljivo čitat tudi to, da je mladina in to v brigadah, pripravljena pomagati in delati za boljše življenje kmečkega ljudstva. Zelo je razveseljivo, ko so se sedaj zavzeli za Kozjansko in jo bodo uredili, da bodo tudi na Kozjanškem ljudje imeli občutek enakovrednosti.



Če imaš »prašiča«, zmrzvalno skrinje — ne moreš vedeti za pomanjkanje svinjine. Pred dnevi nekje v Savinjski dolini posnetek iz kolin. Foto: T. Tavčar

KDO SE BO ZAVZEL ZA NAS

Kot vaša naročnica NT se vam tudi jaz držem oglašati z nekaj vrsticami. In vam priznam, da sem zadovoljna z vašim tednikom. Le bolj slabo vidim. Mi pa tisk dela pregrevnice, ker so tako drobne črkice. No, pa će človeka nekaj zanima, že prebere še tako drobno branje.

Za tekrat bo menda dovolj, če pa mi bo še kaj šinilo v glavo, potem pa bodite prepričani, da se vam bom hitro oglašila s kakšnim kratkim pisemcem.

Martina Ivančič,
Mariborska 16
Slovenske Konjice

Odgovor: Tov. Martina, res hvala. Predlogi so dobrati, mi pa jih bomo poskušali uresničiti.

Tudi v našem kraju bi

bile potrebne takšne de洛vne organizacije, da bi nam asfaltirali cesto od Sel proti Goričici vsaj do Žepine, kjer se že začne asfalt.

Tu je ta rep makadam-ske ceste v zelo revnem stanju. Sedaj pa po njej vozijo številni težki tovorjaki, ki vozijo ves material (menda na tej proggi) za hitro cesto. Njeno stanje se je občutno poslabšalo. Mogoče bi se pa le še znašel kje kakšen sklad za asfaltiranje tega cestnika. Kar žalostna sem, ko slišim po radiu in čitam v časopisu, kako v tej ali oni občini in celo v vasi napredujejo, a za te naše kraje se nihče ne zavzame.

Pa le verjemite, da bi bili tudi naši kraji in vasi lepše, ko bi ne bile vse bele od cestnega prahu. Po mojem mišljenju bi se še tu na Blagovni lahko razvili turizem, ribniki, ri-

bov (mogoče kopanje v ribniku), ureditev kakšnega blfija, za dobro razpoloženje pa bi poskrbeli mladi iz vasi, saj že kar dobro igrajo in tudi instrumente imajo.

Toda žal, vse je prepričeno usodi časa, ker ni nikogar, ki bi se zavzel tudi za te vasi. Jaz pa le imam občutek, da se nam dela krivica, in veste, krvica bolei!

Saj smo tudi mi Titovi in — Tito je naš!

Rozi Mihelčič

VOJAKOV GLAS

Ogašam se zato, da bi vas vprašal, če bi lahko dal v vaš časopis sliko z opisom mojega vojaškega življenja. Napisati pa vam moram tudi to, da dobivam vaš časopis v JLA.

Odgovor: Kar korajno! Bomo objavili.

(2)

ANTON NOVAČAN:

ŽENITEV GRECCA ZAVOŽENA

— Boj krščansko govor, prosim te! je mrmlat Gregec. Janez pa se je smejal in postal. Bila sta v vasi.

Na daleč sta se izognila gruči fantov, ki so tesno sklenjeni stopali po cesti in peti. Tiho sta stopala med hišami in srečno prišla do Lenkinega okna.

— Tiki okna se postavi in čakaj, da jo zaklicem! je izsepetal Janez Gregcu in je potrkal na okno. Nič se ni oglasila. Potrkal je še enkrat, pobobnal s prsti po lipah, zarožil z nohti in je začel z močno spremenjeno glasom:

— Lenka, ali spis ali bediš, ali pa rokce okrog glavice držiš. Videl sem te, videl sem te, oči si imela črnjave. Pa mi ne dajo več miru, moje sive je brez strahu. Od daleč prihajam k tebi v vas, da bi slišal twoj sladki glas. Oglasi se in odpri mi, besedo prijazno vabi mi...

— Moj Bog! Kako zna! je pominisl Gregec in ves je bil v ognju. Posebno vrokce okrog glavice držiš se mu je silno dopadlo. Kar videl jo je, lepo Lenko, kako rokce krog glavice drži in spi, ne da bi sopla, kakor pličica.

— Kdo pa je? je zaklical droben glas in Gregca je sprejetelo mrzlo od glave do pet.

Okno se je začelo oprezno odpirati. Prikazala se je Lenka z lahnim usmievom, Gregcu se je zazdelo, da pohti od nje vseh sedem pregrešnih sladkosti.

— A saj si ti, Janez! je dejala. Bila je goleglava, z razpuščenimi lasmi. Krog vrati je vrgla v naglici volnen šal in ga je stiskala na prsih.

— Pa zakaj si spremenil glas, hudobneš! mu je smerjed podala roko.

Janez je segel v okno in jo objel okrog pasu. Potem je sklonil in fi je nekaj nadolgo šepetal.

— Ah! je kriknila Lenka, in se mu izmužnila. Stekla je na posteljo, okna pa ni utegnila zapreti.

— Bo kaj? je vprašal Gregec s tresočim glasom.

— Stopi k oknu in nagonovi jo! je odgovoril Janez in ga primaknil k oknu.

Gregec je gledal v poltemno izbo tresoč se po vsem široku. Videl je tam nekaj belega in je razločil posteljo, na postelji pa zoper nekaj belega, tega pa že ni več razločil.

— Govori, obrni jezik! ga je spodbujal Janez. Gregec je premislil in je povedal:

— Lenka, oče so mi rekli: Gregec, oženi se!

— Tako! Pa kaj so še rekli? je vprašala Lenka in je komaj, komaj pridrževala smeh.

— Nič več niso rekli, ampak jaz sem sklenil! Lenko vzamem, če bo božja volja...

— In če ne bo božja volja?... se je zasmejala deklica.

— Pa bo... Jutri prideva snubit...

— Liter vina dobita na miso!...

Gregec je hotel v tem hipu nekaj povedati, ker se mu je zdelo najbolj račno, ko ga je ugrabil nekdo od zadaj za vrat. Strahoma se je ozril in je videl, da Janeza ni več blizu in da stoji okrog njega gruča fantov. Tisti, ki ga je držal, je dejal zanicljivo:

— Svetnik, pa k dekletom v vas hodil? Lepa reč!

— Saj sem le snubil prišel, pustite mi! je prosil Gregec in se je oziral, kod bi pobegnil.

— Petam veter, fant, če ne, boš tepen! so ga opomnili in izpustili. Gregec je skočil kot srna.

Doma se je zaryl v seno in je pozabil večerno molitve. Utrjen je zaspal, ampak še v spanju se mu je zdelo, da beži, pa ne pred fanti, temveč da teče za Lenko, ki drči čez travnik vsa bela in urna. Vsota bela in urna in sedem pregrešnih sladkosti sije od njenega telesa.

II.

Drugo jutro je stari Zavožen lovil svojega sina s kreplcem krog hiše in je vrlil, da so čuli sosedje:

— Kaj, ubogal me boš! K Lenki pojdeva!

Gregec je stal za vodnjakom in se je kislo držal.

— K Lenki že ne! je ponavil in si obiral senene bilke, ki so ga šegetale krog vratu.

— Pojdeš, pa mir besedi! Ta bi bila lepa, da bi jo zdaj zapustil in drugo jemal, ko si imel z njo grešno znanje... Takega greha ne bi trpel v svoji krščanski hiši...

Gregec se je poredno muzal, stari pa se je postavil kot mašnik na prižnici in ga svaril.

— Ubogaj me! Praznično se oblec, umij si lica, roke, ušesa, vse... da boš kot ženin... Potem pa zapreževa in pri Lenki posnubita. Če ne bo nič, greva drugam.

— Oče, čujte me! Samo k Lenki ne, prosim vas! je ječjal Gregec za vodnjakom.

— Nič ne pomaga, nič ne pomaga, moraš! Ce me ne ubogaš, pa se ženi sam, niti koraka ne storim za tebe. In grunta ti ne zapišem, ženi se na kočo...

Odšel je v hišo in skozi okno je opazoval svojega sina. Gregec se je še nekaj časa obiral, potem pa zajel redro vode, se pripognil, in si začel umivati vse po vrsti: noge, roke, lica, ušesa.

— Bo že slo! je mrmlat stari zadovoljno, zakaj niko se še ni Gregec tako skrbno umival.

Cez eno uro sta bila gotova; oba v praznični obleki, obrita, umita. Mlada kobila je rezgetala pred kolesjem in kopala z nogama. Stari Zavožen je napravil z bičem dva križa pred njo, sedel na koleselj in počakal Gregeca, da je začlenil hišo. Potem sta oddržala po blatenem kolovozu.

Lenka je bila danes nekajlik žalostna. Dasi se je z Gregecem kruto šalila, ji je vendar šla ženitev po glavi. Kaj će bi jo njen tibuk Janez zapustil in si nasel drugo, lepo in bogatejšo, komu bi se potem ponudila za ženo? Zavoženovo lepo posestvo jo je silno mikalo. Nak je Gregec tudi prizmuknjen in krščanski, še lepše, še boljše se je bi gođilo. Sama bo lepo gospodinjila, gospodarila, Gregec bo vse ubogal in vse privolil. Take so ženske: Zenitev jim je najslajša, najčarobnejša beseda. Koliko priseg razveljavlji, koliko ljubezni omaja in zamori! Nemara je to hrepnenje po združitvi najlepša ženska lastnost zavoljo katere jo je narava obdarila s skromnostjo in vzdrljivostjo. Zato je ženska največja naravna sila na svetu...

Lenka je hodila po vrtu med gredicami, brskala je zdaj pa zdaj med zelenjavom, se vrvavnala in se na skrivnem ozirala po kolovozu. Ljubezen do Janeza je potisnila nekaj stran in jo je tolažila z mislio, mož je mož. Ampak ko je ugledala Zavoženov kolosej in na njem Gregeca, tako nedolžnega in sveto neumnega, ko je minila vsa zamišljeno, nobenega dvoma ni bilo več. Zasmejala se je prisrčno in je prav prijazno odzdravljala prišlecerma.

— Dobro jutro, dekletce! je sladko znil stari Zavožen, misleč, da je povedal zelo zaljubljeno reč.

— Dobro jutro! je ponovil, so ata doma? Kako si zrasla dekletce, kar te nisem videl.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Ribištvo

PROBLEM S KRIVOLOVCI

Viki Vanovšek je že sedmo leto predsednik ribiške družine Čeje. Z ribolovom se ukvarja že od svojega devetega leta dalje. Rad ima naraščavo, mir ob rekah in življenje v njih — ribe. Do letošnjega leta je bil med najboljšimi športnimi ribiči v Sloveniji (tudi večkratni republiški prvak in zmagovalec številnih ostalih ribiških tekmovanj), letošnjega republiškega prvenstva pa se ni udeležil zato, ker je prezaposlen z ostanim, predvsem organizacijskim delom.

»Prenehaj sem s športnim ribolovom. Za to moraš imeti čas, tega pa sam nima več.«

Kdaj ste začeli tekmovati?
»Že kot dijak sem se začel ukvarjati s športnim ribolovom, kasneje pa sem se bolj posvetil organizacijskemu delu. Najprej sem bil gospodar, kasneje pa predsednik.«

Kako je danes z ribolovom na našem področju?

»Vode so se zaradi umazanije in zastupitev začele krčiti, zanimanje za ribolov pa iz dneva v dan narašča. Ljudje ljubijo rekreacijo, ki jo jim ribištvo v polnem pomenu besede daje. Ker ni dovolj čistih vod, smo se odločili za razna jezera, kjer gojimo ribe z željo, da bi jih bilo dovolj za vse. Tu mislim predvsem na Smartinsko jezero, ki se zelo lepo razvija.«

Danes imate registriranih 600 ribičev. Koliko pa je še ostalih priložnostnih?

»Prepričan sem, da jih bomo do konca letošnjega leta zabeležili več kot deset tisoč, od domačinov do tujcev.«

Kje imate največje zaledje za gojitev rib?

»Največje zaledje je sedem jezer na Blagovni, kjer sistematično gojimo ribe vseh vrst, pretežno krapo, pa še smučce, linje, some, belega amurja in ostale vrste belih rib. Tako dobimo v šestih mesecih 1200 do 1300 kilogramov rib na 1 hektar ribnika. Delamo po novih, sodobnih metodah, kar nam omogoči tako lep prirastek.«

Koga zlagate s temi ribami?

»Praktično zlagamo vse ribiške družine v Sloveniji, med jezeri pa prevladujejo Blejsko, Braslovško in Smarbinsko ter vse reke.«

Kaj vam pri vašem delu povzroča največ težav in preglavice?

»Vsekakor krivolovci. Samo v zadnjem mesecu (avgustu) smo zabeležili okoli sto primerov krivolova. Ljudje nimajo nobenega odnosa do življenja v vodi. Ko katerega dobimo, se izgovarja, da je prvič lovil, da rib sploh ne je itd., pri njem pa najdemo po več kot sto rib, večinoma nedovojene mere.«



Viki Vanovšek

Seveda takšne prediamo sodišču.«

Morda kakšen primer?

»Pred mescem smo v Petrovčah dobili skupino sedmih Italijanov iz Milana, ki je lovila ribe. Nalovali so 210 rib v skupni teži okoli sto kilogramov, cena tega pa je okoli 300 starih tisočakov. Res je, da so lovili z dovoljenimi, vedar se niso držali predpisov, koliko lahko ujamajo. V avtomobilih so imeli stoliterske hladilnice za prevoz rib. Takšnih toplj je več.«

Kakšna bo letos ribja letina?«

»Verjetno ena najboljših kljub nizkem vodostaju in slabemu vremenu. Te ribe bomo v glavnem prepejalji v Smartinsko jezero.«

Kaj pa društveno življenje?

»Vsako leto pripravimo po dve večji klubski tekmovanji. Tudi letos bomo priredili tekmovanje ob Smartinskem jezeru in to 16. septembra. Pripravimo tudi izlet za člane v neznano in tekmovanja za razne sindikalne organizacije po naših delovnih kolektivih. Želimo, da bi bilo Smartinsko jezero dostopno vsem, samo krivolovcem ne.«

TONE VRABLJ

KONJICE**PREKO 62 JAVNIH RAZPRAV**

Po najnovejših podatkih bo v kratkem v konjiški občini okoli 20 javnih razprav na terenu, organizirale pa jih bodo krajevne skupnosti. V delovnih in sindikalnih organizacijah pa bo 42 javnih razlag o zvezni in republiški ustavi.

Izvršni organi občinskih vodstev družbeno političnih organizacij bodo do oktobra meseca zbrali vse dane predloge občanov ter jih poslali pristojnim republiškim organom.

V. L. potem pa bomo zadovoljni.

VELENJE**CESTA KLIČE PO OBNOVI**

V zadnji 33. številki NT smo pisali, da je cesta v Smartnem ob Paki razbita zaradi polaganja kabla. Danes z zadovoljstvom lahko ugotavljamo, da so kotanje izravnane in je nanje položen asfalt. Zaradi pa delavci niso izravnali in asfaltirali vzdolžine na cesti, ki se odcepil od glavne ceste in peje od koplanje proti postaji. Tudi kupi prsti in kamenja pred spomenikom NOB niso odstranjeni. PTT sekacija Celje naj še to uredi, potem pa bomo zadovoljni.

»PETROL« LJUBLJANA Poslovna enota Celje

objavlja
prosto delovno mesto

GASILCA — DELAVCA

za nedoločen čas

POGOJ: PK priučen gasilec.

Prijave je treba poslati v roku 8 dni od dneva objave na naslov »PETROL« PE Celje, Cesta v Trnovlje 12.

Naša nova nagradna igra

VAŠA OCENA

Ime in priimek:

Naslov:

Glasujem za:

O čem naj pišemo:

V zadnji številki je dobil največ glasov članek Promet in matematika. Izžrebalji smo tudi tri nagradence, ki bodo dobili po pošti vsak po 50,00 dinarjev, in sicer: Pavla Poklč, Stenica 5, Vitanje; Božo Žibret, Hrušovje 2, Planina pri Ševnici in Marija Marot, Lopata 41, Celje.

ZA PRAZNIK OBČINE ŠMARJE PRI JELŠAH — 7. SEPTEMBER**VSEM OBČANOM ČESTITA KOLEKTIV SGP ROGAŠKA SLATINA PRIPOROČA SVOJE USLUGE****TEKSTILNA TOVARNA****»JUTEKS« ŽALEC**

zaradi razširitve proizvodnje na področje talmih oblog (PVC topli pod)

išče

več strokovnih delavcev

in sicer naslednjih profilov:

1. diplomirani ekonomisti ali ekonomisti za vodilna mesta v komercialnih in v finančnih poslih
2. komercialisti za delo v prodajni službi
3. ekonomski tehnički po možnosti s praksou

Nastop dela je možen takoj ali po dogovoru. Zaradi interesirani smo predvsem za kadre z ustreznim prakso in po možnosti s stanovanjem v bližini sedeža podjetja.

Interesenti naj se prijavijo čimprej zaradi osebnega razgovora o vrsti in o pogojih zaposlitve v našem podjetju.

Komisija za delovna razmerja pri

TOZD FOTOLIK CELJE

razpisuje
naslednja delovna mesta:

1. TRGOVSKEGA POMOČNIKA
2. VAJENCA grafične stroke — knjigotiskarja
3. VAJENCA grafične stroke — ročnega stavca

POGOJI:

pod 1.: končana poklicna šola trgovske stroke tehnične smeri;

pod 2. in 3.: uspešno končana osemletka. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Pismene ponudbe s kratkim življenjepisom pošljite na naslov: Fotolik, Celje, Slomškov trg 4 — Komisija za delovna razmerja.

mala
KONEC

Dopusti pa se ne vrnila in povprašala koliko so porabili de pustih, so z njimi se sli, se jih veselje je treba marsikaj se naj spočili in na je treba žrtvovati se pač kdo znajde da ves dopust ne im na morju, ostali del videne trenutke, kot

Zvone Perlič, zaposleni v komercatorju: »Bili smo v Umagu v počitnicu. Sest nas je bilo: moja družina. Za vse sem potrošil 563 starovrhov z vožnjo vred. Pa moram, da smo v kuhali. Dnevno smo mesečno zapravili po 12 starih din. Povedati da je bilo mesa dovoljno, da je bilo na prijetno, vreme od vse ostalo tudi, bomo nje leto to drugač. Preveliko je denarjanjem in nabavljajo

darja Marolt, žena: »Moji starši so bili ju sedem dni. Za to so plačali po 10 starovrhov na osebo in na skupino. Sama nisem bila na skupini, ker sem le-tega pred knjigah in na stadi. Ba je študirala in želim si na dopust na morje in verjetno tudi šla v september. Ma, ampak s prijetjem. Upam, da bo krajši v letu.«

Da je bila na dopust na morje in verjetno tudi šla v september. Ma, ampak s prijetjem. Upam, da bo krajši v letu. Darja Marolt, žena: »Moji starši so bili ju sedem dni. Za to so plačali po 10 starovrhov na osebo in na skupino. Sama nisem bila na skupini, ker sem le-tega pred knjigah in na stadi. Ba je študirala in želim si na dopust na morje in verjetno tudi šla v september. Ma, ampak s prijetjem. Upam, da bo krajši v letu.«

Tako naši anketiranci niso zajeti v drugač, vsaj biserki potrebe kot drugi.

Tako naši anketiranci niso zajeti v drugač, vsaj biserki potrebe kot drugi.

Dražva vas — Žiče

50 LET GASILSTVA

23. novembra letos bo Gasilsko društvo Dražva Žiče stopilo v 51. leto svojega delovanja. V želji, da bi bila o plodnem delu tega vaškega društva informirana tudi širša javnost, sem obiskal poveljnika društva Antona Pilpahera in v pogovoru z njim in tajnikom Francem Ratejem izvedel mnogo zanimivega.

Pobudo, da bi vasica Dražva Žiče imeli svojo gasilsko društvo je leta 1923 dal takratni žiški šolski upravitelj Janko Casi. Na ustanovnem občnem zboru 25. novembra 1923 je bil izvoljen za prvega predsednika Franc Satler iz Dražva Žiče. Društvo je takoj pridno zaživelno. Prijevali so igre in veselice in tako zbirali sredstva. Ze leta 1925 so s svojim denarjem kupili 25 uniform in ročno gasilsko brizgalno. Nujno so potrebovali prostore za delo. Največ zaslug za izgradnjo gasilskega doma ima pokojni Franc Vucej, ki je dolga leta pomagal društvu s sredstvi in delom. Zato je bil prvi izvoljen za časnega člana.

Nov gasilski dom v Dražvi so svečano odprli 8. julija 1928. Sele leta 1938 so kupili prvo motorno brizgalno. Zanimivo je, da je prva sirena na domu zatulila šele leta 1958, prej pa je gasilce klical na dolžnost zvon, ki ga društvu podaril že omenjeni Franc Vucej.

Ob 40-letnici je društvo razvilo leta 1963 svoj prapor. Posebno aktivni so člani društva v zadnjih letih. Tako so leta 1971 kupili novo motorno brizgalno, lani nov gasilski avto, letos pa so temeljito prenovili svoj dom in kot prvi v občini razvili pionirske gasilske pravice.

prenovljenim domom, ki je okras in ponos Dražva Žiče, in z razvijanjem pionirskega pravora so prizadeti gasilci iz Dražva Žiče vasi in Žiči. 1. julija letos na najlepši način proslavili blizajočo se 50-letnico.

Prav je, da ob tako pomembnem jubileju imenujemo se žive ustanovne člane društva Antonia Gosaka in Antona Koširja iz Žič in Alojza Stalerja, Alojza Paholca in Franca Satlerja iz Dražva Žiče, ki se vedno radi pomagajo pri delu.

Posebej zaslužne člane je društvo imenovalo za "častne člane". Trenutno so častni člani Širje: Franc Kranjc iz Žič je bil dolga leta tajnik, Alojz Satler predsednik in poveljnik društva, Marija Ulčnik in Radoslav Perović pa sta društvo že mnogokrat finančno podprtji.

Danes šteje društvo okoli 25 aktivnih odraslih članov, 10 rezervnih članov in 15 pi-

onirjev. Delujeta dve članski in pionirska desetina. Ze šest let vodi delo društva Jože Vrhovšek, kmet iz Dražva Žič, pridno pa mu pomagajo zlasti Franc Kvas, Franc Ratej, Miha Klokočnik, Ivan Cugmas, Peter Leskovar, Slavko Hlastec, Avgust Levart, Ivan Ratej, Anton Pilpaher in mladinc Marjan Vucej in Ivan Ratej ml. Imajo dva gasilska častnika in sedem podčastnikov. Zelo hvalne so za pomoč, ki jo večkrat dobijo od večine podjetij v občini Slovenske Konjice. Zlasti Konus, LIP in Kostroj iz Slov. Konjic, Konška industrija iz Zreč in Opekarna iz Loč so največkrat priskočili na pomoč z denarjem ali raznim materialom. Pomaga jim tudi občinska gasilska zveza, mnogo pa pridobijo sami s prostovoljnimi delom in veselicami.

Pri obnovi gasilskega doma so letos opravili kar 1787 udarniških ur, to pa je za društvo z okoli 50 člani ogromno.

Glavna naloga društva je pomagati pri požarih, pa so vendarle veseli, da je teh sorazmerno malo. Lani so potrebovali trikrat, da prav tolikočat pa v tem letu.

Ko sem se poslavljal od prijaznih sogovornikov, sem že bil prepričan, da bodo gasilci iz Dražva Žič dosegli v drugem petdesetletju svojega obstoja še več uspehov. Gotovo bodo že v nekaj letih izpolnili svoje trenutne načrte. Kupili bodo nove uniforme in zgradili stolp in prizdelek h gasilskemu domu.

Spoznal sem, da so zagrizeni entuziasti, taki pa vedno uspejo. Gasilcem iz Dražva Žič lahko ob njihovem visokem jubileju samo čestitamo in zaželimo še dosti delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva pri tem pomembnem družbenem delu.

FRANČEK MALI



Pionirska desetina, skrajno levo je naš sogovornik A. Pilpaher

CELJE**INTERNA PRODAJA KNJIG**

Ker so se šolske klopi že napolnile, nas je zanimalo, na katerih osnovnih in srednjih šolah je organizirana interna prodaja šolskih knjig v začetku leta.

V osnovnih šolah učenci iz višjih razredov prodajo knjige svojim naslednikom že ob koncu leta.

Izmed srednjih šol pa bo sejem imela le Gimnazija. Posebej pa se moramo ustaviti pri Ekonomski srednji šoli, ki ima organizirano šolsko zadrugo, katere motor je prof. Ljuban Šega. Zadruga nabavlja vse knjige in zvezke za dijake, odkupi pa tudi stare. Knjige tudi izposojo, vendar za to ni velikega zanimanja. Nabavljajo pri Mladinski knjigi, največ pa pri Dijaški založbi na Ekonomski srednji šoli v Ljubljani. Zadruga je opremila nekaj kabinetov. Tako so dali v zgodovinski kabinet atlase, v zemljepisni pa poleg atlaskov še knjige.

V zadruzi pomaga tudi dijakinja, ki obračunava in pobira denar od razredov.

Na koncu lahko rečemo, da je to zelo zanimivo in vzgleda vredno delo.



REPUBLIŠKE PRVAKINJE

Ob praznovanju 100-letnice industrijskega gasilskega društva v Preboldu je bilo tudi tekmovanje gasilskih desetin tekstilne industrije Slovenije. Pri ženskah je nastopilo 8 desetin, zmagača pa je desetina Tovarne nogavic Polzela pred Tekstilno tovarno Prebold, Tekstilano Ajdovščina itd. Moških desetin je nastopilo 12. Zmagala je desetina Tekstilne tovarne Prebold pred Tovarne nogavic Polzela, Tekstilno industrijo Jarše itd.

Prve tri najboljše desetine so doobile pokale in diplome, te pa so doobile vse nastopajoče desetine. Na slike desetina Tovarne nogavic iz Polzle, ki je osvojila prvo mesto.

Besedilo in slika: T. Tavčar

SLOVO



Težko sem verjela, da je zopet ugasio mlado življenje. V Splitu, kjer je letoval, se je smrtno ponesrečil komaj 20-letni Roman Grum iz Celja. Ko je skočil v vodo, je z glavo udaril v skalo in si jo pri tem poškodoval. Kmalu je v splitski bolnišnici umrl.

Stevilni beli venci in beli šopki, ki so ležali na njegovem grobu na celjskem pokopališču, so pričali, da ga je mnogo ljudi imelo rado. Bil je mlad fant, še poln življenja, pa vendar mu je nesreča pretrgala življenjsko nit in solze ter vse cvetje ga ni moglo več obuditi. Za vedno se je posloril od nas, a vendar bo vselej živel v srcih vseh tistih, ki so ga poznali, da so iz svoje sredine izgubili mladega, plenitega človeka.

MARINA KOČEN



Jure Draksler je tisti, ki je na dvorišču domače gostilne »Pri lovci« v Smarjeti pri Rimskih toplicah uredil majhen živalski vrt. Ima lisico Miki, ki je v ujetništvu imela letos mladiča, sovo Urško, ki ga pozna po korakih in se mu oglaša, potem ima veverice, pa golobe, papige, štanglje, prepečice, pritlikave kokoške in petelinčke, jerebicke. Vsa ta menežarija seveda terja veliko dela in se več ljubezni.

OD KDAJ STE TAKO NAVDUSENI ZA ŽIVALI? Ze kot otroku nama je, bratu in meni, oče prinesel srnico. Oče je lovec in smo živali imeli zelo radi. Potem sem začel širiti svojo



živo zbirko. Imel sem že udomačene polhe, bele miši, kanje in vse tisto, kar ste videli. **STE TUDI LOVEC, KOT JE OČE?** Ne. Ne morem ubijati živali. Preveč jih imam rad in smilijo se mi. **STE SAMO VI NAVDUŠEN REJEC, ALI JE VAS BRAT JAKI TUDI?** Tudi on jih ima rad. Zdaj je pri vojakih. **MAMA PRAVI, DA VAS »MINI ZOO« PRIVABI MNOGE LJUDI K VAM IN DA JE VABA ZA GOSTE, JE RES?** Najbrž bo že res. Je pa tudi res, da živali stanejo. Zato, ker bi bilo predrago, si ne morem privoščiti živali, ki bi jih moral krmitti s svežim mesom. So pa ljudje tudi nesramni. Imel sem divje race, pa so mi jih ukradli.

KO STE SI IZBRALI VRT NARSKI POKLIC, JE BIL TO PO VASI ZELJI ALI NAKLJUCJE? Ne, ni naključje. Rad imam naročno. Tako živali kot rastlinstvo. Doma imam na skrbi okrasno rastlinje, rože. **VAS LJUDJE NADLEGUJEJO, DA BI JIM KAJ ODSTOPILI, PRODALI?** Seveda me. Saj tudi dam, toda nerad tja, kjer vem, da je želja samo plod trenutnega navdušenja. Potlej živali, ki nimajo nege, ždijo in životarijo kjer v osami. **MAMA JE POVEDALA, DA STE TAKO DALI MLADO LISICKO, KI PA JE GOSPODARJU USLA IN SE ZDAJ NE PUSTI VEC PRIJETI, DA BAJE ŽE ROPA, KAJ PRAVITE?** Hudo mi bo, če jo bo treba ubiti. Toda upam, da jo bodo le ujeti. **KAJ PA PRASKE, KI VAM JIH LJUBLJENCI POVZRČIJO?** Saj to ni hote. Vsaka žival ugrizne in praska le, če smo storili kaj napak, kar ni prav razumela. Žival nima pameti. Človek jo ima.

In na koncu smo dobili dovoljenje, da bomo sem in tja obiskali malti živalski vrt in vam pokazali kakšno zanimivo sliko. — ec

Potopisna beležnica (Jože Volfand)

UTRINKI S CESTE



Znetraj kremeljskega obzidja je vselej radovedna množica domačih in tujih turistov. Največ obiska sta poleg notranjosti starih cerkva deležna več stotonski zvon (na sliki) in ogromen top, ob katerem se človek počuti kot pritlikavec.

Vsega tega turistična razglednica ne prioveduje. Ce se spomnim ponosne križarke Aurora, ki je res privlačna znamenitost, moram na žalost tudi priznati, da nisem našel niti ene lepe barvne razglednice tega simbola oktobrske revolucije. Morda bi za devize uspel v leningrajski Beriozki. A se tja nismo odpravili. Se huje je v Moskvi, kjer je ponudba razglednic neverjetno slaba. Tudi črno-bele niso nič boljše. Še barvni posnetek cerkve Vasilija Blaženega se ne bi mogel kazati z najslabšim izdelkom »razgledniške« ponudbe pri nas. Cudno je to. Sovjeti bodo bržkone kmalu spoznali, da pomenijo razglednice z bogato izbiro spominkov nacionalne, folklorne starožitnosti najpomembnejši del turistične ponudbe. Tiste, ki da služiti.

Hotelsko in gostinsko udobje ni izvzetno. Toda novi hoteli, ki jih sovjetske turistične želje gradijo v najmodernejšem slogu, razkošno in po mednarodnih standardih, govore, da turizem ve, kam se mora usmeriti. Hoteli Leningrad, Ukrajina in drugi so vzor svetovljanskega razpoloženja. Pa če-

prav balalajke otožno zavene v moderne hotelske prostore ali zabavni ansambel pričara takte prijetne ruske plesne melodije. Turist se počuti, kot da bi sedel nekje v Parizu. Res se lahko napije brezalkoholnega morsa. Za predjed naroči kaviar in potem spiše steklenico dobrega ruskega šampanjca. A vse to ne izbriše občutka, da bo najbrž že čez leta sovjetska turistična ponudba na kavostni mednarodni ravni. Ne da bi se preočitno razlikovala od ostalih evropskih mest.

Kajti sovjetska narava in zgodovina že sama, že sedaj, ko zahtevnejši turist se ne dobi vsega, kar želi, vabita na Baltik, na sedaj najbolj uveljavljeno turo Leningrad, Moskva, Kijev ali pa v Sibirijo in drugam. Ko smo na razstavi dosežkov sovjetskoga gospodarstva v Moskvi vrtili glave v izjemnem kinematografu z menda enajstimi širokimi platni, smo vsaj drobno zaznali prostranstvo in pisanost največje dežele sveta. V okrogli dvorani smo istočasno lahko občudovali več kot deset pejsažev, detajlov in prizorov iz življenja in dela sovjetskih ljudi.

Cudovitih posnetkov prostorov, kamor bi radostno zakoračila turistova noge. Lepote narave, zgodovinske znamenitosti in poceni turizem — kaj si lahko želite še več?

Popotnikovo oko morda zmoti na sovjetskih ulicah precej propagandnega gradiva. Panojev, parol, skic, pozivov. Vzdusje, ki hrani revolucionarni zanos in ponos. Reklamnih sporočil in svetlobnih napisov pa ni. A to je posebnost, ki vendar sodi v vsakodnevni utrip prve socialistične države sveta. Med zanimivimi drobcem iz srečanj z meščani Leningrada in Moskve (o sprejemu v Kijevu kasneje) moram omeniti vsaj dva. V ulici Marata v Leningradu sem težko odkril fotografiski laboratorij, ko sem imel težave z »Zorkijem«. Vsaj štirje obiski pri fotografih niso prav nič pomagali, da bi se rešil zadrege. Zelo preprost fotoaparat je imel težave s previjanjem filma. Pri debelušni, simpatični in spoteni delavki v fotolaboratoriju sem moral samo mirno počakati v vrsti in je bil problem kmalu rešen. Previjanje in vstavljanje novega filma. Vprašal sem za plačilo. Nič. Na



V Moskvi spada obisk borodinskega muzeja med obvezne dele programa. Poleg nazornega slikovnega gradiva o bojih med Rusi in Napoleonovimi vojaki je resnično doživetje ogled političnega prikaza bitke pri Borodinu.

mizo sem položil 30 kopjejk in se poslovil. Ustavil me je hud delavkin protest, češ — »njete podkupnine!« Kopejke sem pustil. Nisem pa se počutil ugodno, ker sem bil prepričan, da sem jo užalil.

Podoben pripetljaj sem doživel v eni izmed veleblagovnic v Leningradu. Mlad prodajalec prav tako ni hotel nobene napitnine za opravljeno uslugo. Drugi kraji, druge, lepe, navade.

A ne le take.

Zgodbice o tem, da privatni turist v hotelu ne bo postrežen, ne držijo več. Res je osamljenih potnikov malo. Resnična atrakcija je bilo za vso jugoslovansko skupino srečanje z beograjsko družino pred Borodinom. Točneje, pred spomenikom generalu Kutuzovu. V Skodi se je odpeljal na dolgo pot čez Češko in Poljsko v Moskvo. Pravim — takih je malo. V agostinicah Moskovski v Leningradu boste dobro postreženi z dunajskimi zrezki. Z vodko. Z vsem, kar sodi k okusni večerji, ki se prileže po opoldanskem boršču. Največji užitek pa bo občudovati med Francozzi, Svedi in drugimi tuji pri na-

sprotni mizi preprostega ruskega delavca v nehoteški obleki in s kupom medalj na prsih. Najbrž se je vračal s kake seje. In ko je odšteval rublje, so mu roke nerodno polagale na mizo plačilo. Toda bil je zaverovan v pomembnost početja, ki mu je očitno godilo. A v njem ni bilo nič nenaravnega.

V agostinicah ne boste vselej prijazno postreženi. Prav narobe. Zato sem zapisal, da se med druge navade pristojijo tudi manj prijetnej. Air condition še ni vpeljan. Zato vas v nekaterih večjih restavracijah že pri vhodu, ko pridej na vrsto, prav nič okusen vonj požene na ulico. Z ledom so prav tako krizi in težave. In po nekod s pristno flegmatičnostjo strežnic. V Kijevu smo se morali prav »nakuhati«, da smo dobili na mizo mrzlo vodo. No, to ni nobena posebnost sovjetskega turizma, ta vseenosnost.

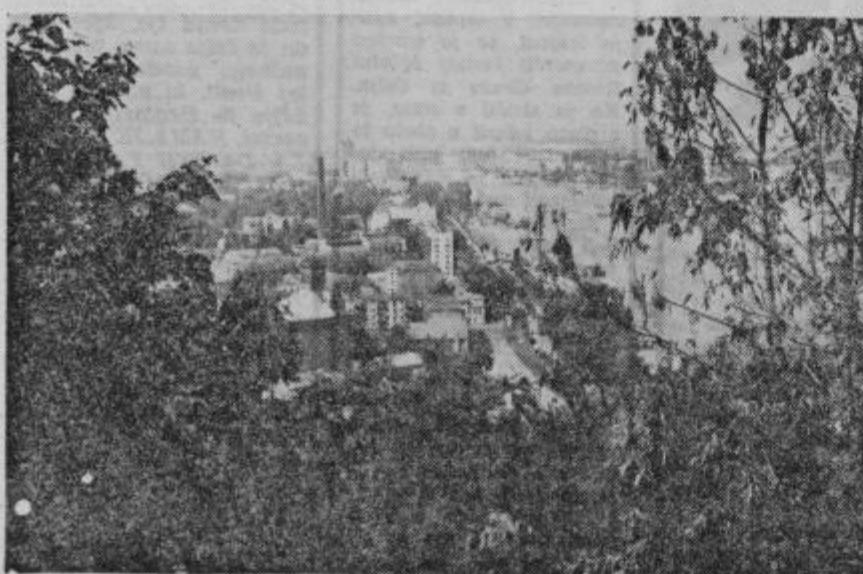
V Leningradu sem se nepričakovano, sredi popoldneva, znašel v baru. Zaradi hude vročine. In žeje. Najprej sem moral odšeti za dve osebi tri rublje vstopnine. To ni potencen. A moram reči, da mi

je ruski bar ostal toplo zapisan v srcu. In kaj je ta bar? Tista zabavna, predvsem zahodna glasba z magnetofona. Okusna lesena oprema z okroglimi mizami in stoli. Polmračen prostor v rdečih odtenkih. Mladi pari in šepti. In na račun vstopnine dovolj pičače — brezalkoholne, kave, pa tudi alkohola.

Za počitek in ljubezenko kramljanje več kot spodobno.

Med cestnimi utrinki je veljalo presenečenje odgovoru našega vodiča, da so gledališčni na gostovanjih. Da moramo priti kdaj kasneje. Vsa gledališča seveda niso zapustila Talijinih hramov. Vendar pa vseeno nismo videli nobene gledališč ali baletne predstave. Sovjetska zveza premore preko 500 gledališč. Okrog 40 opernih in baletnih, 350 dramskih, komedijskih in glasbenih, pa če sto za otroke in mladino. Naši vodiči so s ponosom razložili, kako bogato je kulturno življenje v vseh treh velikih mestih, ki smo jih obiskali.

(Nadaljevanje prihodnjič)



Pogled na Kijev in Dniper. Obale te velike reke so bile gosto posejane s sovjetskimi turisti, ki jim je v hudi avgustovski vročini kar prav prišla hladna dnjoperska prha.



Na ulicah je mnogo manj mladih rdečarmejcev, kot sicer nekateri znajo povedati. V Kijevu, pred spomenikom neznanega junaka, pa se je eden izmed članov naše skupine spustil z njimi v pogovor.

Ob začetku šolskega leta

VELIKO VESELJA, MALO STRAHU

Obiskali smo osnovnošolce, zbrane v ponedeljek na šolskih dvoriščih, ko so obkrožali svoje nove učitelje in učiteljice. Poslušali so njihova navodila, beležili v svoje trecake vse, kaj morajo prinesi naslednji dan v solo in sploh je bilo vrdušje nekje med slavnostjo prvega šolskega dne in prvimi skrbmi. Nekateri obrazi so bili uskrbljeni, češ, kako bo v »nišljemu razredu, ali bo nova stršicar huda, nekateri pa so bili bolj mirni ali celo že razposajeni. Pogumnejši so zatrjevali, da to nič posebnega, če greš v višji razred, da bo pač slo in podobno.

Res pa je tudi to, da so vsi, kolikor jih je bilo izbranih na šolskih dvoriščih, imeli probleme pri nakupu šolskih knjig in učbenikov, naslednji mesec pa menda pripravljajo sploh nove izdaje knjig, medtem ko vetrano teče prodaja po knjigarnah še iz starih dolog. Menda je tako, nihče pa ne ve nič ločnega. Vsi v negotovosti — tako otroci in starši kot pedagoški delavci sami. Sicer pa poglejmo, kaj so povedali mladi nadrebude.

Odgovori niso presenetljivi in precej podobni so si. To tudi ni nič nenavadnega, saj je v teh mladih ljudeh dovolj moći, dobre volje in želje po znanju. Nekateri bodo bolj uspešni, nekateri manj. Stočno bi lahko ugotovili, da je tako že od samega začetka. Vendar iz teh izjav, ki so mnogokrat tudi malce nerodne, moremo izlučiti kaj globljega. Morda željo po šolski urejenosti učnega načrta, o boljšem informiraju ob nakupih šolskih knjig in o izbiri učbenikov ter o boljši založnosti naših knjigarn. Tega vsega otroška učna niso znala izpovedati. Toda zaradi mnogih drugih stvari je njihov vstop v novo šolsko leto spodbuden, saj bodo spet za korak bliže k spoznavanju novih vrednot in resnic. Ob šolskem delu in navadah pa bodo spoznavali tudi svoje možnosti in sposobnosti pri učenju v različne oblike šolskega samoupravnega dela.

DRAGO MEDVED



POLONCA BARIC, 7. razred: »Veselim se vsiopa v sedmi razred kljub temu, da nekateri pravijo, da je najtežji. No, malo me je tudi strah, pa učiti se bo treba več kot do zdaj. Knjige imam vse, razen fizike, kemije in »Nauka o človeku. Mislim pa, da bo sio vse dobros.«



MARLENKA OVCARIC, 8. razred: »Veselim se vsiopa v sedmi razred Edino to me je strah. Meni se zdi najtežji, ker je zadnji. Veliki predmetov bomo imeli, več bo učenja. S knjigami nisem imela posebnih problemov, ker sem jih dobila od starejše sestre. Kemi bi šla po končani osemletki? Ja, rada bi bila umetnostna zgodovinarica.«



MARKO VRHOVEC, 5. razred: »Jaž sem kar vesel, da grem v peti razred in tudi mene je strah pred predmetnimi učitelji. Veselim se pa novih predmetov, ker vem, da se bomo naučili marsikaj novega. Učim se rad in me vse vesel. S knjigami nisem imel problemov in imam vse.«



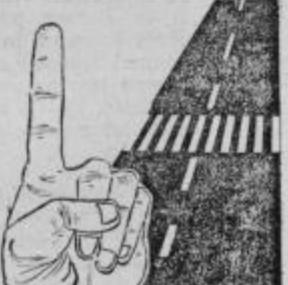
ANDREJ STOK, 5. razred: »Tuži jaž sem vesel, da grem v peti razred in tudi mene je strah pred predmetnimi učitelji. Veselim se pa novih predmetov, ker vem, da se bomo naučili marsikaj novega. Učim se rad in me vse vesel. S knjigami nisem imel problemov in imam vse.«



DRAGO CEHNER, učitelj: »Odštel sem vojaški rok, prej sem služboval na Vranskem, zdaj sem prvič na drugi osnovni šoli v Čelju. Današnji dan je bila bolj formalnost, jutri bomo vse več veselih, tudi kako je s knjigami. Moti me to, ker v knjigarnah prodajajo staro zalogo, za prihodnji mesec pa obljubljajo že novo.«



MILAN ZUPANC, 8. razred: »Meni kar vesel, da grem v zadnji razred, da bom postil osnovno šolo za sabo. Učim se kar dobro, res pa mislim, da bo precej učenja. Vedno sem bil tam nekje pri dobrih, pa upam, da zdaj ne bo slabše. Najbolj me navdušuje matematika. Knjige imam vse.«



VARNO ČEZ CESTO

Nad 200 razstavljalcev

NA SEJMU OBRTI

VČASU CELJSKEGA SEJMA ŠE NAD 50 PRIREDITEV —
POPUST PRI PRODAJI BLAGA — VELIK POUDAREK
OBLIKOVANJU NAKITA

Medtem ko se bodo tehnične priprave na šesti sejem v sedmo zlatarsko razstavo do 28. septembra do konca v Celju šele prav nadele, so organizacijske vsebine končane. Splošna je potravitev, da vlada za letoski prireditvev tukih razstavljalcev. Način bo zastopana v celoti, močan bo poudarek na dejavnosti, četudi delovni sektor ne bo zapomnjen.

Sejem bo spremljalo več petdeset drugih prireditv, kulturnih, strokovnih, zavodov, športnih itd. Tudi to je dokaz, da postaja obrtni celjski prireditve v vsem pomenu besede.

Zal bo tudi letosna obrtna razstava na atletskem stadionu Borisa Kidriča. Zlatarska razstava bo tudi letos v muzeju revolucije. Letošnja zlatarska prireditve dobiva svetovni slavos in stopa v korak z enakimi prireditvami na svetu. Letošnja bo imela močan poudarek na oblikovanju nakita, kristalnega stekla itd.

MB



REKLI SO
Rekla je: **VIDA STRMSEK,** učenka osnovne šole v Ločah: »Letos bom šla v sedmi razred. Imamo lepo šolo, le televizorica še manjka. Letos bodo začeli z gradnjo. Zdaj televizorimo v sobi ali pa na prostem. Ko bo v loski šoli se televizorica, potem bodo Ločce imeli šolo, ki bo v ponos konjiški občini. Jaz sem doma iz Žiče in hodim v Loče, ki že imajo asfalt in so sploh bolj razvite od Žiče. Imajo loške prireditve, tu v Žičah pa zdaj polagajo asfalt.«

ŠENTJUR: VSE NARED

Koordinacijski odbor za pripravo javne razprave o ustavnih spremembah v Šentjurski občini je ukrenil vse potrebno, da bo tudi na tem območju stekla dobro pripravljena razprava o ustavi.

Na zadnjih sejih so potrdili stališče, da sta poleg vseh drugih družbeno političnih organizacij nosilca javne razprave Socialistična zveza na terenu in sindikat v delovnih organizacijah.

V Šentjurski občini so se odločili, da bo v prvi polovici septembra posvetovanje članov političnih aktivov v okviru krajevnih skupnosti in v delovnih organizacijah z udeležbo predstavnikov samoupravnih organov in političnih organizacij. Na vseh teh sestankih se bodo pogovorili ne samo o vodenju ustavne rasprave, mar več tudi o tem, kako zajeti v te razgovore čim več ljudi.

M. B.

LETINA PA TAKA!

Da je bila narava letos s svojimi sadovi res radoarna, je bilo v preteklem tednu najbolj vidno na celjski tržnici. Od prejšnjega tedna so se cene artiklov znatno znižale, a kljub temu je zlasti zelenjava še predraga. Tudi krompir, ki je dobro obrodel, je po dinarju in pol.

pa tudi po tri dinarje ga prodajajo, predrag. V kolikor z njim gre tudi solata, ki doseže ceno 8 dinarjev za kilogram.

Paradižnik in strožji fižol so prodajali po 3 dinarje, papriko po 4 do 5, od sadja pa je bilo dovolj breskev po 6 do 10, silv po 4, hruški po 3 do 5 in jabolk po 2 do 4 dinarje. Grmado lubenice so prodajali po 3 dinarje.

Jajčka so bila po 1,30 do 1,40 dinarja.

Z. S.

V GRIŽAH HOČEJO ASFALT

Zaselka Podkamnik in Zahom stejetja nekaj nadtrideset hiš. Tu živijo predvsem mlajhi ljudje, ki nikoli ne počivajo. Sedaj so se odločili, da bodo nadaljevali z asfaltiranjem ceste, ki so jo pred leti že začeli. Zbrali so blizu 300.000 dinarjev samoprispevka, še več pa bodo prispevali s prostovoljnimi delom. Vendar pa to še ne zadošča za uresničitev njihovega cilja, zato so se odločili, da bodo iskali pomoč pri delovnih organizacijah. Nekatere so pomoci že obljubile. Prijakujojo jo od tisih, ki jih bodo še obiskali, še zlasti zato, ker pelje ta cesta proti planinskemu domu na Homu. Hom je zelo prijetna izletniška točka in jo vedno obiskujejo predvsem občani Savinjske doline.

ZDRAVKO ZAGOZEN

Velenje

ZAČELI Z DELOM

Marjan Marinšek, tajnik skupštine občine Velenje, je v razgovoru povedal, da pripravljajo naslednjo sejo občinske skupštine sredi septembra. Na tej bodo največ govorili o družbenem dogovoru. V glavnem pa je delo skupštine v septembri usmerjeno na razgovore po krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah, kjer skupno razpravljajo o ustavnih spremembah in izhodiščih za srednjeročni razvojni načrt občine do leta 1980. Razgovori bodo potekali v 19 krajevnih skupnostih. V Velenju bodo trije razgovori, poleg tega pa še v vseh delovnih organizacijah. Za to so določili

tudi 44 predavateljev oziroma tolmačev, ki bodo občanom govorili o potrebah ustavnih sprememb in kvalitetah srednjeročnega razvoja občine. Polovica razlagalcev je iz občinske skupštine, ostala polovica pa iz gospodarskih in negospodarskih organizacij. Z razpravami bodo zaključili koncem septembra.

Po dosedanjih podatkih obstajajo materialni in splošni pogoji za okoli 14 odstotno poprečno letno stopnjo rasti realnega družbenega proizvodja do leta 1980. Največji problem predstavljajo kadri in znanje ter obseg in kvaliteta delovne sile. V občini Velenje je že danes veliko po-

manjkanje delovne sile, saj se iz sosednjih občin vozi na delo v velenjsko okoli 2200 delavcev ali 31 odstotkov vseh zaposlenih v občini. Projekcija razvoja prebivalstva in njegova starostna struktura do leta 1980 kaže, da se bo razpoložljiva delovna sila v občini povečala le za okoli 3340 prebivalcev. To pa praktično pomeni, da bi mogli z razpoložljivo delovno silo v občini pokriti le okoli 38 odstotkov predvidenega povečanja novih delovnih mest. O vseh teh in ostalih problemih bodo razpravljali v septembri po krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK



Zločini (takšne ali drugačne vrste) so bili in bodo.

Zločini rodijo tragedije. Največkrat družinske in to je najhujše. Tako je bilo tudi v Andražu nad Polzelo v hiši št. 119. Bila je ena izmed mnogih tragedij Družinskih. Trikotnik. V literaturi pravimo temu ljubezenski trikotnik. Razlika je samo v tem, da je v našem ljubezenskem trikotniku moral umreti človek, ki so ga vsi spočivali in cenili kot doberga človeka, moža in očeta. Zato tudi takšen naslov, čeprav ne trdimo, da bi obratno bilo kaj boljše.

Zalostno je tudi to, da takšne tragedije rodijo celo vrsto najrazličnejših besedičenj, ugibanj in natolceanj, pa čeprav so zraven otroci, ki so pri vsej stvari najmanj krivi. Nedolžni so, nedolžni kot so trije otroci Franci, Dain in Zdenka pokojnega očeta Franca Turnška, ki je umrl zaboden z nožem v srce tam na svoji njivi pod hišo, kjer je živel trinajst let z ženo Vikico.

Govornik ob grobu, Francijev delovni prijatelj, je govoril o tem, kako je bil pokojnik delaven, saj je celo dopust izkoristil zato, da je delal, saj je vozil med časom obiranja hmelja traktor na zadružnem posestvu v Poljčah pri Braslovčah.

Tudi njegova žena je vzela dopust in z otroki obirala hmelj, to zlato Savinjske doline, ki se je po nekem čudnem naključju spremenilo v kri, črme obleke, solze in obtoževanja. Pa si je Vikica izmisnila pri sosedu Ivanu Dušiču, da gre domov skuhat večerjo za moža, v resnici pa je pričakovala prijatelja, ki je k njej zahajal že več mesecev.

Ivan Dušič, ki smo ga obiskali po tistem hudem dogodku, je pripovedoval, da je pokojni Franci vse potpel. Včasih se je pričačeval, kaj mu počenja žena, vendar ukrepati ni hotel, ker bi rad vse rešil na lep, miren in dostojskem način.

»Hmeljarski likof smo imeli. Vikicini otroci so ostali pri meni, da se vrne tudi mati. Potem sem okoli pol devete ure zvezčer zaslišal klic: »Janez, Janez, Janez...« Trikrat me je poklical, Franci nameč. Ko sem v temu proti njegovi domačiji vprašal, kaj je, nisem ničesar več čul. Sedel sem na moped in se odpeljal k Turnškovim. Žena je rekla, da sta se sprekla in spoprijela, vendar da ne ve, kje je mož. Strojanšek, ki je zahajal k njej, se je medtem že odpeljal v službo. Z ženo sva tavala po travnikih in njivah okoli hiše, kjer sva nekaj sto metrov nižje tudi našla Franca. Ležal je na hrbtnu, na vsaki strani pa je bila kri. Potem smo ga prepečljali v celjsko bolnišnico. Bilo je prepozno...«

Francijeva sestra Jožica je, vsa pretresena nad izgubo brata, uspela povedati samo: »Če bi imela Vikica vsaj nekoga rada, potem bi se za tistega potegnila, poskušala preprečiti najhujše. Tako pa...«

Turnškova družina — Franci in Vikica s tremi otroki od trinajstega do desetega leta — ni slabo živila. Oba sta bila za-

poslena (on kot kvalificiran voznik viličarja v Gorjenju, ona kot nekvalificirana delavka v Garantu), doma imajo 38 arov zemlje in precej veliko, lepo ohranjeno hišo. Ni nekaj velikega, je pa dovolj za normalno, solidno življene. Franci je bil potrežljiv človek, delaven in tudi pokojni. Začelo se je. Najprej skrivoma, potem že dokaj javno. Franci je vse



Vikica, žena pokojnega Francija Turnška, pred hišo. Črn dežnik in trije pari praznih otroških »bata« škorjiev ...



»Kako se je moglo kaj takega zgoditi...« tarna med sozlameni Francijeva sestra Jožica.

TRIKOTNIK Z NAROBEC KONCEM



»Trikrat sem slišal klic Janez, potem pa sem se odpeljal k Turnškovim...« pravi sosed, kmet Ivan Dušič.

to trpel, prosil ženo, naj s tem konča, ona pa nič.

Ona pa nič. Prišlo je do tragedije. Mož je mrtev, ljubimec v zaporu, Vikica pa obsojena na življene, ki ji bo vse prej kot lahko. Ostali so tudi trije nedolžni otroci. In to je najhujše. Ljubezen se je spremeniла v krvav nož, ki dolgo ne bo pozabiljen, če sploh kdaj bo. Res je, da življene teče, dalje spomini pa vseeno ostajo in pečejo. Hudo je to, ker bodo najhuje pekli prav otroke. Tega se bo nekoč (morda se že?) zaveda tudi Vikica, ki mora niti ni slutila, da se njena ljubezen s Strojanškovim Francijem lahko sprevrže v to, da bo moral Franci umreti. Kakor kolik že, takšnih in podobnih tragedij, kjer zaljubljeno srce odloča o življenu človeka, je bilo in še bo veliko. Vprašanje je, ali se takšne stvari ne bide drugače reševati. Zakaj je treba, da zaradi takšnih primerov umirajo ljudje, se rušijo družine, nekateri sedijo v zaporu, drugi ležijo v grobu, tretji so izpostavljeni vaški srenji na vpogled in zamehovanje? Zakaj?

Morda tudi zato, da se pogrebne svečanosti izrabijo za žaljive napade, ki so vse prej kot pietni, tako do pokojnika kot do sorodnikov? Tako je nameč bilo tudi na Francijevem pogrebu, kjer si je starejši vaški nadebudnež privoščil cel južnoslovenski repertoar žaljivk na račun Vikice, prisotnih pa je bilo več sto pogrebcev in trije Francijevi otroci, ki so poslušali žaljivke o materi. Otroci, ki so ostali sami z materjo in ki bo skrbela za njih. Ne poskušamo biti v tem primeru sentimentalni do Vikice, vendar smo prepričani, da iz humanosti in pietet takšne govorice ne spadajo k poslednjemu slovesu.

Zaradi tega se je pogrebna svečanost sprevrgla v jok in smeh, v odočevanje in ogorčenje. Ne odobravamo trikotnikov z narobe konci (kljub temu, da je to stvar vsakega posameznika ali pa tudi ne, saj v kritičnih trenutkih gre za otroke!), prav tako pa ne odobravamo tudi podobnih nastopov, kot si ga je privoščil vaški nadebudnež (pa naj bo še tako prizadeti!) na pokopališču v Andražu nad Polzelo. Osebno se čudim, da ni bilo človeka, ki bi ga odstranil, saj je govoril celo dvakrat — pred hišo žalosti in na pokopališču.

Storja ni končana, končan je samo zakon dveh ljudi s tremi otroki in končano je Francijev življene. Ostala je Vikica s tremi otroki. Kako naprej?

»Delala bom, kolikor bo v moji moći, samo da bodo otroci jedli, če že jaz ne bom.« Jok sredi črnejute in bel robec, ki briše solze.

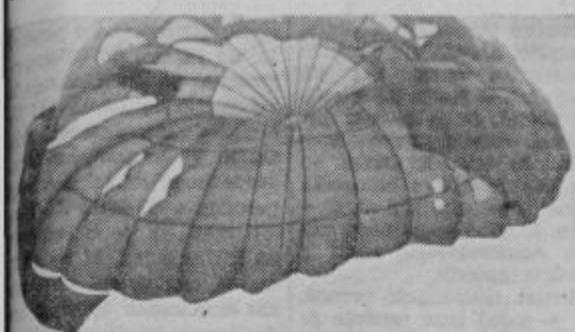
To pa ni dovolj, česar se verjetno nekateri tudi zavedajo ali pa se še bodo. Zgodbu še ni končana. Najhujši del šele pride: vračanje v okolje, ki te je izvratio zaradi tragedije. Ta povratek je najtežji. Hudo je, ker so zraven tudi trije otroci. Trije nedolžni otroci.

Tekst: TONE VRABLJ

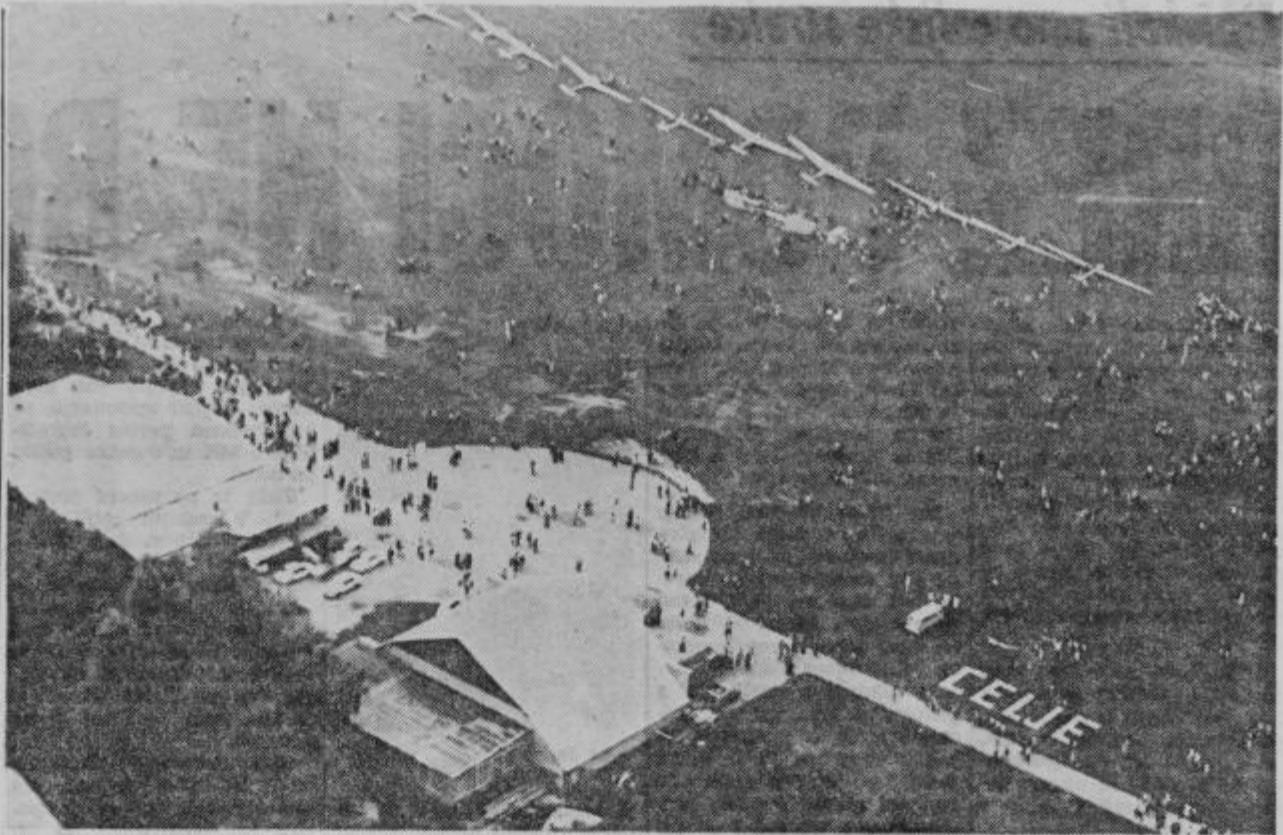
Foto: TONE TAVČAR

ŠE IKAR BI LETAL

Kaj je bil temu, da ni bilo že prej napovedanega prihoda letal predzadnje etape jugoslovenskega aero ralija, je bilo nad letališčem v Levu zelo živahno. Svet so pokazali celjski letali svoje veščine, med njimi pa smo



bolj zavzeto so bile oči uprte v nebo, kadar so se razpela
(Foto: D. Medved)

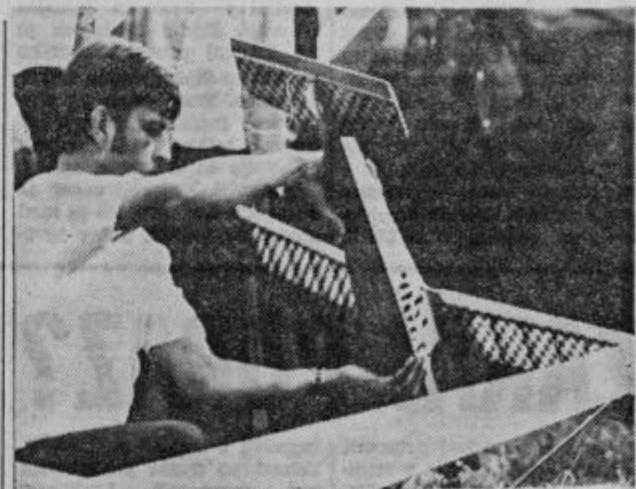


Kjer je bila pred 25 leti samo livada, je danes sodobno urejeno letališče.

(Foto: D. Medved)

objudovali starega asa Maksa Arbajterja, ki je navdušil s svojim kovinskim jadrainim letalom. Miting se je pričel s prihodom vojaškega helikopterja, ki je pokazal nekaj veščin, zatem pa so padalci, člani aerokluba iz Lesc s svojimi skoki osvojili številne gledalce, ki so prišli kljub navadnemu delavniku v velikem številu na letališče. Prelet dveh kraguljev, reaktivnih letal naše vojske, je pokazal, da se z njima ni šaliti. Jadraci so spet prikazali svoje mojstrovine v elegantnih pticah, ki so neslišno drsele nad nami. Najbolj atraktivni je bil prihod starega veterana — vojaškega transportnega letala DC 3, ki je zasedel kar nekaj prostora na letališču. S tem, da je ponesel pod oblake padalce, ki so skočili že drugič, je bila tudi njegova naloga opravljena. Brnenje letal pa ni utihnilo po uradnem delu mitinga. Marsikdo je tisti dan segel v žep, plačal aerotaksi in šel gledati zemijo od zgoraj navzdol. In ni mu bilo žal. Res, škoda, da je bila v četrtek vidljivost zelo slaba, tako nismo videli preko trideset letal, ki bi morala pristati v Levu, tudi MiG 21 ni prihrumel nad celjsko nebo. Kljub temu pa so celjski letali ponovno potrdili zaupanje, ki ga uživajo pri številnih prijateljih letalskega športa, potrdili so zaupanje, ki ga ohranjajo že petindvajset let. Četrkov miting pa je pokazal potrebo po še več takšnih in podobnih prireditvah.

—do



Modelarji so pokazali kaj znajo in poželi mnogo aplavzov
(Foto: D. Medved)

LAŠKO: ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE

Mladinski odsek Planinskega društva Laško letos drugič organizira orientacijsko tekmovanje za prehodni pokal Smohorja.

Tekmovanje bo v nedeljo, 3. septembra s pričetkom ob 1. uri pred planinskim domom na Smohorju nad Laškim.

Ekipa, ki tekmuje v Slovenski orientacijski ligi, bo tekmovala po tekmovalnem pravilniku za Slovensko orientacijsko ligo, člen 8, točka 0-1-2 urni nočni pohod in 1-4 urni pohod — ločeni tekmovanji.

Tekmovanje ekipa, ki tekmuje za ligo se bo pričelo že soboto, 2. septembra ob 20. uri pred planinskim domom na Smohorju.

Tekmovanja za prehodni pokal Smohorja se lahko udeležijo ekipe planinskih društev, smohorski odredi, združenja rovornih vojaških starešin, ekipe JLA, ekipe mladiških aktivov itd..

Tekmovalna ekipa Šteje 3 člane, ki tekmujejo v naslednjih tekmovalnih panogah: mladinci — rojeni 1955 in mlaži; ter člani rojeni 1955 in starejši.

LAPORNIK FANIKA

NOV DIREKTOR ZDRAVSTVENEGA DOMA V CELJU

Včeraj je bila redna seja slano delavskega sveta celjskega zdravstvenega doma, na kateri so obrazvali tudi izvolitev novega direktorja. Za to delovno mesto je bil predlagan dr. Joško Majhen, doslej vedja zdravstvene postaje v Smarju pri Jelšah.

Do izvolitve novega direktorja je prišlo po odhodu sedanjega direktorja dr. Antona Fazarince na položaj republiškega sekretarja za zdravstvo.

Tekmovanje ekipa, ki tekmuje za ligo se bo pričelo že soboto, 2. septembra ob 20. uri pred planinskim domom na Smohorju.

Tekmovanja za prehodni pokal Smohorja se lahko udeležijo ekipe planinskih društev, smohorski odredi, združenja rovornih vojaških starešin, ekipe JLA, ekipe mladiških aktivov itd..

Včeraj je bila redna seja slano delavskega sveta celjskega zdravstvenega doma, na kateri so obrazvali tudi izvolitev novega direktorja. Za to delovno mesto je bil predlagan dr. Joško Majhen, doslej vedja zdravstvene postaje v Smarju pri Jelšah.

Na izvolitve novega direktorja je prišlo po odhodu sedanjega direktorja dr. Antona Fazarince na položaj republiškega sekretarja za zdravstvo.

KONEC POLITIČNE ŠOLE V LJUBLJANI

Včeraj je bila redna seja slano delavskega sveta celjskega zdravstvenega doma, na kateri so obrazvali tudi izvolitev novega direktorja. Za to delovno mesto je bil predlagan dr. Joško Majhen, doslej vedja zdravstvene postaje v Smarju pri Jelšah.

Do izvolitve novega direktorja je prišlo po odhodu sedanjega direktorja dr. Antona Fazarince na položaj republiškega sekretarja za zdravstvo.

NA NAŠ RAČUN

V zapisu Zavrhani rokavi je tiskarski skrat dobro ponagov

Konjice

GASILSKO SLAVJE

Proslava 100-letnice Gasilskega društva Slovenske Konjice se je pričela v nedeljo 2. septembra z otvoritvijo RAZSTAVE GASILSTVA SKOZI 100 LET.

Ob 8. uri so se zbrali gasilci in zastopniki družbeno političnih organizacij pred Domom kulture, kjer je s krajšim slavnostnim govorom otvoril razstavo predsednik odbora za razstavo Branko Polanec. Razstava, ki bo odprta ves teden, si je že prvi dan ogledalo več sto gasilcev.

Na stadionu NK Dravinja so se zbirale tekmovalne desetine. Ob 9. uri se je pričelo tekmovanje moških in ženskih desetin gasilskih društev. Vodstvu tekmovanja se je prijavilo 39 moških in 5 ženskih desetin. Za moške je obsegal tekmovalni program: trodelni napad, polaganje ce-

vovoda in vezanje vozlov, za ženske pa trodelni napad in prva pomoč.

Tekmovanje je v redu potekalo, sodniški zbori so posamezne ekipe strokovno in pravilno ocenjevali.

Na tekmovanju je nastopila tudi naša olimpijska desetina gasilskega društva Pobrežje, najboljša v Jugoslaviji, na olimpijadi pa je zasedila 8. mesto.

Rezultati tekmovanja bodo objavljeni v nedeljo, 9. sep-

tembra ob 13. uri v parku pri ribnikih, kjer bodo podeli pokale in priznanja vsem sodelujočim desetinam.

SPORED PROSLAV

Sobota, 8. septembra: ob 15. uri vaja enot civilne zaščite na območju mesta; ob 17. uri otvoritev prenovljene doma; ob 19. uri gasilska bakiadla z ognjemetom, nato zabava v parku pri ribnikih.

Nedelja, 9. septembra: ob 6. uri budnica; ob 8. uri sprejem gostov in društev; ob 9. uri slavnostna seja društva v domu kulture; ob 10.30 parada gasilskih enot in civilne zaščite; ob 13. uri razglasitev tekmovalnih rezultatov v parku pri ribnikih, nato gasilska veselica z bogatim srečelovom.

OGLAŠUJTE V
NOVI
TEDNIK

ČGP DELO ENOTA NOVI TEDNIK in RADIO CELJE

razpisuje

JAVNO LICITACIJO

za povečevalnik Magnifax in razmnoževalni stroj Gestetner

Licitacija bo v sredo, 12. septembra ob 11. uri. Ogled dopoldne v prostorih NT in RC v Gregorčičevi 5 v Celju.

Interesenti, ki bodo sodelovali, morajo pred licitacijo položiti 10 odst. varčine.



VARNO ČEZ CESTO



...gradi novo proizvodno halu. Možnost za še hitrejši razvoj tega kolektiva v mo...ki občini.

Obiskali smo celjske strelice

BREZ POMOČI NE BO NIČ

Pred odhodom današnje generacije celjskih strelic na republiško prvenstvo z malokaliberskim orožjem, smo obiskali celjske strelice na Gričku. Tam imajo izredno lep dom, kjer redno vadijo. Vadijo toličko, kolikor imajo časa in pogojev za delo. V prvi vrsti mislimo tu na muško in orložje, ki je med celjskimi strelici že precej izrabljeno in se zaradi tega ne morejo kosati z najboljšimi v republiki.

Tone Jager, nedvomno eden najboljših celjskih strelic v MK puški, nam je postregel s podatki, ki nazorno kažejo, zakaj celjski strelski šport naduje in zakaj ne morejo držati Celjani več koraka z ostalimi.

Celjski streličarji so bili takoj po vojni med najboljšimi v Jugoslaviji. Takrat srečamo imena Pavle Stefančič, Gusti Kebljš, Gusti Gradišnik, Mira Gradišnik, Rudi Jager, Mirko Mejavšek, Ivan Putnik, dr. Marjan Pavlič, Vlasta Pavlič in Drago Cater. Leti so dosegli uspehe in so pridobili v svoje vrste mlade prirvence tega športa iz katerih čez leta srečamo Slavka, Polda, Cirila

in Jožeta Tržana, Toneta Jagra, Jožeta Strajherja, Marjanca in Hedo Dobovičnika, Alekso Vrabi, Majdo Želj, Toneko Klopčiča, Vilija Dečmana, Franca Brečka, Hočevarja, Ervina Seršena, Jerama, Rozmana in Pihiča.

Ta, lahko bi rekli, ozlasta generacija celjskega strelstva danes nemočno stoji ob strani. Naj samo omenimo uspehe teh strelicev. Jože Tržan je kot član Celja bil deset let član državne reprezentance. Je še danes nosilec državnega rekorda v strelijanju s pištolo velikega kalibra. Tri desetkrat je bil republiški prvak. Njegov brat Polde Tržan je znan po tem, da je izenačil svetovni rekord s puško proti izbiro s 400 krogci od 400 možnih. Bil je 18 krat član republiške reprezentance in streličar v Svici in Zahodni Nemčiji. Mirko Mejavšek je bil državni prvak z vojaško pištolo in član državne reprezentance. Tone Jager je stalni član republiške reprezentance. Sestkrat je bil prvak Slovenije in enkrat drugi v Jugoslaviji. Največji uspeh je dosegel v Luzernu, ko je med strelici dvanaestih držav osvojil bronasto kolajno v strelijanju z vojaško puško. Nosilec je desetih celjskih rekordov.

K tem uspehom moramo pridati še odlične mlade strelice Marjana Dobovičnika, Vilija Dečmana, ki sta že osvojila naslove republiških prvakov in mlađinske državne naslove. Mlađinski državni prvak je bil tudi Ervin Seršen in večkratni prvak Slovenije v strelijanju z zračno puško.

Vsi skupaj so v ekipnem tekmovalju prav tako prine-

sli mnogo naslovov v Celje. Največji uspeh so dosegli leta 1965, ko so na republiškem prvenstvu osvojili vsa prva mesta. Celjski spiščolarji so bili dvakrat prvaki Jugoslavije, z MK in vojaško puško pa drugi.

Toda to so uspehi preteklosti. V zadnjih petih letih ni več uspehov. Jože Tržan je zaradi boljših pogojev odšel k Olimpiji. S tem si je Olimpija prisvojila vse naslove državnih prvakov med spiščolarji. Strelištvo v Celju pa stagnira. Tako po rezultatih, kot po številu članstva. O tem nam je Tone Jager povedal:

»S strelištvom se ukvarjam že 21 let. Toda vse kaže, da bomo morali tudi mi prepustiti ta sport stihij in rekreaciju. V kolikor ne bomo takoj sanirali celjsko strelstvo, bo ta koristna športna disciplina, ki je nujno potrebna zaradi splošnega ljudskega odpora, popolnoma propadla. Z večjimi finančnimi sredstvi bi lahko danes še marsikaj rešili.«

V prvi vrsti bi potrebovali profesionalnega trenerja, istočasno pa bi morali nabaviti novo orožje, opremo

in streliivo. Aktivnim strelicem bi morali omogočiti dvakratno vadbo na dan, kakor imajo to urejeno v Sarajevu, Ljubljani in Vojvodini. Streliške organizatorje bi morali primerno nagajevati, najboljše dosežke strelicev pa primerno stimulirati v obliki hranarin. Seveda vse v okviru amaterskih norm, kot jih imajo ostali športniki v celjski občini. Dalje bi bilo potrebno urediti Partizansko cesto, ki vodi iz Otoka do strelišča in s tem omogočiti novim članom prihod na strelišče. Izredno slaba cesta odvija marsikaterega, zlasti v zimskih mesecih.

Streličarji pričakujemo pomoč. Da je sedaj naša prošnja že pravi poziv na pomoč, potruje tudi število streliških družin, ki jih je vedno manj, oziroma so nekatere še samo na papirju. Po petindvajsetih letih bi morali begati tradično celjsko strelstvo celiči in izvrstnima streliščima vrstama iz Celja in Stor pomagati. Današnji streličarji si v bodoče ne bodo mogli več sami sebi nabavljati za svoj denar zahtevno in kakovostno municio iz tujine.«

J. Kuzma



Tone Jager

ZAKAJ PORAZ?

Kladivar je skoraj pripravil največje presenečenje v republiški nogometni ligi v drugem kolu. V srečanju proti Slaviji so Celjani pričeli odlično. V prvih 45 minutah so dali domaćinom pravo lekcijo. Povedli so preko Kudra in Dobrajca z 2:0. Že smo pričakovali gotovo zmago, ko je domače moštvo Slavije v petih minutah drugega polčasa doseglo tri zadetke. Trener celjskih vratarjev Ivan Baušman nam je povedal, da je celjska obramba v teh minutah igrala tako zmedeno in neodgovorno, da niso zasluzili niti ocene venas. S tem pa je bilo odločeno tudi srečanje. Vratar Kladivarja Kastenki pa pri tem ni popolnoma nič kriv. Končni rezultat 3:5 (2:0), tretji zadetek je dosegel Reberšak, je le pokazal, da bo potrebno pri nekaterih igralcih celjske obrambe več resnosti za doseg bojih uspehov. V nedeljo igrajo Celjani doma proti Kovinarju.

Nogometna Smartna so se

izenačili s Celjani na lestvici. Tokrat so doma po koristni igri premagali Ljubljano 3:0. V začetku je bila igra izenačena, toda bolj ko se je srečanje iztekelo, boljši so bili domaćini. V teh minutah pa so dosegli tudi še dva zadetka. Razveseljivo je, da je bilo na tekmi preko 1000 gledalcev.

V konski nogometni ligi so moštva celjskega področja nastopila v prvem kolu. Olimp je v Slovenskih Konjicah izgubil proti Dravinji 0:1, Brežice so premagale Bakovce 2:1, Velenjčani pa igrali s Tehnostrojem iz Ljutomerja 3:3. Tekma med Steklarjem in Braničkom je bila zaradi izgredov v 77. minutni prekinjena pri rezultatu 1:1.

Start je tako za moštva celjske regije zadovoljiv. Za boljše rezultate bo potrebno več resnosti in discipline ter poslušnosti. Z neodgovorno igro se ruši še tako dobro pripravljeno moštvo in načrti.

J. Kuzma

ŠPORTNI UTRINKI

Rokometni Trimbekci iz Celja so v nepopolni postavi podcenili moštvo Grize in popolnoma zasluženo izgubili s 16:18 (6:6). Streličarji so bili Tuvčar 6, Antolič 3, Hribenšek 3, Koreščič 2, Mesarčič 3, Dolinar 3, Herman 3, Pirnat 2 in Hlačar 1 in Grize.

V Zalcu so igrali domaćini proti Kovinarju. Presenetljivo so zmagali igralec Zalca, ki so igrali v prvem polčasu popolnoma podcenili vlogo. Kovinar je namreč že povedel 9:2 in polčas odločil v svojo korist 11:8. Toda to ni bilo dovolj. Zalcani so se zbrali in zmagali z 20:16. To je že njihova druga zmaga.

Odbojkari, ki bodo štartali oktober, so ostali brez dveh izvrstnih igračev. Slavko Kajtnar in Hinko Jager sta odšla v vojsko. Toda klub temu pravi trener Rado Panteu. Celjani ne bodo igrali v republiški ligi podrejene vloge. Mlađi bodo dobili tokrat priložnost.

Celjski hokejisti na travi bi moralni odpotovati v Italijo na mednarodni turnir. Vse pa kaže, da do gostovanja ne bo prišlo. Epidemija kolera bo verjetno ustavila vsa mednarodna športna srečanja v sosednji Italiji. Pa kdaj drugič?

ROKOMET

APLAZV NA SKALNI KLETI

Celjski rokometni so startali. V prvem srečanju so na Skalni kleti predstavili letošnje moštvo. Predstava je bila odlična. Ponovno smo videli kvalitetni rokomet, poln duhovite igre, kombinacij in izredne obrame. V prvem polčasu so gostje iz igre dosegli samo en zadetek in se temu je botroval domaći igralec, od katerega se je žoga odbila v nasprotni kot, kamor je odšel Marguč. Zato nas ne čudi, da je celotno moštvo, posebno pa vratar Marguč, dobljio aplavz na odprtih sceni.

Zmagali so domaćini z 19:10 (10:3). Gostje, moštvo Industromontaže iz Kutine, niso igrali slabo. Toda tokrat so naleteli na mnogo boljše moštvo, ki je imelo izrednega Marguča in Jureta Korena, ki je bil najboljši igralec. Jk

ŠPORTNE VESTI

KOSARKA — Pričel se je jesenski del tekmovanja v republiških kosarkarskih ligah za mlađince, pionirje in ženske.

V republiški mlađinski ligi — vzhod so kosarkarji Kovinotehne gostili ZKK Maribor — vodile in nepravilno moštvo na lestvici. Gostje so se predstavili kot zelo dobra ekipa in zasluženo zmagali z 82:79 (43:37). Celjani so izgubili tekmo predvsem zaradi slabih mlađinskih igračev, ki niso znali podojati uporabnih žog svojim centrom, pa tudi met od daleč jih izkoristil ni bolj. Pri Celjanih je bil daleč najboljši Sabolčki z 39 dosegom, koši, ostale zadetke pa so dali: Zohar 12, Kralj 8, Škofek 8, Muhovec 6 in Kuljajd 6.

KOTALKANJE — V Velenju je bilo državno prvenstvo v kotalkanju, kjer pa je bila konkurenca izredno slaba, saj je nastopilo samo 15 tekmovalcev iz štirih klubov. Največ uspeha so imeli domaćini in Celjani, ki so osvojili kar tri prva mesta od štirih. Pri mlađincih je zmagal Celjan Kavčič, med člani oz. članicami pa Jurčič in Stojančev, oba Velenje. Lep uspeh je dosegla tudi Celjanka Jakopova, ki je bila v konkurenci mlađink trejeti.

KONJICE

MLADINSKI NOGOMET NA POHODU

Mlađinci NK Dravinja Slovenskih Konjic so v letu 1973 dosegli največji uspeh, saj so postalni republiški mlađinski prvaci. S tem so si priborili pravico, da do gostitelji ene izmed državnih polfinalnih skupin za največje mlađinsko moštvo v Jugoslaviji. Tako bodo do 6. 9. septembra igrali na pričudnem turnirju v Slovenskih Konjicah poleg domaćinov Budučnost (Titograd), Bač (Čačak) in Liria (Prizren). To bo vsekakor kvaliteten nogometni turnir, kjer bodo stopili štirje prvaci treh publik in pokrajine. Domini se vestno pripravljajo, doslej največjo nogometno prireditev v njihovem kraju in želijo, da z nadaljnimi uspehi upravičijo naslov publikškega prvaka. Da bo organizacija zahtevnega in takoj kvalitetnega turnirja mlađih nogometarjev uspešna, poskrbelo tudi delovne organizacije.

TRENERJI IN GLEDALCI

Začenjamo z novo nagradno igro, v kateri smo vključili ekipe iz Celja, ki nastopajo v I. in II. zvezni ligi: Rokometni klub Celja, Košarkarski klub Kovinotehna, Hokejsko državno klub Celje in TVD Partizan Gaberje, sekcijska hokej na travni.

Kako poteka igra?

Trenerji vseh štirih ekip košarkarji in hokejisti se bodo vključili takrat, ko bodo začeli tekmovati, bodo po nedeljkih po vsaki tekmi v sezoni 1973/74 ocenili po tri najboljše igralce na zadnji tekmi v svoji ekipi (pričeli pet točk, drugi tri in tretji eno). Ob koncu sezone bo skupen zbir točk ocen trenerjev v bralcu, ki si bodo eno ali več tekem ogledali ter izpolnili kupon in nam ter poslali, da štiri najboljše delavce v naši novi igri pri-

pravljamo ob koncu lepa presenečenja. Na kupon pa prizelite tudi svoje pripombe ter ne pozabite na naslov. Vaš, seveda, drugače s presenečenjem ne bo nič.

In kakšne so prve ocene trenerjev?

Franc Ramškugler, trener RK Celje: »Start je bil dober, vendar bomo morali odpraviti še nekatere pomanjkljivosti. Ocenil bi takole: Jure Koren 5, Ernest Marguč 3 in Bojan Levstik 1.«

Rudolf Rovan, trener hokejistov na travni Gaberje: »Ob startu smo malo razočarani, predvsem nas moti neučinkovitost. To bo treba z resnejšimi treningi odpraviti. Ocene: Vojko Bratec 5, Martin Jošt 3 in Milan Bratec 1.«

IZBIRAMO NAJBOLJŠEGA ŠPORTNIKA

V EKIPAH, KI NASTOPAJO V I. IN II. ZVEZNI LIGI, SEZONA 1973/74

Glasujem za:

RK CELJE	1	2	3
GABERJE, hokej na travni	1	2	3
KK KOVINOTEHNA:	1	2	3
HDK CELJE:	1	2	3

Pripombe

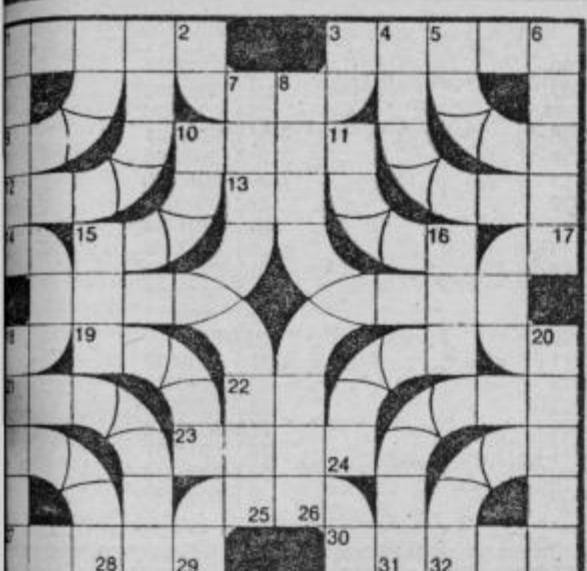
Naslov

KUPON 1

NAGRADNA KRIŽANKA S KRIVULJAMI

Med reševalce s pravilno rešitvijo bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:
1. nagrada: 100 dinarjev
2. nagrada: 50 dinarjev

Izrek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: NOVI TEDNIK, Gregorčičeva 5, Celje. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevale vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrtka, 13. septembra.



Križanka s krivinami je običajna križanka, le da ima poleg opisov pod vodoravno in navpično tudi opise za krivine.

VODORAVNO: 1. rastlina ameriškega rodu stročnic, 3. pripomoček za smučanje, 10. Odtisi stopinj divjadi, 13. karta najvišje vrednosti, 22. središče vrtenja, 23. žensko pokrivalo gorenjske ljudske noše z okroglim oglavljem in bogato vezenino nad čelom, 27. priprava za dviganje tekočin z zračnim tlakom, natega, 30. kemični element, ki obarva plamen zeleno (znak Ti).

NAVPIČNO: 1. ozek morski zaliv s strmimi pobočji, 6. lik, omejen od krakov kota in loka krivulje (npr. krožni...), 15. kravica, 16. izrek, rečko, 18. veliko mesto v Portoruru, znano po železarnah, jeklarnah in strojnih tovarnah, 20. skala, čer, pečina.

KRIVINE: 2. razkošje, obje, 4. tržno naselje na prehodu iz Spodnje v Zgornjo Savinjsko dolino, (na sliki) 5. dekoracija, okras, 7. javen obrat za klanje živine, 8. zmene, rendez-vous, 9. oblepek, levkoplast, 11. roparska živila z žlezami smradnicami ob zadnjici, 12. šolski pripomoček za vlečenje črt, 14. zdravilna kroglica ali tabletta, obilita s čokolado, 15. izvod, primersek, 17. domača pernata žival, 19. pozornost vzbujajoča

nečedna zadeva ali dogodek, 21. sopiranje, težko dihanje, 24. pripadnik Aztekov, najmočnejšega izmed mehiških indijanskih plemen, 25. ženska, ki je drugi ženski izredno podobna, zlasti po zunanjosti, 26. obstoj bivanje, 28. glavno mesto afriške države Tunizije, 29. značilnost grdega, grdoba, 31. brezbarven, ostro duseč plin, ki se lahko utekočini, 32. pravo ime slovenskega pisatelja iz Kotelj na Koroškem (Prežihov Vetranc).

Značilno za to križanko je, da so v njej zajete vse črke abecede.

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

VODORAVNO: dno, ženska, Promm, pisava, Ios, šport, Solea, brivec, avto, Inari, Mitra, Haile, Zaire, oniks, blisk, Mott, Ganka, juriš, Abano, Po, esej, mehač, omega, rn, Orb, Prus, Artur, fevd, Miele, gibon, JH, Utrillo, Ocvirk, menu, vatar, laik, raka, atek, očala, Anka.



NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno križanko, objavljeno v Novem tedniku 23. avgusta, je žreb razdelil nagrade takole:

1. nagrada: 100 din — DRAGO BRUNSEK, Celje, 1. Uranjekova 2
2. nagrada: 50 din — NINA KLEPEJ, Strmca 7, Laško
3. nagrada: 50 din — BOJANA TRUPEJ, Kozje 94, 63260 Kozje
4. nagrada: 50 din — CVETKA MEDVED, Prvomajska 4, 61270 Litija
5. nagrada: 50 din — ZVONKO SMRKE, Dolenja vas 83, 63312 Prebold
6. nagrada: 50 din — TEODOR VOJTA, Zalec, Levstikova 10.

Vsem izrebanebam bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

HUMOR

Italijanski glasbenik Ottorino Respighi je naletel na obupanega prijatelja.

«Kaj ti je?»

«Oh, ne morem plačati dolgov; zaradi tega me bo konč...»

«To si neumen, pravi Respighi, »spremsti to žalost upnikom!»

* * *

Ko je neki radijski poročalec vprašal Maurica Chevaliera, kaj svetuje mladim ljudem, je slavni pevec odgovoril:

«Svetujem jim, naj v letih uživanja pustijo tudi nekaj časa za dolgačas, da bodo lahko v letih dolgočasa nekaj časa tudi uživali.»



HUMOR



VSI, KI BODO DO 15. septembra 1973 vplačali osebni avto zastava 101



FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem

slovenija

48



Automotra

CELJE

dobrohotnim, mirnim nasmehom, ki je lasten samo njemu, mi poda roko in gosposko udari s petami.
Gospod Vendel!»

»Prisel sem, ne da bi se vam prej javil. Nepoboljšljivi

obrnil se je k mizi, pri kateri je prej sedel. Pila sva, bi se pozvala že dolgo časa. Kljub svojemu aristokratu obnašanju je imel na sebi nekaj, kar mi je bilo

Sedla sva na škripajoče stole. Rataj je hodil daleč naprej, kakor da bi se ne upal blizu. Vendel je bil visok

Pogovarjala sva se o vremenu in drugih vsakdanjostih, Rataj ni Rataj postregel s pivom. Ostala sva z Ven-

delom pri oknu sama. Grofovski gost se je nagnil k meni.

Obroba lica so mu bila rdeča. Lep človek je bil Ven-

del. Vsak njegov gib je kazal, da se giblje v družbi aristokracije.

»Zakaj nočete ostati v Turnišču? me je naglo vprašal. Sme mu je izginil z obraza in skrb se je pojavila na njem.

»Nisem prosil za nobeno drugo mesto, gospod Vendel. Tu ostanem, sem se začudil. Videl sem, da jim v gradu ni viden, kdo je dušni pastir v njihovi patronatski cerkvi.

»Morali bi prositi za mesto plebana v Turnišču, kakor sem tam svetoval. Vsako besedo je pribjal. Da bi potolažil resnega, mladega Vendela, sem smeje dejal:

»No, bom pa zaprosil, če vam je toliko na tem. Prijet sem kupico, da bi pil. Vendel se je naslonil nazaj. Nejevoljen je bil. Iskal je po hlačnih žepih tobak.

»Prepozno, gospod kaplan, je zase rekел.

»Kako prepozno? Držal sem kupico v roki. »Grofica je privolila v Grafičevu instalacijo?«

»Ne,« je dejal Vendel. »Grafič gre iz Turnišča.«

»In kdo bo dobil tu plebansko mesto?« sem presenečen vprašal in postavil kupico nazaj na mizo.

»Dekan Jerebić!«

Novica me je potrla, da sem sklonil glavo in gledal v tla. Skušal sem se zbrati. Mogoče nisem dobro slišal ali nisem dobro razumel, kajti Jerebić ne more priti v Turnišče.

»Saj se šalite, gospod Vendel,« sem se skušal nasmehati.

»Svetoval sem vam, da bi vi zaprosili. Grofica bi bila za vas. Meni je zelo žal, verjemite.«

Gostilniška soba je bila prazna. Muhe so preletavale temni prostor, kjer je dišalo po vinu. Se enkrat sem vprašal Vendela. Skušal sem se oprjeti vsake bilke, kajti potapljal sem se.

»Skoraj ne morem verjeti.«

Vendel si je medtem prižgal pipico. Držal jo je v roki in z enim prstom tiščal vanjo tobak. Z drugo roko je iskal vžigalice. Ko si je prižgal, je prekriral noge, spustil dim pod strop in mi začel pričevati.

Pred kratkim je bil škof v gradu. Vendel je bil za tolmač, ker grofica ne zna slovenski, škof pa ne madžarski. Zdaj sta končno poravnala spor, ki je trajal med grofico in škofom že deset let.

Vendel se je z lakti oprl na mizo. Od časa do časa je potegnil iz pipice, a pričevovanje ni prekinil. Jerebić je imel v Lendavi spor z Židi, spor zavoljo nove sinagoge. Zdaje so na ministrstvu dosegli, da mora dekan v kratkem zapustiti Lendavo. Škof je bil v stiski. Nobene primerne

fare za dekanijo ni imel prazne. Turnišče je bilo najbolj primerno, ker grofica v Grafičevu instalacijo ne bi nikoli privolila. Škof drugega ni mogel, kakor da je dal dekana sem, Grafič pa je premestil nekam čez Muro. Jaz bi moral prehiteti dogodek, pa bi bil danes plebaniš v Turnišču.«

»Da, prehiteti bi jih moral,« sem rekел.

Stomel sem na mizi. Pozabil sem, da je Vendel navzoč. Utrjenost sem čutil po udih.

»Ne zamerite mi,« je hotel Vendel nekaj reči.

»Pustite, dobro ste mi hoteli,« sem prekinil.

»Zal mi je za vas, bogme,« me je skušal potolažiti.

Pivo je stalo na mizi. Nisem se ga mogel dotakniti. Vendel je videl mojo poparjenost, pa ni vedel, kaj bi ukrenil. Nasmehnil sem se mu.

»Hvala za skrb, ki mi jo posvečate. Prav lepa hvala. Segla sta si v roke. Stal je kot sveča. Rad bi mi pomagal.

Opotekal sem se proti farcu. Bil sem razdrojen. Konč bo miru, ki sem ga toliko časa užival v Turnišču. Farisko dvorišče je bilo prazno. Zdaj vem, zakaj je prazno. Skrivnostni molk Grafiča in Mariče mi je postal razumljiv. Tako je. Ne dneva ne vemo, ne ure, pa moramo iz kraja v kraj. Taka je naša usoda.

Grem po stopnicah. Izkrical bi se rad. Moji koraki odvajajo od sten, zamolko se odbijajo.

Zaklenem se v svojo sobo, kakor bi se bal, da bi prisel kdo k meni. Sam hočem biti do tedaj, dokler ne bo med te stene zatvoren sovraščivo, ki mi bo pilo kri.

Pomagaj mi, mati! Brez moči sem, da bi se dvignil iz katerega sem zabredel.

Stene so bile gluhe, vsi predmeti v sobi mrtvi.

Legel sem. Ena sama nejasna misel mi je bila neprestano pred očmi, če bo v resnici prišel dekan Jerebić. Resnica je, Jerebić pride v Turnišče.

Kotikokrat sem že odložil pero, da ne bi več pisal o svojem življenju. Dovolj žalosti je bilo in dovolj tripljenja. Vendel moja pot na Kalvarijo še ni končana in zato pišem dalje. Sklonil sem glavo pod križem in napel poslednje moči.

Ze dolgo je tega, odkar je Grafič odpel iz Turnišča. Tu sedaj domuje Jerebić. Farof je stoji, kakor je stal nekoč, tudi cerkvici stojita druga poleg druge kakor v Grafičevih časih. Po desetih letih je prišla zopet grofica Szichy, ki je obiskala grobničo svojih prednikov. Na betonskem pokrovu ni našla več psov, ki bi se hladili. Kljub temu se ni dolgo mudila.

in 1300, ga dobijo po starih cenah — starih cenah — starih cenah!

**ženin
vsakdan**

Jesenski modni drobiž

Ker je jesen z vsakim dnem bliže, je prav zdaj čas, da se seznanimo z novo jesensko modo in si pogledamo, kaj so nam kreatorji pripravili lepega in zanimivega.

Vodilna modna misel nove sezone je: športno in udobno podnevi, igriivo in fantazijsko zvečer.

Nova modna linija prinaša tudi nove materiale in barve. Modni stil se zgleduje po klasičnem stilu 50. let. Dolgi jopiči, bluzoni in volneni kardigani so novosti leta jeseni. Moderni so veliki koničasti ovratniki, dolg šal ovratnik ali klasični reverji z moškimi suknjičevi. Vsi žepi s poklopcom, veliki gumbi in manšete ali zavihki na širokih rokavih.

Materiali: double — face tweed, angora — jersey in volnena flanela.

Barve: podnevi rjava in beige v vseh odtenkih in kombinacijah, vedno elegantna bela in črna, zvečer pa kovinsko siva, modra in zlata.



kolena za centimeter ali več. Puloverji so dolgi, segajo do bokov ali pa so kratki do pasu. Imajo široke rokave. V izreze ali visoke puli ovratnike. Veliko je širokega rebrastega patentka.



3. Za nekoliko poznejšo hladno jesen bodo primerni dolgi plašči spet modernih krovjev 50. let. Posebnost so veliki šal ovratniki, široki zavijani rokavi ali poudarjen velik zarezan ovratnik. Plašči so krojeni ohlapno ali pa so preprosto zavezani s pasom.

Moda prinaša poleg teh sprememb seveda še kopico drugih drobnih novosti, kot so zelo raznovrstna pokrivala, zopet nekoliko umirjeni in udobni čevlji in preprost modni nakit.

Staša Gorenšek



1. Velika novost jesenske mode so debele pletenine, ki včasih zamenjujejo celo jopiče in plašče. Takšna sta tudi modela na prvi skici. Zraven se nosijo dolge hlače z zavihki, ki so od bokov navzdol enakomerno široke. Hlače imajo visok pas in ob straneh všita žepa.

2. Krila so nagubana ali valovita. Novost je dolžina, ki vedno pokriva

jo voljo na dekleta, ki vam je tako neprimerno zabrusila resnico v obraz, čeprav to ni bila resnica, ampak le njena nesramnost in aragonca. Kaj ni bolje, da ste se s takim dekletom razšli, ko pa ne pozna najosnovnejšega takta, ki je zlasti potreben tedaj, ko imamo opraviti spolni odnosi?

Mija

Vaš penis res ni velikih izmer, a od njegove velikosti ni odvisno ne vaše zadovoljstvo ne zadovoljstvo vaše partnerke. Pri spolnih odnosih igra večjo vlogo kot velikost tehnika občevanja in spojna predigra, ki nima nič opraviti z velikostjo penisa. Mere penisa so različne, tako kot so si različni ljudje med seboj, zato bi vam težko navedla neke določene mere.

Spoštovana Mija,

pa je življenje res zapleteno kajne? Najbrž bi vam bolje odgovarjal partner, ki v gornjem sestavku tozi, da ima premajhnega.

Spolno življenje in intimni odnosi NISO ODVISNI samo od velikosti penisa in maternic.

Ceprav tudi tega ne smemo izključiti. Igra večjo vlogo ljubezenska predigra, ki je odvisna od fantazije vsakega posameznika. Kako je z vami, bi moral povedati strokovnjak, zdravnik, ki bo pregledal obo, vas in vašega partnerja. Morda res nista istih razmerij in je med vama prevelika fiziološka razlika, morda pa bolečine med občevanjem izvirajo od česa drugega?

IMA PREVELIKEGA

Ceprav sem že godna za možitev, imam že 22 let in tudi fanta imam, premišjam o njej. S fantom svha že vse poskusila, tudi

**med
štirimi
očmi**

OBUPANI CIRIL

Star sem devetnajst let. Pred štirinajstimi dnevi sem imel prve spolne odnose s sedemnajstletnim dekletom. Toda po nekaj sekundah, ko je moj ud prodrl v notranjost, me je deklo odrnilo in reklo, da naj s tako majhnim spolnim udom ne poskušam pri nobenem dekletu, ali pa naj si dobim kakšno dvanaestletno, da se bova skupaj le pogovarjala. Od tega časa ne upam pogledati za nobenim dekletom več.

Cemu in kako živeti, po vejeti mi!

Da imajo moški večji penis kot jaz, sem vedel. Moj spolni ud je res zelo majhen. Ko je vzburen, je velik le 13 centimetrov. Ali je tako majhen zaradi tega, ker se že devet let samozadovoljujem? Povejte mi prosim povprečno velikost penisa pri fantih in pa to, če jaz ne bom mogel zadovoljiti dekleta, ker imam premajhnega?

RAZOCARANI CIRIL

Dragi Ciril, najprej moram stresti svo-

IZID NAGRADNEGA ŽREBANJA

S KUPONOM — NA IZLET V ŠVICO

Lastniki kuponov z naslednjimi številkami bodo udeleženci 4-dnevnega izleta Švico:

Številke kuponov:

- | | |
|--------------|--------------|
| 1.) 0004790 | 21.) 0008038 |
| 2.) 0001069 | 22.) 0000052 |
| 3.) 0000137 | 23.) 0001576 |
| 4.) 0004808 | 24.) 0004601 |
| 5.) 0004608 | 25.) 0000995 |
| 6.) 0001711 | 26.) 0019039 |
| 7.) 0010300 | 27.) 0000222 |
| 8.) 0000655 | 28.) 0001749 |
| 9.) 0001715 | 29.) 0001144 |
| 10.) 0000552 | 30.) 0004903 |
| 11.) 0014653 | 31.) 0014101 |
| 12.) 0001769 | 32.) 0000378 |
| 13.) 0014195 | 33.) 0001092 |
| 14.) 0004211 | 34.) 0008072 |
| 15.) 0000878 | 35.) 0008020 |
| 16.) 0004969 | 36.) 0019003 |
| 17.) 0001043 | 37.) 0019022 |
| 18.) 0014811 | 38.) 0014177 |
| 19.) 0004502 | 39.) 0001719 |
| 20.) 0014550 | 40.) 0004307 |

Rok za prijavo udeležencev, oziroma nagrajencev je 13. 9. 1973, do 14. ure na upravi podjetja TEHNO-MERCATOR, Gubčeva ul. 1/III, soba št. 6. Kot dokaz je potreben priložiti kupon, ki ga je potrošnik prejel ob nakupu.

Po mnenju komisije obstaja možnost, da se določeno število izžrebancev ne bo izvabljalo, zato je sprejela sklep, da se dodatno izžreba pet rezervnih številk kuponov.

V primeru, da se torej ne odzovejo vsi redno izžrebani, pridejo v poštov naknadno izžrebani kuponi po vrstnem redu.

Ti kuponi so:

- | | |
|-------------|----------------|
| 1.) 0014487 | prva rezerva |
| 2.) 0001784 | druga rezerva |
| 3.) 0014589 | tretja rezerva |
| 4.) 0004407 | četrta rezerva |
| 5.) 0008055 | peta rezerva |

Lastniki dodatno izžrebanih rezervnih kuponov se prav tako prijavijo in dokazujejo kuponom pravico do udeležbe, do 13. 9. 1973.

Imetniki izžrebanih kuponov, ki bodo dokazali oz. poslali kupone po pošti, morajo obvezno napisati svoj točen naslov.



Zrebanje je vodila strokovna komisija

7. september - praznik občine Šmarje pri Jelšah

Občanom k delovnim uspehom iskreno čestitamo

SKUPŠČINA OBČINE KOMITE OBČINSKE KONFERENCE ZKS OBČINSKA KONFERENCA SZDL OBČINSKA KONFERENCA ZMS OBČINSKI SINDIKALNI SVET OBČINSKI ODBOR ZB NOV

HUP, HUP – ŠOFERJEM

V zadnji številki Novega tednika je v uvodniku Tone Vrabi napisal članek z naslovom Cesta, smrt.

Statistika prometnih nesreč in nesreč s smrtnim izidom na področju nekdanjega celjskega okraja v prvi polovici leta je porazna. Kaže pa, da bo statistika prav sedaj, ko se bliža deževje in slabo vreme, lahko še bolj porazna. Kako zboljšati to stanje? Organizaciji ZSAM (Združenje šoferjev in avtomehanikov) in AMD (Avto-moto društva) so prav gotovo v prvi vrsti poklicana, da svoje člane pozorijo na to in skušajo po svojih najboljših močeh prispevati k varni vožnji sedaj in v bodoče.

Prav bi bilo, da člani ZSAM prečitajo v celoti zadnjo številko Prometnega vestnika (t. h. 7–8) in se ravnavajo po navodilih, ki so v teh člankih. Za člane ZSAM bodo vsekakor zanimivi članki o poklicu in o beneficiranem delovnem stažu.

Morda ne bi bilo odveč, če bi statistike o nesrečah vsebovale tudi podatke o tem, ali je bil voznik poklicni voznik ali pa amater. Po mnenju poklicnih voznikov je namreč le razlika med poklicnim voznikom in voznikom amaterjem in se ne sme te metati v isti koš — kot povzročitelje.

Z željo, da bi vsi vozniki motornih vozil imeli enako uspešno srečno vožnjo glede na poklic, vsem voznikom želi srečno vožnjo dopisnik PAD

**OBČANOM, DELOVNIJM LJUDEM
OB OBČINSKEM PRAZNIKU — 12. SEPTEMBRU
ISKRENO ČESTITAMO**

ZGORNJESAVINJSKA
KMETIJSKA ZADRUGA
MOZIRJE

ROJSTVA

CELJE
21. dečkov in 26 dekle.
SLOVENJSKE KOVICE
3 dečki in 2 dekle.
SMA, Šolska zgradba
1 dekleka.
ZALEC
STANISLAV PODPECAN, ru-
dar, Piresica in MILENA PE-
TEK, delavka, Lipje; FRANC
ZAGORČNIK, vrinar, Podlog
in MARJETICA KOKOVNIK,
delavka, Zalec; JOZEF JELEN,
klučavnica in MAJDA VER-
DEV, delavka, oba iz Velike
Piresice.

SMRTI

CELJE
JOZE LANEGAE, 78, Šmarje;
TONE BRDNIK, 21, Stepan-
nik; MILUTIN STEPANOVIC, 16, Celje; KARL VEBER, 87,
Vel. Gorenec; MARIJA ANTO-
NIC, 61, Celje; FRANC SERA-
ZIN, 67, Nova Celje; JOZE
GROBELNIK, 20, Celje; JA-
NEZ GOLMAJER, 79, Celje;
FRANCISKA LOCIČNIK, 81,
Celje; MARIJA KOVACIC, 77,
Virstant; ANTON VASL, 68,
Loška; JOZE LESKOVSEK, 46,
Začret; JANEZ BRODNIK,
61, Celje; MARIJA VERK, 75,
Bezovje; ANA GORISEK, 30,
Bezenško; Bukovje; JERNEJ
DOBROVINSEK, 44, Vojnik;
STANKO VODOČNIK, 28, Tr-
novlje; MARIJA HRIBERSEK,
86, Lahovna.
LASKO
MARIJA LAPORNIK, roj.
Kolar, 74, gospodinica, Sedraž,
SLOVENJSKE KONJICE
MARIJA PANČUH, 41, Skal-
ce.
ŠMARJE PRI JELŠAH
AMELIJA ANDERLIC, roj.
Sket, 67, Sv. Ema.
ZALEC
IVAN JEZERNIK, 63, pre-
nisičkar, Andraž; SIMON
VILČNIK, 71, upokojeneč, Kra-
gujevac; FRANC VERBOV-
SEK, 71, upokojeneč, Vrancska
in ALOJZ BRDEV, 74, upoko-
jeneč, Preleska.

POROKE

CELJE
Poročilo se je 23 parov, od
tch: DUSAN REPAR, Celje in
STANISLAVA VIDENSEK,
Smartin v Rožni dolini; HER-
MAN KOCJAN in MARIJA
KRAJSEK, oba iz Celja; MI-
LAN FELDIN, in MARIJA
STRAZAR, oba iz Celja;
FRANC ROMIH, Javornik in
JOZEF JELOVSEK, Tratna ob
Vogljini.

horoskop



21. marec
20. april



24. sept.
23. okt.

21. april
20. maj



Zamerili se boste pomembni
osebi, ki vas bo v odločil-
nem trenutku pustila na ce-
dilu. Sporočilo, ki ga čaka-
te, ne bo veselo.



21. maj
21. junij

23. nov.
21. dec.

Nekdo vas občuduje, a vam
tega ne bo pokazal. Zamudili
boste izredno priložnost. Ob
koncu tedna boste zelo pre-
vidni.



22. junij
22. julij

22. dec.
20. jan.

V soboto ali nedeljo lahko
zagrešite veliko napako, ki
se je boste kesali. Malo več
premislika vam ne bi ško-
dovalo.



23. julij
23. avgust

21. jan.
18. februar

V prihodnjih dneh boste vse
videli zelo rožnato in boste
pozabili na svoje obveznosti.
V poklicu vas čaka lep us-
peh.



24. avgust
23. sept.

19. februar.
20. marec

V poslu, ki se ga boste loti-
li, nikar ne tvegajte preveč.
V petek se boste otresli skri-
bi. Srečali boste neko vplivno
osebo.



Oseba, ki vas ceni, vam bo
v vaši odločitvi v veliko po-
moč. Zaupajte tudi v svoje
sposobnosti in bodite bolj
samozavestni.



RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, 8.20 — dopoldanski srečanja, 8.48 — področni zapis. Zaključek ob 9.00 uri.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila, Zaključek ob 18.00 ur.

CETRTEK, 6. SEPTEMBRA: 8.50 — Pod Konjško goro, 17.30 — V galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov: Drago Medved — Poskus razstavnega repertoarja v smarški občini, 17.45 — zabavni zvoki.

PETEK, 7. SEPTEMBRA: Med dopoldanski srečanjem: Staša Goršek — modni kotiček, 8.50 — Peški občini, 17.30 — Mladinska oddaja, 17.45 — naši zbori.

SOBOTA, 8. SEPTEMBRA: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — Za prijeten konec tedna.

NEDELJA, 9. SEPTEMBRA: 10.30 — Napoved časa in sporeda, poročila, 10.35 — predstavljamo vam, 11.00 pogovor s poslušalcem (Razvoj in vidiki Šmarske občine), 11.20 — obvestila, 11.35 — zabavni globus, 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — spomini na partizanska leta: Napad na Kožle, 12.55 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

PONEDELJEK, 10. SEPTEMBER: RA: 8.50 — Sentjurško — Šmarski utrinki, 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

TOREK, 11. SEPTEMBRA: 8.50 — Po Savinjski domini, 17.30 — torkova reportaža, 17.45 — med domačimi ansamblami.

SREDA, 12. SEPTEMBRA: 8.50 — Življenje ob Paki, 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe.

TV spored

NEDELJA, 9. 9.

8.50 Skravnosti morja — ponovitev barvnega filma (Lj) 9.40 Po domače z veselimi Hmeljarij (Lj) 10.10 Krstijanska oddaja (Bgd) 10.55 Otroška matinica: Mačkon in njegov trop, Pustite jih živeti — srbska barvna filma (Lj) 11.30 Poročila (Lj) 11.55 TV kazipot (Lj) 14.00 Po domače z dobrimi znanji (Lj) 24.25 Edinburgh: Atletsko tekmovanje za evropski pokal — barveni prenos (Lj)

17.00 Poročila (Lj) 17.05 Ubije garjevo ovco — poljski barvni film (Lj) 18.30 Svetovno prvenstvo v plavanju — barvni prenos (Bgd, Lj) 19.45 Risanka (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.30 Rezervirani čas 21.30 Tuji pevci v našem studiu (Zgb) 21.45 Sportski pregled (JRT) 22.05 Poročila (Lj) 22.10 Rezervirano za šport UHF — oddajnik Krvavec: 20.00 TV dnevnik (Bgd) 20.30 Celovečerni film (Bgd II) 22.30 24 ur (Bgd II)

PONEDELJEK, 10. 9.

9.35 TV v soli (Zgb) 10.30 Angleščina (Zgb) 11.00 Nemščina (Zgb)

11.00 TV v soli (do 11.30) (Zgb) 14.45 TV v soli — ponovitev (Zgb)

15.40 Nemščina — ponovitev — (Zgb)

15.55 Nemščina — ponovitev (Zgb) 16.10 TV v soli — ponovitev (Bgd)

16.45 Madžarski TV pregled (Po horje, Plešivec do 17.05) (Bgd)

18.10 Obzornik (Lj)

18.25 Enciklopedija življa — barvni film (Lj)

19.00 Mladi za mlade (Bgd)

19.45 Risanka (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)

20.30 I. Čankar: Romantične duše — predstava SNG Celje (Lj)

22.15 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zgb)

17.45 Lutke (Zgb)

18.00 TV vrtec (Zgb)

18.15 Kronika (Zgb)

18.30 Vna svetovalec (Zgb)

19.00 Mladi za mlade (Bgd)

19.45 Propagandna oddaja (Zgb)

20.00 TV dnevnik (Sar/Zgb II)

20.30 Serijski film (Bgd II)

21.30 Celovečerni film (Bgd II)

22.30 24 ur (Bgd II)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zgb)

17.45 Sertijski film (Zgb)

18.15 Kronika (Zgb)

18.30 Mladinska oddaja (Zgb)

19.00 Risanka (Zgb)

19.15 Prijatelji glasbe (Zgb)

19.45 Propagandna oddaja (Zgb)

20.00 TV dnevnik (Sar/Zgb II)

20.30 One in oni (Bgd II)

21.00 V gostem pri orkestru — (Bgd II)

21.30 Odprt univerza (Bgd II)

22.00 Resna glasba (Bgd II)

22.30 24 ur (Bgd II)

CETRTEK, 13. 9.

9.35 TV v soli (Zgb)

10.39 Angleščina (Zgb)

10.45 Nemščina (Zgb)

11.00 Francoščina (Bgd)

14.45 TV v soli — ponovitev (Zgb)

16.10 Rusčina — ponovitev (Zgb)

16.45 TV vrtec (Zgb)

17.00 TV v soli — ponovitev (Bgd)

17.15 Madžarski TV pregled (Po horje, Plešivec do 17.05) (Bgd)

18.05 Obzornik (Lj)

18.30 Mladinska reportaža — barvna oddaja TV Zagreb (Lj)

18.55 Oseona nega: Koča (Lj)

19.15 Od Smedereva do Nanase — oddaja iz beograjske sezone Karavana (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Kam in kiko na oddih (Lj)

20.35 3-2-1 in TV barometer (Lj)

22.30 24 ur (Bgd II)

UHF — oddajnik Krvavec:

18.00 Obzornik (Lj)

18.15 Izbor športnih in turističnih oddaj (Lj)

18.55 Vrharni vrh — serijski film (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Kam in kiko na oddih (Lj)

20.40 Četrkov: razledi (Lj)

22.30 24 ur (Bgd II)

SOBOTA, 15. 9.

9.35 TV v soli (Zgb)

10.00 TV v soli (do 12.00) (Sar)

16.20 Helsinki: Atletika Finska — SZ : NDR — prenos (Evr-Lj)

16.35 Obzornik (Lj)

18.50 Gulliver — serijski barvni film (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)

20.30 Glasbena oddaja (Lj)

22.00 Dokumentarna oddaja (Bgd II)

22.30 24 ur (Bgd II)

ČETRTEK, 13. 9.

9.35 TV v soli (Zgb)

10.39 Angleščina (Zgb)

10.45 Nemščina (Zgb)

11.00 Francoščina (Bgd)

14.45 TV v soli — ponovitev (Zgb)

16.10 Rusčina — ponovitev (Zgb)

16.45 TV vrtec (Zgb)

17.00 TV v soli — ponovitev (Bgd)

17.15 Madžarski TV pregled (Po horje, Plešivec do 17.05) (Bgd)

18.05 Obzornik (Lj)

18.30 Mladinska reportaža — barvna oddaja TV Zagreb (Lj)

18.55 Oseona nega: Koča (Lj)

19.15 Od Smedereva do Nanase — oddaja iz beograjske sezone Karavana (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Kam in kiko na oddih (Lj)

20.40 Četrkov: razledi (Lj)

22.30 24 ur (Bgd II)

UHF — oddajnik Krvavec:

18.00 Kronika (Zgb)

18.15 Otroški spored (Zgb)

18.15 Humoristična oddaja (Bgd)

19.45 Propagandna oddaja (Zgb)

20.00 TV dnevnik (Sar/Zgb II)

20.30 Dramski spored (Bgd II)

21.30 Dokumentarna oddaja (Bgd II)

22.00 Glasbena oddaja (Bgd II)

22.30 24 ur (Bgd II)

SOBOTA, 15. 9.

9.35 TV v soli (Zgb)

10.00 TV v soli (do 12.00) (Sar)

16.20 Helsinki: Atletika Finska — SZ : NDR — prenos (Evr-Lj)

16.35 Obzornik (Lj)

18.50 Gulliver — serijski barvni film (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Kam in kiko na oddih (Lj)

20

mali oglasi

PRODAM

ZASTAVA 750, letnik 1965, stroj 1971, prodam. Cena 7500 din. Ida Svetelšek, Ponikva pri Grobelnem.

KOMBINIRAN otroški voziček, barve, ugodno prodam. Maček Angela, Cuprijska 14, Celje.

AT 750, letnik 1968, zelo dobro ohranjen, dve in pol rabljen, televizor — zgodnjonemške izdelave — prodam. Zavolovšek, Ciril, Štefančiči 10, Celje, telef. 21-303.

ENI voziček, nov (s trugo in leštivo) nosilnosti 500 kg in strešno zarezano cementno opeko, ugodno prodam. Krampl Ludvik, Županija Hudinja 60, Celje.

AT 850 S, ugodno prodam. Štefančič Jože, Šlendorf trg 2, Celje.

Mlin prodam. Podpeščan, Resljeva ulica 15, Celje.

DRAZI selitve prodam poenoma okna in vrata z različnimi dimenzijskimi 210 x 140 in 100 x 140. Krbavac, Resljeva 33 a, Celje (pri sklopu Merx).

MINJSKO kredenco in peč na olje, EMO 6, nujno prodam zaradi selitve. Ulica Štefančiča Vošnjakov 26, stanovanje št. 15, Celje.

DO 220 1 v dobrem stanju, prodam. Gričar, Dečkova 11, Celje.

AT 1200 izpraven, registriran do maja 1974, z rezervnim motorjem in menjalnikom, ugodno prodam. C. S. Resljeva 33a, Celje (pri sklopu Merx).

EN za grozje, prodam. Štefančeva 4, Celje (Polule).

MINJSKE elemente in električni štedilnik, prodam. Ogled možen od 14. do 19. ure. Dečkova cesta 11, Celje.

AT 750, letnik 1966, prodam. Tropiš, Ljubljana 73, Šentjan vas.

ATO 16 — 400 kom. — ugodno prodam. Andrešenek Anton, krojač, Celje, Linhartova 18.

AT 8 letnik junij 1971, ugodno prodam. Milan Gajšek, Šentjan vas.

ENI avto, fiat 600, prodam. Cena zelo ugodna. Ogled vsak dan popoldan.

Trošek Peter, Rupe št. 6, Šentjan v Rožni dolini.

ENI v strogem centru Celje, prodam. Ponudbe pod takoj vseljive.

AT 500 v voznom stanju, prodam ali zamenjam za drugo vozilo. Jože Bevc, Zagorje, Lesično.

ENI, rabljene, od 100 do 200 prodam. Časl. Šmartno ob Paki.

ATICO — brejo — prodam. Štok Anton, Gračica, Šentjanice Toplice.

GLE, duo »Demini«, ojačevalnik WEM in Hohner, zelo ugodno prodam.

tudi za ček. Geršak Vlado Podgorje 54a, Celje.

ILNICO, dobro ohraneno,

prodam. Mužič Anton, Podgrad 2, Celje.

AT SODA 60 in 126 l, sladkor, nože za ribanje itd., ugodno prodam. Čarl Martin, Zadobrova 94, Šentjan vas.

ESKALNICO, sadni mlin in moped, poceni prodam. Udrik Rudi, Šempeter.

NE gume za NSU 1000, rabljene, prodam. Staničević Rade, Cigaletova 1, Celje.

BO, novejšo, z 8 ari zemelj, (elektrika, vodovod) v Šentjanu pri Polzeli, prodam. Štefančič 80a, Polzela.

ROŠKI, športni voziček, ugodno prodam. Jug Cveta, bratov Vošnjakov 25, Celje.

AVO, simentalko, šest mesecov brejo, prodam. Rožič Majstor, Prosenško 41, Celje.

BO in 2600 kv. m zemlje v Šentjanu, prodam. Vojnik Št. 182, prodam.

NSU 1000, letnik 1967, ugodno prodam. Cena 10.000 din. Informacije po telefonu 016.

ZASTAVA 750, letnik 1965, stroj 1971, prodam. Cena 7500 din. Ida Svetelšek, Ponikva pri Grobelnem.

KOMBINIRAN otroški voziček, stajico in zibelko ugodno prodam. Ogled vsak dan od 16. ure dalje. Žerjav, Celje, Pianinčeva 7 (Zg. Hudinja).

PEC — kamin EMO 5, prodam. Dravinec, Vilharjeva 7, Celje.

PONY kolo — dekliško, lepo italijansko in dva električna radiatorja, prodam. Zagajšek, Trubarjeva 32.

STRESNO — cementno opeko — 2500 kom. prodam. Gaberšek Stanko, Ložnica 16, Celje.

TOVORNI avto, DOJC 4 t, prodam. Vaš Jože, Bezenščeva 11 (Zg. Hudinja).

POHISTVO za dnevno sobo, prodam. Ponudbe pod »Jesen«.

TELICO, osem mesecev prej, težka 600 kg, čista simentalka, prodam. Velika ravan 8, pošta Strmec.

POHISTVO, za dnevno sobo, dobro ohranjeno, prodam. Intihar, Dečkova 46, Celje.

STEDILNIK na trdo gorivo, kavč in posteljo z vložkom, poceni prodam. Rupar Jože, Savinjska cesta 21, Zalec.

MOTORNO kolo, Jawa 175 kub. cm, prodam. Krašovec Stanislav, Tevče 9, Laško.

VEČJO količino hmeljevk z njive prodam. Šketa, Topovje, Braslovče.

STEDILNIK na trdo gorivo »Gorenje« malo rabljen prodam. Mravljak, Zagrad 31 b, Cel.

POSESTVO s stanovanjsko hišo in gospodarskim poslopjem, prodam. 45 a vinograda, 6 ha gozda, 4,50 ha travnikov in njiv. 5 km iz Celja. Ogled vsak dan pri Oblak, Zvodno 1 — Zagrad (Rudnik Pečovnik).

AMI 8 letnik 1972 prodam. Ogled popoldan. Majhen Mirko, Cesta XIV. divizije 13 Velenje.

SOBO primerno za starejšo osebo prodam. Lebič Jože, Vojnik 123.

ZASTAVA 750 letnik 1965 poceni in ugodno prodam. Možnost plačila s čekom. Pavel Benčina, Radobrje 46 Laško. Ogled vsak dan od 15. ure dalje.

OPEL REKORD — starejši v voznom stanju — poceni

Zavod za spomeniško varstvo Celje

Trg svobode št. 10

išče

15 DELAVCEV

za izkopavanja na starem gradu v Celju

Delo je honorarno in bo trajalo od 24. 9. 1973 do predvidoma 31. 10. 1973. Informacije dobite v tajništvu zavoda.

KROJACICA išče kakršnokoli zaposlitve. Ponudbe pod »V dopoldanskem času«.

ZA OBRTNIKA vodim vse poslovne knjige. Ponudbe pod »Vesten«.

ISČEM snaziško za dve ur dnevno. Bife »Park« Celje, Maistrova 2.

RAZNO

NASLI smo rezervno kolo od tovornega avtomobila. Smodej, Vojnik Št. 7.

NAJDITELJA zlodljivega dežnika, pozabljenega dne 2. 9. 1973 ob 6.30 uri v Jenkovici ulici 21 na ograji, prosim, da ga vrne proti na gradi na naslov Jenkova 9/I.

KOLO Pony sem našel. Muzej Anton, Markova 1.

VARNO ČEZ CESTO

prodam. Vzamem tudi ček. Grobelnik Ivanka, Dobriša vas 57, Petrovče.

KUPIM

STANOVANJE — dvo ali trostobnega — v mestu ali okolici kupim. Ponudbe pod »Dežev«.

POSESTVO v okolici Celja kupim. Ponudbe pod »Posestvo«.

STANOVANJE

BREZPLACNO stanovanje za daljšo dobo dan ženski srednjih let za posojilo 15.000 din za dobo enega leta. Culk, poštno ležeče, Polzela.

V CELJU ali okolici iščem sobo — lahko tudi začasno. — Nudim nagrado. Ponudbe pod »Septembra«.

OPREMLJENO sobo s posebnim vhodom oddam dvema solidnima dekletoma. Informacije na Mariborski cesti 58 ali po telefonu 23 089 do 15. ure.

ISČEMO dve sobi za vzgojiteljice. Ponudbe na naslov: Vzgojno varstveni zavod »Anice Cernejevec« Celje, Kajuhova ul. 5.

MLAD zakonski par išče prazno sobo in kuhinjo ali samo sobo z možnostjo kuhanja in pranja. Ponudbe pod »Redna plačnika«.

ISČEM garsonero v Celju. Ponudbe pod »Dekleva«.

MLADA zakonca iščeta dve manjši sobi s kopalcico in straniščem. Jožica Vran, Obrežje 74, Radeče.

NUJNO iščem sobo v Celju. Ponudbe pod »Krojačica«.

DIJAKINJI oddam opremljeno sobo. Vrunčeva 38 Celje.

ZDRAVNICA na specializaciji išče garsonero ali enosobno stanovanje od 15. septembra. Ponudbe pod označko »40.000«.

ENOSOBNO stanovanje s centralno kurjavo v Celju zamenjam za večjega. Ponudbe pod »Zamenjava«.

V CENTRU mesta sprejemam sostanovalko. Slemenšek Jožica, Tomšičev trg 18, Celje pri Plaustiner.

ODDAM opremljeno sobo s posebnim vhodom dvema fantoma ali dekletoma. Cesta Trnovlje 9, Celje.

ISČEM opremljeno ali prazno sobo v Celju ali okolici. Stojanovič Ljubo, Lipa 75/39 Store.

ZAPOLITEV

VAJENCA-KO za moško frizerško stroko sprejmem tako. Moško frizerstvo Hojnik, Laško.

INSTUIRAM angleščino za osnovne in srednje šole.

Ponudbe pod »Angleščina«.

ORODJARSKEGA vajenca z dokončano osemletko sprejmem. I. Javoršek orodna in strojna mehanika Celje, Ipavčeva 28.

VAJENKO ali vajenca sprejemam. Klobučarstvo Tomažin, Celje.

KROJACICA išče kakršnokoli zaposlitve. Ponudbe pod »V dopoldanskem času«.

ZA OBRTNIKA vodim vse poslovne knjige. Ponudbe pod »Vesten«.

ISČEM snaziško za dve ur dnevno. Bife »Park« Celje, Maistrova 2.

REVOLUCIJA

KMETIJSKI KOMBINAT Hmezdad

TOZD MESNINE

objavlja
prosto delovno mesto

VODJA AVTOPARKA,

za to delovno mesto se zahteva srednja šola prometne smeri in 4 leta delovnih izkušenj ter organizacijske sposobnosti.

Osebni dohodek znaša ca. 2.550.— Ndin.

in

SEKRETARJA,

za to delovno mesto se zahteva višja šola za organizacijo dela, 4 leta delovnih izkušenj, moralno politične kvalifikacije in organizacijske sposobnosti.

Osebni dohodek znaša ca. 3.700.— Ndin.

Interesenti naj pošljajo prijave v oddelek Kmetijskega kombinata Hmezdada, Zalec — Zalskega tabora 1 v 15 dneh po objavi.

LJUDSKA RESTAVRACIJA CELJE

razglaša
prosto delovno mesto

KVALIFICIRANE KUHARICE

POGOJI: gostinska šola, 5 let prakse.

DD po pravilniku podjetja. Nastop službe možen takoj ali po dogovoru.

Razglas velja do zasedbe delovnega mesta.

dobra knjiga



najboljši prijatelj

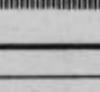
ZA PRAZNIK OBČINE MOZIRJE

čestita
občanom in delovnim ljudem

 GLIN NAZARJE

Priporočamo svoje proizvode:

gozdne sortimente, žagan les,
ladijska tla, klasična okna,
vezana okna, vrata,
zložljive stopnice, opaž,
iverne plošče

 POLZELA
TOVARNA NOGAVIC/POLZELA

Vprašali smo Marino Kocen:

KAKO PA KAJ



Crnolasta navihanka nam je že marsikaj poslala v uredništvo. Bereš tiste besede in si predstavljaš avtorja. Suh, debel, z očali, z brki, z dež-

nikom, z aktovko, s fičkom. Ko pride, je pa čisto drugačen. Tako je bilo tudi z Marino. Pridem v svojo pisarno in sedi za mojo mizo z na-

DRUGI ČASI - DRUGI OKUSI

Za spremembo, da bo ustrezeno tudi tistim, ki se ne dajo terorizirati splošnemu prepričanju, da je lepa postava že nekoliko obraščena fižolnica. To je le ena tistih, ki je burila duhove in mešala glave našim dedom. To je bilo dekle, ki je v primerjavi z današnjimi shujsevalnicami natanko vedela, kaj je dobro in si tisto tudi do sitega privoščila. To je bila Venera, ki je povzročala razrast proizvodnje posteljnega pohištva, ki je v vsakem primeru kaj zaledla...



sprotne strani, na drugi strani mize pa glavni urednik in se prerekata o pisantu.

Potem se raje z Marino pogovarjava, kaj hoče narediti iz sebe še v teh letih, ko je še čisto mlada in brezkrbnega, veselega obraza.

Rojena je v Celju, točneje v hiši ob Teharski cesti se je po končani osemletki podala na srednjo vzgojiteljsko šolo in jo kmalu zapustila. Zdaj obiskuje v Ljubljani šolski center za blagovni promet, prodaja v tistem velikem Centromerkurju na oddelku kozmetike in misli na čase, kako bo po dveh letih nadaljevala šolanje na komercialni. Vmes seveda piše, hoditi na koncerte klasične glasbe (beat jo ne vznemirja kot naprimjer Deveta Beethovnova), rada sede pred gledališki zastor, da pa je ne bi prezenetili odvečni kilogrami, ki se jih sodobna in predvsem mlada dekleta tako bojijo, pa se ukvarja še s smučanjem in drsanjem.

Ni kaj reči, aktivna je naša Marina. Ce ji prištejemo še funkcijo predsednice mladinskega aktivna v Centromerkurju, je že skoraj popolna. Tako pravi tudi naš urednik, ko bere njene sestavke in reportaže. Da pretirava, o tem ni dvoma, res pa je, da ji pero kar dobro drsi po papirju in zato je obljudila, da bo še kaj poslala klub velikemu pomanjkanju časa.

D. MEDVED

Smeh iz hiše, ki je ni



Okna, skozi katerega se smejejo tile okrogolični otročaji iz Zreč, ni več. Kovaška industrija iz Zreč je pred meseci porušila graščino, ki je bila napotno njenim razvojnim planom. Ljudi iz nje so preselili v nova in svetla stanovanja, ostala pa je še slika za spomin. Foto: Roman Fonda

POLITIČNA PORA KA J. FONDOVE

Jane Fonda, ameriška filmska zvezda, ki je po neuspehem zakonu z Rogerom Vadimom odšla naravnost na revolucionarne barikade, še kar naprej obrača pozornost nase. Igralka, hči Henryja in sestra Petre Fonde, je revolucionarka svetovnih razmer. Ko je v Vietnamu pela ameriškim vojakom, je šla tudi čez na sever in soglašala, da je bombardiranje mest na severu zločin. Od tam je odletela v Rim, kjer je demonstrirala z italijanskimi ženami, ki delajo dva »šihtav«, v službi in doma. Pridružila se je tudi boju ameriških Indijancev za njihove pogažene pravice...

No, in od tam je bržčasenja sedanja globoka zvezda s Tomom Haydenom, ki je prav tako radikalno revolucionaren Američan. Je povrhu vsega izredno visok in krepak dedec in je potomec indijanskega rodu Apačev.

Je v Jane Fondovi, ki med potjo od ene demonstracije do druge, najde toliko časa, da posname kak film, revolucionarnost res prevlada nad filmsko umetnostjo? Ce bo za filmskim Rogerom Vadimom njen bodoči mož vsestranski rdečkar Tom Hayden, potem je potrditev take pred-

postavke tu. Ljudje se namreč združujejo v slojih, ki so si sociološko in idejno bližu. Najpogosteje vsaj. A kaj, ko je pa Jane tako zelo izjemna.

Na posnetku: Jane Fonda in njena nova ljubezna Tom Hayden, ki je bil leti vodja neke radične ameriške studentske organizacije.



Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.